

oktobar, novembar, decembar 2023.

BOŽJA MISIJA – MOJA MISIJA

1. Božja misija za nas – 1. deo.....	5
2. Božja misija za nas – 2. deo.....	13
3. Božji poziv u misiju.....	21
4. Obavljanje Božje misije	29
5. Izgovori za izbegavanje misije	37
6. Motivacija i priprema za misiju.....	45
7. Misija za mog bližnjeg	53
8. Misija za one kojima je potrebna pomoć	61
9. Misija za moćne.....	69
10. Misija za nedosegnute – 1. deo.....	77
11. Misija za nedosegnute – 2. deo.....	85
12. Jestira i Mardohej	93
13. Završetak Božje misije.....	101

BOŽJA MISIJA – MOJA MISIJA

Autori: Direktori Centra za globalnu misiju

Broj 4/2023.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

www.subotnaskola.org

Odgovara: Želimir Stanić, Beograd, Radoslava Grujića 4

Prevod: Tamara Babić

Lektura: Mirjana Đerić

Prelom: Gordana Ardeljan

Izdaje: »Preporod«, Beograd

Za izdavača: Saša Todoran, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tiraž: 900

Za internu upotrebu

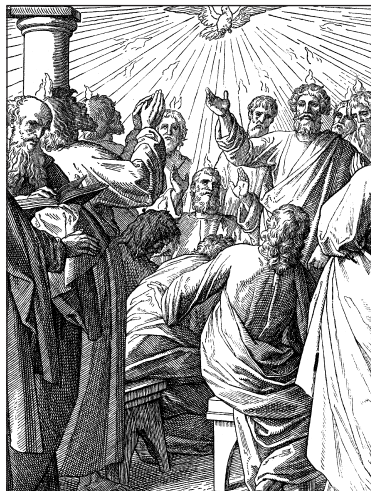
Tabele priprema Odeljenje za subotnu školu

© [2023] Generalna konferencija Hrišćanske adventističke crkve*. Sva prava pridržana. Nijedno lice ili ustanova ne može da menja, prepravlja, prilagođava, prevodi, reprodukuje ili objavljuje nijedan deo biblijske pouke bez prethodnog pismenog odobrenja Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve*. Odeljenske službe Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* su ovlašćene da se pobrinu za prevod biblijske pouke, u skladu sa posebnim smernicama. Autorska prava takvih prevoda i njihovo objavljivanje i dalje su u nadležnosti Generalne konferencije. Izrazi »Hrišćanska adventistička«, »Adventistička« i logo sa plamenom su registrovane oznake Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* i ne mogu se koristiti bez prethodnog odobrenja Generalne konferencije.

Pre mnogo godina, jedan od naših adventističkih časopisa objavio je parabolou o strašnoj močvari. Dok su ljudi prolazili stazom koja je vodila preko nje, često bi se okliznuli i pali u njene opasne vode. Njihovi samrtni krici odjekivali su obližnjim selom. Bilo je zaista strašno.

Zato su seljani održali veće. U stvari, održali su mnoga seoska veća. Predstavljene su razne teorije i radovi u kojima se analizirao uzrok problema, a ponekad su čak i predlagana rešenja. Ali nikada ništa nije urađeno, osim što se nastavilo sa sastancima i razgovorima. Diskusije su se nastavile godinama. Ljudi su pisali disertacije na tu temu. Dovodeni su gostujući predavači. Održavane su

dvorišne prodaje kako bi se prikupio novac, i obezbedili obroci onima koji su žrtvovali toliko sati sedeći na tim sastancima. Na kraju je prikupljen i novac za izgradnju zvučno izolovane sobe za sastanke, kako krici izgubljenih i umirućih ne bi remetili tekuće diskusije. Ali niko nije učinio ništa da bi pomogao onima koji su bili u nevolji. I niko nije uradio ništa kako bi sprečio da se još više ljudi izgubi u močvari. Samo su pričali.

Ni crkva u celini ni vaš razred subotne škole sigurno ne bi želeli da budu poput ljudi u tom selu. Mi volimo to vreme koje provodimo zajedno u molitvi, razmišljanju, svedočenju i razgovorima. Ipak, čeznemo da idemo i korak dalje od toga, i da zaista učinimo nešto za ljude koji nas okružuju. Želimo da unesemo promenu unutar naših zajednica i širom sveta. Želimo da se delo završi, i da se Isus vrati.

Pouka za ovo tromesečje osmišljena je tako da usmeri našu pažnju na potrebu da izađemo i uradimo nešto. Proučićemo mnoge čudesne biblijske priče. Čitaćemo o uzbudljivim iskustvima. Saznaćemo nešto o resursima koji nam stoje na raspolaganju, i koji nam mogu pomoći da dopremo do naših bližnjih (naročito onih koji nemaju hrišćansko zaleđe). Ali to će biti samo ilustracije koje treba da nas motivišu. Pravi fokus, srž svake pouke je ono čime ćemo se baviti svakog četvrtka u ovom tromesečju – izazov da izađemo i zaista nešto uradimo.

Mi ćemo izneti teološke uvide i dati vam ideje i alate koje možete da koristite u radu. A svakog četvrtka deo lekcije odnosiće se na pažljivo osmišljene izazove koji će s vremenom biti sve zahtevniji. Počecemo sa

onim što je lako. Ali, kako tromesečje bude odmicalo, ti izazovi će postajati neznatno (i ne baš neznatno) teži. Cilj je da svako od nas prihvati izazov, da se moli za vođstvo Svetog Duha, da primeni ono što smo proučavali, a zatim da nekoliko minuta naredne sedmice provede u razgovoru o tome kako je sve prošlo. To ne treba da bude vreme za hvalisanje, već za razgovor o tome šta je ispallo dobro, a šta nije. Dok budemo delili iskustva, grupa će dolaziti na nove ideje. Molitvene liste će se produžavati (lične i zajedničke).

Na kraju, želja nam je da ovo tromesečje ostane upamćeno ne po nekim nezaboravnim mislima, zanimljivim pričama i dubokim teološkim konceptima. Može biti i toga – i to mnogo. Ali naša prvenstvena želja je da na ovo tromesečje svi možemo da se osvrnemo, kao na vreme kada se Sveti Duh udružio s našim skromnim naporima i činio misionarska čuda u čast i na slavu Božjeg imena.

Generalna konferencija je Centre za globalnu misiju prvi put osnovala 1980. godine. Oni deluju pod upravom Kancelarije za adventističku misiju pri Generalnoj konferenciji. Trenutno postoji šest takvih centara. Njihova svrha je da pomognu crkvi da efikasnije osniva nove grupe vernika među glavnim nehrišćanskim populacijama u svetu.

U vreme pisanja ove pouke, direktori tih centara (Petras Bahadur, Richard Elofer, Kleber Gonsalves, Klifmond Šamirudin, Dag Ven, Emi Vitset), uz pomoć Garija Krausa (direktora Adventističke misije), Homera Trekartina (penzionisanog direktora Centara globalne misije) i Džefa Skoginsa (direktora za planiranje Globalne misije), zajedno su radili na njenom uobličenju. Za više informacija, molimo vas da posetite internet stranicu www.GlobalMissionCenters.org.

BOŽJA MISIJA ZA NAS – 1. DEO

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Mojsijeva 3,9-15; 1. Mojsijeva 28,15; 2. Mojsijeva 29,43.45; Matej 1,18-23; Jovan 1,14-18; Jovan 3,16; Jovan 14,1-3.

Tekst za pamćenje: „A Gospod Bog viknu Adama i reče mu: gdje si?“ (1. Mojsijeva 3,9).

Misija svoje poreklo i svrhu nalazi samo u Bogu. Ta misija nije započela pozivanjem Avrama (1. Mojsijeva 12,1-4) niti izlaskom iz Egipta (2. Mojsijeva 12,31-42). Nije započela čak ni sa Isusom Hristom na zemlji (Matej 1,18-25) niti sa Pavlovim misionarskim putovanjima (Dela 13,4-14,26). Tu misiju je započeo sam Bog, kada je stvorio vasionu a kasnije i ljudski rod (1. Mojsijeva 1,26.27).

U Svetom pismu vidimo Boga koji dragovoljno pruža ruku i želi da bude sa svojom decom. On od početka uspostavlja vezu sa Adamom i Evom. Čak i nakon pojave greha, On nastavlja svoju misiju, ali ovog puta to je misija da ponovo uspostavi svoj odnos sa čovečanstvom. Na kraju, Božja misija će biti ostvarena (Otkrivenje 21-22), zbog čega bi trebalo da budemo visoko motivisani da uzmemo učešća u delu propovedanja večnog evanđelja svetu (Otkrivenje 14,6.7).

Prema tome, osnova svakog misionarskog poduhvata mora biti usredsređena na odnos sa Stvoriteljem i na pravilno razumevanje Njegove misionarske prirode i karaktera. Ali da bismo shvatili Božju misiju, najpre je neophodno da bolje razumemo Boga misije.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 7. oktobar.

BOG KOJI PRUŽA RUKU PREMA NAMA

Bog nas je stvorio prema svom liku. Dao nam je savršen svet, i Njegova namera bila je da živimo u savršenoj vezi s Njim, u jednom odnosu utemeljenom na Njegovoj najdragocenijoj osobini – ljubavi. Ali da bi ta ljubav bila stvarna, Bog nam je dao još jedan dragoceni dar, slobodnu volju – slobodu da biramo put kojim ćemo ići. Naravno, Bog je Adamu i Evi dao jasna uputstva o opasnosti i smrtonosnim posledicama neposlušnosti (1. Mojsijeva 2,16.17). Međutim, sotona je na prevaru ubedio Evu da može da jede plod sa drveta poznanja dobra i zla bez ikakvih negativnih posledica. Tvrdio je da će oni, naprotiv, postati „kao bogovi i znati što je dobro što li zlo“ (1. Mojsijeva 3,5). Nažalost, Eva je odlučila da jede taj plod, a dala ga je i Adamu koji je doneo istu odluku. Savršeno delo stvaranja bilo je, na taj način, umrljano grehom.

Taj trenutak je promenio prvobitni Božji plan i namere za novostvorenu planetu Zemlju. Misija spasenja, koja je bila osmišljena „prije postanja svijeta“ (Efescima 1,4), sada je morala da se primeni.

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 3,9-15. Koje su bile prve Božje reči upućene Adamu nakon što su on i Eva pali, i zašto je ta izjava, u teološkom smislu, tako značajna čak i danas?

Naravno, Bog je tačno znao gde se oni nalaze. Trebalo je zapravo da Adam i Eva, koji su bili savladani strahom, uvide šta se dešava. Takođe je trebalo i da se suoče sa Bogom, kako bi mogli da sagledaju strašne posledice svog greha. A trebalo je isto tako da savladaju i sotonu. Iz tog razloga, Bog je odmah počeo da im izlaže svoju misiju – plan spasenja (videti 1. Mojsijeva 3,14.15), jedinu nadu da će uspeti da „svijet pomiri sa sobom“ (2. Korinćanima 5,19).

Međutim, treba obratiti posebnu pažnju na činjenicu da je, pre suočavanja i obećanja o pomirenju, Bog došao da potraži palog čoveka. Uprkos naizgled beznadežnoj situaciji, pitanjem koje postavlja Adamu Bog u suštini otvara dve bitne teme – o našem palom stanju i Njegovoj misionarskoj prirodi. Mi smo izgubljeni i očajnički nam je potrebno spasenje. Ali On je taj koji nas pronalazi, čvrsto rešen da nas spase i da bude sa nama.

Kroz čitavu istoriju, Bog stalno postavlja pitanje: „Gde si ti?“ Šta to znači za vas kad je reč o vašem ličnom iskustvu, i kakav odgovor Mu dajete?

BOG KOJI ČEZNE DA BUDE S NAMA

Pročitajte sledeće stihove: 1. Mojsijeva 17,7; 1. Mojsijeva 26,3; i 1. Mojsijeva 28,15. Šta se, prema tim stihovima, nalazi u samom fokusu Božjeg obećanja Avramu i njegovom potomstvu?

U starozavetnom narativu, Bog nastavlja da postupa saglasno svojoj misionarskoj prirodi, u nameri da ostvari svoje planove. Na primer, stanovnici Vavilona su nakon potopa odlučili da se okupe na jednom mestu kako bi sazidali grad sa kulom koja će sezati do nebesa. Bog je intervenisao tako što im je pobrkao jezik sa ciljem da ih raseje po svetu (1. Mojsijeva 11,1-9). Zatim je proširio svoju misiju, pozivajući Avrama (koji je kasnije postao Avraam) da bude kanal za izlivanje Njegovih blagoslova po celom svetu (1. Mojsijeva 12,1-3). Bog je Avramu i njegovom potomstvu dao mnoga obećanja, ali jedno se posebno ističe. On im više puta u suštini kaže: „Ja ću biti (vaš) Bog“; „Ja ću biti s vama“; „Ja sam s tobom“ (videti: 1. Mojsijeva 17,7.8; 1. Mojsijeva 26,3; 1. Mojsijeva 28,15).

Kako istorija teče dalje, Josif završava u Egiptu, ali kao instrument spašenja svog naroda. Biblija potvrđuje da na svakom koraku Josifovog iskustva, čak i u najtežim trenucima njegovog života, „Gospod bješe s njim“ (1. Mojsijeva 39,2.21.23). Generacijama kasnije, radi ispunjenja svoje misije, Bog je faraonu poslao Mojsija, kao oslobodioca svog naroda iz egipatskog ropstva. Prilikom Mojsijevog „pozivanja u službu“ Bog mu je rekao: „Ja ću biti s tobom“ (2. Mojsijeva 3,12). S vremena na vreme, Jahve je potvrđivao svoju duboku želju da bude sa svojim narodom.

Pročitajte tekst 2. Mojsijeva 29,43.45. Koja je bila jedna od glavnih namena starozavetnog svetilišta? Bog je odlučio da bude sa svojom decom na drugačiji način. Potvrdio je svoju želju da boravi među decom Izraelovom, kada je Mojsiju dao nalog da izgradi šator i uspostavi veoma promišljen i svrsishodan sistem, koji je trebalo da upućuje na vrhunski instrument Njegove misije – Isusa Hrista. „Žrtveni prinosi i sveštenstvo u jevrejskom sistemu ustanovljeni su s namerom da predstavljaju Hristovu smrt i Njegovo posredničko delo. Sve te ceremonije nisu imale nikakvog drugog smisla niti značaja, osim da upućuju na Hrista.“ – Ellen G. White, *The Advent Review and Herald of the Sabbath*, December 17, 1872.

Na koje načine vi doživljavate Božje prisustvo u svom životu?

BOG KOJI JE POSTAO JEDNO S NAMA

Stari zavet govori o tome kako je Stvoritelj počeo da sprovodi svoj plan preko jednog naroda koji je trebalo da predstavlja Njegovu prirodu i Njegove namere pred svetom. A sve što je Bog činio bilo je u skladu s Njegovom misionском strategijom. Preko proroka Isaije, On kaže: „...Jer sam ja Bog, i nema drugoga Boga, i niko nije kao ja, koji od početka javljam kraj..., koji kažem: namjera moja stoji i učiniću sve što mi je volja“ (Isaija 46,9.10). U Novom zavetu, s druge strane, Božja želja da bude sa ljudima poprima jednu novu dimenziju. Hristovim utelovljenjem, ono što je bilo samo obećanje iz Edemskog vrta (1. Mojsijeva 3,15) postalo je stvarnost.

Pročitajte narativ o najavi Isusovog rođenja u tekstu Matej 1,18-23. Koje nam ključne pojedinosti o Bogu taj izveštaj otkriva?

„S nama Bog.“ Emanuilo. Bog je boravio među svojim narodom unutar svetilišta, a sada je boravio s njima putem fizičkog prisustva Isusa iz Nazareta. Zaista, sa Isusovim rođenjem, Bog je na konkretan način predstavio svoju neprolaznu želju da bude sa nama, tako što će deliti našu prirodu i misiju – Božji Sin je bio potpuno čovek i potpuno Bog – i On je taj koji je potvrdio: „Ja sam put i istina i život; niko neće doći k ocu do kroza me“ (Jovan 14,6).

Pročitajte tekst Jovan 1,14-18. Šta možete da saznate o Božjoj misiji za nas na osnovu Hristovog utelovljenja?

Bog je krenuo dalje sa svojom misijom, i onda je, preko Isusa Hrista, bio prisutan u telu među svojom decom. „Jedinorodni Sin, koji je došao od Oca, pun blagodat i istine“ (Jovan 1,14, parafrazirano), ispunio je starozavetna proročanstva i, po božanskom planu, postao jedno sa nama, Bog u ljudskom telu. Tako je Bog misije nastavio da ostvaruje svoj cilj.

Razmislite šta znači to što je Božja ljubav prema nama tolika da je bio spreman da dođe k nama preuzevši našu prirodu. Kako treba da odgovorimo na tu ljubav, imajući posebno u vidu misiju prema drugima?

BOG KOJI OSTAJE SA NAMA

Isusov život i služba bili su Božje konačno otkrivenje. Za nešto više od tri godine Bog je uspeo da nam otkrije više o sebi i svojoj misiji nego kroz sve što je drugim putem činio u prethodnim generacijama. Hristos je bio savršena „slika nevidljivoga Boga“, Onaj u koga je trebalo da se „nastani sva punina,... stvorivši mir njegovom krvlju na krstu“ (Kološanima 1,15.19.20, Čarnić). Preko Hrista je Božja misionarska priroda u potpunosti obznanjena. Sam Isus je otkrio svoju misiju, rekavši: „Sin čovječij /je/ došao da nađe i spase što je izgubljeno“ (Luka 19,10).

Pročitajte stih Jovan 3,16 i dobro razmislite o njemu. Kako se uzajamna povezanost Božje ljubavi i Njegove misije ogleda u tom stihu?

Kasnije u Isusovoj službi, pred poslednju sedmicu Njegovog života, odlučivala se konačna sudbina čovečanstva. Događaji koji su se odigrali tih dana povezali su očekivanja iz prošlosti sa nadom u budućnost. Tokom proslave Pashe – koja je ukazivala na slobodu od egipatskog ugnjetavanja – Isus Hristos, utelovljeni Bog, položio je svoj život da bi nas izbavio iz ropstva grehu. U vezi s tim, apostol Pavle piše: „Jer onoga koji ne znadijaše grijeha nas radi učini grijehom, da mi budemo pravda Božija u njemu“ (2. Korinćanima 5,21).

Pročitajte tekst Matej 28,18-20. Koje obećanje nalazimo u Velikom nalogu? Kako nam to pruža sigurnost kad se uključimo u Božju misiju?

Hristova smrt je bila deo procesa pomirenja, a ne njegov kraj. Svojim vaskrsenjem, Isus je pobedio smrt i data Mu je „svaka vlast na nebu i na zemlji“ (Matej 28,18). Na osnovu te činjenice, On je svim svojim sledbenicima dao nalog da stvaraju učenike širom sveta, uz veličanstveno obećanje: „*Ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka*“ (Matej 28,20, italik dodat).

Zapažate li na koje načine se Isusovo obećanje da će biti „s vama u sve dane“ ispunjava u vašem životu kada se angažujete u misiji?

BOG KOJI ĆE SE VRATITI PO NAS

Pročitajte tekst Jovan 14,1-3. Kako je on povezan sa porukom za poslednje vreme, koju nalazimo u Svetom pismu?

U jednom od najdragocenijih obećanja koja je Hristos, kao blaženu nadu, dao tokom svoje ovozemaljske službe, ponovo se ogleda Stvoriteljeva želja da bude s nama zauvek. Isus potvrđuje: „Opet ću doći, i uzeću vas k sebi *da i vi budete gdje sam ja*“ (Jovan 14,3, italik dodat).

Prema apostolu Jovanu, to obećanje će na kraju postati realnost. „I čuh glas veliki s neba gdje govori: evo skinije Božije među ljudima, i življeće s njima, i oni će biti narod njegov, i sam Bog biće s njima Bog njihov“ (Otkrivenje 21,3).

„Delo otkupljenja biće dovršeno. Na mestu na kome je greh obilovao, Božja milost se još više umnožila. Sama Zemlja, to polje za koje sotona kaže da pripada njemu, ne samo da će biti izbavljena, već će biti i uzvišena... Ovde, gde je Božji Sin prebivao u ljudskoj prirodi, gde je Car slave živeo, patio i umro – ovde će, kada On sve bude učinio novim, Božja skinija biti sa ljudima... I kroz beskrajne vekove, dok budu hodali u svetlosti samoga Boga, spaseni će Ga hvaliti za Njegov neizrecivi Dar – Emanuila, koji je 's nama Bog.'“ – Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 26 (original).

Tu nalazimo najlepšu sliku iskupljenja. Bog misije konačno će ostvariti svoju želju da zauvek bude sa svojom decom. Kakva je ogromna privilegija biti deo te stvarnosti!

Sedmični izazovi. Tokom ovog tromesečja bićete pozivani da se vesno angažujete u Božjoj misiji. To će biti prilika da u svom životu posmatrate i doživite Boga misije na delu. Iskoristite te trenutke za lično razmišljanje i budite spremni da ono što ste naučili podelite sa svojim razredom svake sedmice. Osim toga, „Dodatni izazovi“ će vas ohrabriti da povećate svoje učešće u Božjoj misiji.

Izazov: Molite se svakog dana tokom sledeće sedmice da vam Bog otvori srce za to da budete deo Njegove misije.

Dodatni izazov: Saznajte ime neke osobe s kojom se povremeno srećete, ali se još uvek ne poznajete – nekog suseda, kolegu, prodavca, vozača autobusa, domara, itd. Počnite svakodnevno da se molite za tu osobu.

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Plan za naše spasenje nije bio neka naknadna misao, plan načinjen posle Adamovog pada. On je bio otkrivenje 'tajne koja je bila sakrivena od postanja sveta' (Rimljanima 16,25). On je Otkrivenje načela koja su od večnosti bila temelj Božjeg prestola. Bog i Hristos od samog početka znali su za sotonin otpad i čovekov pad izazvan delovanjem prevarne sile otpadnika. Bog nije uzročnik postojanja greha, ali je unapred video njegovo postojanje i stvorio sredstvo kojim će se suprotstaviti ovoj strašnoj mogućnosti. Njegova ljubav prema svetu bila je tako velika da se zavetovao da će dati svoga Jedinorodnog Sina 'da nijedan koji Ga veruje ne pogine nego da ima život večni' (Jovan 3,16).“ – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 22 (original).

„Hristos nije rekao svojim učenicima da će njihovo delo biti lako... Međutim, neće biti ostavljeni da se bore sami. Uveravao ih je da će biti s njima; i ako verom budu išli napred, koračaće pod zaštitom Svemogućega... Sve dok budu slušali Njegovu reč, sve dok budu radili zajedno s Njim, neće doživeti neuspeh. Idite svim narodima, zapovedio im je. Idite sve do najudaljenijeg kraja nastanjenog sveta i budite sigurni da ću čak i tamo biti sa vama. Radite sa verom i poverenjem, jer nikada neće doći vreme moga odricanja od vas. Biću uvek sa vama, pomagaću vam da obavite svoju dužnost, vodiću vas, tešiću vas, posvećivaću vas, krepiću vas, činiću vas uspešnim, dok budete izgovarali reči koje će usmeravati pažnju ljudi prema Nebu.“ – Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 29 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Razmislite šta znači to što Božje prve reči palom čoveku nisu bile: „Šta si to uradio?“ Ili: „Zašto me nisi poslušao?“ Umesto toga, Njegove prve reči bile su: „Gde si?“ Kakvu utehu bi ta činjenica trebalo da nam pruži kad je reč o Božjoj nameri prema nama i našim najmilijima?
2. Razmislite šta znači to što je sam Bog, u ličnosti Isusa Hrista, došao na ovaj svet da bi nas spasao. Hristos na krstu bio je vrhunski izraz Boga kao Boga misije. Šta nam to govori o Njegovom karakteru?
3. Ova misija pripada Bogu. Iz tog razloga, On će opremiti i osnažiti ljude za taj zadatak. Kada u svetlu te činjenice sagledate izazove evangeliziranja celog sveta, kako vam to pomaže da se izborite sa osećajem neadekvatnosti i straha?

Subota, 7. oktobar

BOŽJA MISIJA ZA NAS – 2. DEO

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jovan 20,21.22; Matej 28,16-20; Otkrivenje 14,6.7; 5. Mojsijeva 7,6.11.12; Otkrivenje 7,9.10.

Tekst za pamćenje: „Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime oca i sina i svetoga Duha“ (Matej 28,19).

Tema o Bogu kao Bogu misije provlači se kroz celo Sveto pismo. To je povezujuća nit ljudske istorije, koja otkriva svrhu Božjeg stvaranja. Štaviše, ona objedinjuje božansko otkrivenje čiji je glavni fokus obnavljanje Božjeg lika u Njegovoj paloj deci (uporediti sa Kološanima 3,9.10; 1. Jovanova 3,2).

Božja misija takođe služi kao pozadina u odnosu na koju treba da sagledavamo i razumemo Božju Reč. Kada čitamo Bibliju, spoznajemo Boga koji nam svojevolski pruža ruku. Uprkos razdvajanju koje je prouzrokovano grehom (Isaija 59,2), Bog putem svoje misije nastavlja da obnavlja narušeni odnos sa čovečanstvom do slavnog trenutka kada će On sve iznova stvoriti (videti Otkrivenje 21,5).

U međuvremenu, Bog je odlučio da nam se otkrije na način koji nam omogućava da razumemo Njegovu prirodu i svrhu, i da, povrh svega, ostvarimo pravu i trajnu vezu sa Njim. Drugim rečima, imamo priliku ne samo da Ga upoznamo, već i da govorimo drugima o svom iskustvu s Njim i s Njegovom spasonosnom ljubavlju.

Dakle, u Svetom pismu Bog nam daje osnovne elemente onoga što čini suštinu Njegove misije.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 14. oktobar.

2. Biblijska doktrina: od 7. do 13. oktobra

TROJEDAN BOG – POREKLO MISIJE

Božja misija predstavljena u Svetom pismu na svom čelu i u središtu ima Isusa Hrista, kao jedini put do spasenja. Sam Hristos je izjavio: „Ja sam put i istina i život; niko neće doći k ocu do kroza me“ (Jovan 14,6). Ali On nam takođe pomaže i da razumemo suštinsku važnost koju trojedan Bog ima za Njegovu misiju.

Sve što je Hristos činio bilo je za ili od Njegovog Nebeskog Oca (videti Jovan 4,34; Jovan 5,30; Jovan 12,45). Međutim, moramo uvek imati na umu da Isusova misija nije počela onda kada je došao na ovaj svet. On je nju primio od Oca još pre stvaranja našeg sveta (uporediti sa Efescima 1,4; 1. Petrova 1,20).

Dakle, Bog je planirao svoj dolazak među ljude čak i pre nego što je postavio temelje naše planete, i svojevrijedno je ušao u istoriju čovečanstva kako bi postigao taj cilj.

Sin je stvorio ovaj svet (Jovan 1,3), a „kad se navrší vrijeme“ (Galatima 4,4), Bog je pokazao svoju ljubav poslavši Sina ovde (Jovan 3,16, 17). Sin je došao, umro na krstu i pobedio smrt. Zatim, poslat od Oca, Duh je došao ovde (Jovan 14,26; Jovan 16,7), osvedočio svet (Jovan 16,8-11), a danas nastavlja misiju Oca i Sina osnaživanjem i slanjem Božjeg naroda u misiju (Jovan 14,26; Jovan 16,13.14).

Pročitajte tekst Jovan 20,21.22. Kako bi razumevanje da ona ima svoje poreklo u Ocu, Sinu i Svetom Duhu trebalo da oblikuje našu misiju?

Mada se reč „trojstvo“ ne nalazi u Bibliji, postoje brojni dokazi povezani sa misijom koji uključuju sve tri Ličnosti Božanstva. Na primer, Hristos se posle vaskrsenja javio svojim učenicima i obećao im: „Ja ću poslati *obećanje oca svojega* na vas; a vi sjedite u gradu Jerusalimskome dok se ne obučete u silu s visine“ (Luka 24,49, italik dodat). Tu vidimo stvarnost misije Božanstva izraženu u jednoj rečenici: obećanje Oca, uverenje Sina da će se obećanje ispuniti, i samo obećanje – dolazak Svetog Duha (videti: Luka 3,16; Dela 1,4.5.8).

Iz toga saznajemo da ova misija zapravo nije naša. Ona pripada trojednom Bogu. Kao takva, ona sigurno neće propasti.

Otac, Sin i Sveti Duh – svi zajedno su uključeni u delo spasavanja duša. Zašto bi tu misao trebalo da smatramo izuzetno utešnom?

STVARANJE UČENIKA – FOKUS MISIJE

Pročitajte tekst Matej 28,16-20. Koje elemente učenja možete prepoznati u tom pasusu?

U tekstu Matej 28,16-20 objavljeno je biblijsko poslanje, poznato kao Veliki nalog (Matej 28,18-20), kojim Isus upućuje svoje sledbenike da izađu i stvaraju učenike, poučavajući ih veri i uvodeći ih u zajedništvo (videti takođe: Marko 16,15,16; Luka 24,44-49; Jovan 20,21-23; Dela 1,8).

Osnovne komponente teksta Matej 28,16-20 mogu se sagledati sa četiri jednostavna aspekta: (1) Isus zapoveda svojim učenicima da idu u Galileju da bi se sreli s Njim (Matej 28,16,17), (2) Isus dolazi k njima, objavljujući svoj autoritet i suverenitet (Matej 28,18), (3) Isus zatim poverava svojim učenicima određeni zadatak – naime, da stvaraju učenike (Matej 28,19,20); i konačno, (4) Isus obećava da će biti sa svojim učenicima do kraja vremena (Matej 28,20).

Stvaranje učenika je primarni fokus Velikog naloga i glavni zadatak u okviru misije. Na originalnom grčkom jeziku početak stiha Matej 28,19 doslovno glasi: „Pošto odete, dakle, stvarajte učenike...“ Reč „dakle“ upućuje na to da je Veliki nalog utemeljen na onome što je upravo pokazano (Matej 28,18): Isusova vlast, autoritet i suverenitet. Sve to proističe iz pobeđe koju je On postigao svojim vaskrsenjem.

Važno je naglasiti da je u okviru Velikog naloga jedini glagol koji poziva na delovanje zapovednim tonom upravo glagol „naučite“. Poučavanje svih ljudi, njihovo krštenje i prenošenje Isusovih učenja celom svetu karakteristike su procesa učenja. Ovde Isus jasno usmerava svoje učenike ka jednom cilju – stvaranju učenika. To je zaista jedan od najznačajnijih tekstova o misiji u celom Svetom pismu. On se završava Isusovim obećanjem da će biti stalno prisutan među svojim sledbenicima.

Očigledno, Veliki nalog je bio namenjen mnogo većem broju učenika u odnosu na malu grupu koja se okupila u tim posebnim okolnostima. Oni nisu mogli sami da odu u „sve narode“ kako bi ispunili tu novu misiju koja im je zadata – da stvaraju učenike. Dakle, taj nalog je univerzalan po svom obimu: svaki pravi sledbenik Isusa Hrista trebalo bi da se uključi u stvaranje učenika. Štaviše, poruka koju treba preneti – večno evanđelje o Isusu Hristu – namenjena je celom svetu, bez ikakvih geografskih, društvenih ili etničkih ograničenja.

Misija se sastoji u „stvaranju učenika“. Kako taj Učiteljev mandat utiče na vaš način života i službe drugima? Šta možete preduzeti da biste bili više uključeni u ono na šta ste pozvani?

VEČNO EVANĐELJE – PORUKA MISIJE

Pročitajte Otkrivenje 14,6.7. Koje aspekte Božje misije možemo prepoznati u „večnom evanđelju“, iznetom od strane prvog od tri anđela iz Otkrivenja 14?

To je jedino mesto u Svetom pismu gde su reči „večno“ i „evanđelje“ povezane. Evanđelje je dobra vest o blagodati koja se nudi svima preko Isusa Hrista. On je došao na naš svet da nam pokaže „blagodat i istinu“ (Jovan 1,14). Živeo je bezgrešnim životom i umro na krstu kao zamenička žrtva da bi podneo kaznu za naše grehe (Isaija 53,4.5; 1. Petrova 3,18). Onda je vaskrsao, vratio se na nebo, bio uzvišen od Oca, i danas posreduje za nas u nebeskom svetilištu (Otkrivenje 1,18; Dela 2,33; Jevrejima 7,25). A uskoro će ispuniti svoje najveće obećanje – vratiće se u veličanstvu i slavi da bi, na kraju, posle milenijuma, uspostavio Božje carstvo na zemlji (Jovan 14,1-4; Dela 1,11; Otkrivenje 21,1-4). Sve su to suštinske realnosti večnog evanđelja.

Ipak, činjenica da je ta poruka večna izuzetno je važna. Postoji samo jedno evanđelje koje može da nas spase. I ono će ostati isto sve dok se Božja misija u potpunosti ne izvrši. Nikad neće biti drugog evanđelja. Lažna učenja i doktrine dolaze i prolaze (Efescima 4,14), ali poruka o spasenju – večno evanđelje je nepromenljivo, i oni koji veruju i žive u poslušnosti njemu biće nagrađeni (videti 5. Mojsijeva 5,33; Rimljanima 2,6).

Isti nalog koji je dat prvim učenicima dat je i nama danas. Mi moramo nastaviti s tim zadatkom da stvaramo učenike za Hrista svuda po svetu. Ali kakvi ti učenici treba da budu? Dobri, poštenu, potpuno posvećeni ljudi, puni ljubavi? Te osobine su suštinski važne, ali nisu dovoljne. Moramo stvarati učenike koji će biti usredsređeni na sve biblijske elemente učenitva (Luka 9,23; Jovan 13,34.35; 2. Korinćanima 5,17), s krajnjim ciljem da budu spremni i da pripremaju ostale za drugi dolazak našeg Učitelja, Isusa Hrista.

„Propovedanje da je Drugi Hristov dolazak pred vratima, u stvari je najavljuvanje suda (Otkrivenje 14,6.7). To najavljuvanje nazvano je Večnim evanđeljem. Prema tome, propovedanje Drugog Hristovog dolaska, objavljivanje njegove blizine, istaknuto je kao važan deo evanđeoske poruke.“ – Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 227, 228 (original).

Kako je koncept suda povezan sa „večnim evanđeljem“ u poruci prvog anđela? Zašto evanđelje mora biti od suštinske važnosti kad je reč o ideji suda?

BOŽJI NAROD – PROVODNIK MISIJE

Bog je tokom istorije uvek imao one koji su verno predstavljali Njegov karakter i poslušno sprovodili Njegove namere. Božji narod čine oni koji su pozvani i koji su prihvatili Njegov poziv da budu uživaoci Njegove blagodati. Svi su oni bili – i nastavljaju da budu – Božja oruđa za ispunjenje Njegove misije.

Pročitajte tekstove: 1. Mojsijeva 12,1-3 i 5. Mojsijeva 7,6.11.12. Koji je bio Božji prvobitni cilj sa Njegovim narodom u Starom zavetu?

Božji savez sa Avramom i njegovim potomcima imao je određenu svrhu. Oni su pozvani, stvoreni i zaduženi da budu nosioci Božje misije – kanali blagoslova do svih naroda (up. 5. Mojsijeva 28,10; Isaija 49,6). Međutim, oni su izabrani u okviru zavetnog odnosa sa Bogom, koji je bio uslovljen njihovom verom i poslušnošću (1. Mojsijeva 22,16-18; 2. Mojsijeva 19,5,6; 5. Mojsijeva 28,1,2; 2. Dnevnika 7,14). Taj proces, privlačenje okolnih naroda ka Izraelu, bio je Božja „misionska strategija“ u Starom zavetu.

U Novom zavetu, Božja misija se nastavlja. Vaskrslu Gospod i Spasitelj sada pokreće obnovljenu „misionsku strategiju“ (videti Matej 28,18-20; Dela 1,8), prema kojoj Hristovi učenici, koji čine crkvu, u okviru svoje misije izlaze u susret celom svetu, umesto da, kao u slučaju drevnog Izraela, svet dolazi kod njih. Misija nije nastala sa crkvom. Naprotiv, crkva postoji upravo zato što Bog još uvek ima misiju koja treba da se ispuni, i On koristi svoju crkvu da bi je ispunio.

Ipak, ostaje pitanje: Koja je misija crkve? To je ista ona misija kao i misija Onoga koji je Crkvu i pozvao u postojanje: „Jer je sin čovječij došao da nađe i spase što je izgubljeno“ (Luka 19,10). Mada niko od nas iz crkve ne može da spase nikoga, mi možemo i moramo da upućujemo druge na Onoga jedinog koji može da spase, a to je Isus Hristos.

„Misija Hristove crkve je da spasava grešnike koji propadaju. Ona treba da obznani Božju ljubav prema ljudima i da ih zadobija za Hrista delotvornošću te ljubavi.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 381. Kakva prednost i ogromna odgovornost!

Misija je za crkvu ono što je vazduh za naš život. Bez vazduha umiremo. Bez misije, crkva umire. Šta vi lično možete učiniti da biste održali život svoje crkve?

SVET – POLJE MISIJE

Pročitajte Otkrivenje 7,9.10. Šta nam taj tekst sugeriše u vezi sa dalekosežnim geografskim opsegom Božje misije?

Pouka za ovu sedmicu s razlogom razmatra dva ključna stiha u vezi sa misijom, koji naglašavaju presudnu važnost stvaranja učenika u skladu sa Velikim nalogom i porukom o večnom evanđelju. Zanimljivo je da ti stihovi imaju najmanje jednu zajedničku tačku koja ih povezuje, a to je polje misije. Tako u prvom slučaju čitamo: „Idite dakle i *naučite sve narode*“ (Matej 28,19), a u drugom: „Da objavi onima koji žive na zemlji, i *svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu*“ (Otkrivenje 14,6, italik dodat).

Drugim rečima, Hristovo evanđelje treba da dosegne sve klase, sva plemena, sve jezike i narode. Pod uticajem evanđelja, svi spaseni treba da se ujedine u jedno veliko bratstvo. Imamo samo jedan uzor koji treba da podražavamo, a to je Hristos. Ako prihvatimo istinu kakva je u Isusu, nacionalne predrasude i zavisti biće razvejane, i duh istine će naša srca spojiti u jedno.

Kada je rekao: „Bićete mi svjedoci“ (Dela 1,8), Isus je imao na umu tri različite geografske oblasti:

1. Oblast: „Bićete mi svjedoci... u Jerusalimu.“ U to vreme, Njegovi učenici su bili veoma blizu Jerusalima. Dakle, Isus je u suštini rekao: „Svoje iskustvo sa Bogom počnite da delite sa onima koji su vam bliski. Misija počinje od kuće, porodice, komšija, prijatelja. To je naše početno misionско polje.

2. Oblast: Isus zatim nastavlja: „I po svoj Judeji i Samariji.“ Naša misija obuhvata i one koji su nam na neki način bliski, ali su u isto vreme i udaljeni od nas. U ovoj grupi su ljudi koji možda govore istim jezikom kao i mi – ljudi koji imaju sličnu kulturu, ali nisu deo naše životne svakodnevice. To nam je sledeće misionско polje.

3. Oblast: Posle toga, Hristos kaže: „I tja do kraja zemlje“. Božja misija nas poziva da dosegne pojedince iz svih mesta, naroda, jezika i etničkih grupa. To je naše konačno misionско polje.

Izazov: U toku ove sedmice, molite se svakog dana za zajednicu u kojoj živite. Bog vas je tu postavio s razlogom.

Dodatni izazov: Istražite demografiju svog područja (kakvi ljudi žive oko vas) – proučite etničko i versko poreklo, stare, mlade, siromašne, bogate, jezike kojim se govori, itd. Zamolite Boga da vam pokaže kako možete biti kanali Njegove ljubavi prema tim ljudima.

ZA DALJE PROUČAVANJE

Za svedočanstvo svim narodima. „Spasiteljeve reči, 'Vi ste vidjelo svi-jetu', ukazuju na činjenicu da je On svojim sledbenicima poverio misiju svetskih razmera. Kao što sunčevi zraci prodiru do najudaljenijih krajeva zemaljske kugle, tako Bog planira da svetlost evanđelja dopre do svake duše na zemlji. Kada bi Hristova crkva ispunjavala nameru našeg Gospo-da, svetlost bi obasjala sve koji sede u tami, 'na strani i u sjenu smrtnome'. Umesto da se grupišu zajedno i izbegavaju odgovornost i nošenje krsta, članovi crkve bi se rasejali po svim zemljama, dopuštajući da Hristova sve-tlost sija preko njih. Radili bi kao što je On radio na spasenju duša, i tako bi se ovo 'evanđelje o carstvu' brzo raznelo po celom svetu.

Iz svih zemalja čuje se makedonski poziv: 'Dođite i pomozite nam.' Bog je otvorio polja pred nama. Nebeska bića saraduju sa ljudima. Providenje ide ispred nas, i božanska sila se udružuje sa ljudskim naporima. Mora da su slepi oni koji ne vide delo Gospodnje, i gluvi oni koji ne čuju poziv vernog Pastira svojim ovcama. Neki su čuli Božji poziv i odazvali se. Neka Mu se svako posvećeno srce sada odazove, nastojeći da objavi životodavnu poruku. Ako muškarci i žene budu ponizno i verno preuzeli delo koje im je Bog dao i namenio, božanska sila će se pokazati u obraćenju mnogih ka istini. Rezultati njihovih napora biće veličanstveni.“ – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, November 14, 1912.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Verodostojnost uticaja crkve u zajednici uglavnom je određena me-rom u kojoj mi – telo Hristovo – u svom životu pružamo primer Božje ljubavi dok ispunjavamo Njegovu misiju. Kako se vi lično nosite s tim izazovom?
2. Šta mislite kako vašu crkvu vide i razumeju njeni susedi koji nisu ad-ventisti? Kako to znate? Ako je njihovo mišljenje pozitivno, šta možete učiniti da ga još više utvrdite? Ako je negativno, šta možete učiniti da ga promenite?
3. Zašto je toliko važno insistirati na tome da „večno evanđelje“ ostane u središtu naše misije u svetu? Kakvu nadu, u krajnjoj liniji, možemo pružiti bilo kome, bilo gde, ukoliko se ona ne temelji na velikoj nadi koju imamo zahvaljujući evanđelju, dobroj vesti o tome šta je Isus uči-nio za nas na krstu?

Subota, 14. oktobar

BOŽJI POZIV U MISIJU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Mojsijeva 11,1-9; 1. Mojsijeva 12,1-3; Danilo 9,24-27, Matej 1,21; 1. Mojsijeva 12,10-13,1; Dela 8,1-4; Dela 1,8.

Tekst za pamćenje: „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i bićete mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje“ (Dela 1,8).

Bog nas ponekad može izvesti iz naše zone udobnosti i učiniti nas svojim svjedocima. Ponekad ta promena može da posluži postizanju Njegovih ciljeva, kao što je primer rasejanja naroda okupljenog oko Vavilonske kule. „Ovo raseljavanje bilo je način da se naseli Zemlja. Božja namjera tako je ostvarena istim sredstvima koja su ljudi želeli da iskoriste da bi sprečili njeno ostvarenje“ (Elen G. Vajt, Stvaranje, patrijarsi i proroci, str. 120, original). Avram je, s druge strane, iz svoje domovine krenuo u drugu (1. Mojsijeva 12) u cilju svedočenja. Isusovi učenici, koji su najpre radili samo unutar sopstvenog naroda (Dela 3), prešli su na rad i za druge (Dela 8,1-4). U stihu Dela 1,8, Isus je postavio princip evangeliziranja: trebalo je da počnu lokalno, u Jerusalimu i Judeji, zatim da pređu u Samariju i, na kraju, da idu do svih krajeva zemlje.

Što se nas tiče, čak i ako ne napustimo svoju zemlju, Bog ipak želi da dopremo do ljudi oko nas. Kada je crkva u Jerusalimu postala zadovoljna svojim stanjem, njeni članovi su bili prinuđeni da se rasprše. Mada je došlo do progona i stradanja ljudi, ti nesrećni događaji postali su sredstvo za širenje dobre vesti po celom svetu.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 21. oktobar.

3. Biblijska doktrina: od 14. do 20. oktobra

IZLAZAK IZ NAŠE ZONE UDOBNOSTI

Da bismo došli do drugih, Božja namera je da izađemo iz svoje zone udobnosti. Želja da ostanemo samo sa svojimima, sa onima koji pripadaju našoj etničkoj ili društvenoj grupi, može dovesti do sebičnosti, pa čak i drugih zala. Ta opasnost je jedna od pouka koje možemo izvući iz priče o Vavilonu.

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 11,1-9. Kakve su bile namere naroda? Šta su hteli da urade i zašto je Bog to osujetio?

Ova priča o građenju Vavilonske kule otkriva veliku ambiciju ljudi koji su u to bili uključeni. Oni su planirali da naprave monumentalnu strukturu, grad i kulu kakvih nije bilo nigde drugde na svetu – „grad i kulu, kojoj će vrh biti do neba, da stečemo sebi ime“ (1. Mojsijeva 11,4).

Koliko često ljudi i danas nastoje da urade to isto? Da li će to postići kroz politiku, umetnost, biznis, pa čak i religiju, nije bitno. Ima onih koji žele da steknu veliko ime za sebe. Ali kako su, u krajnjoj liniji, uzaludni i besmisleni ti njihovi poduhvati! (Videti: Propovednik 2,1-11.)

U tekstu 1. Mojsijeva 11,4 Biblija kaže da su ti ljudi hteli da sagrađe kulu da se ne bi rasejali po zemlji. Hteli su da se drže zajedno iz sopstvenih sebičnih razloga. Ali Bog je imao drugi plan.

Ti ljudi su se i ujedinili zbog tog posla. Ali „reče Gospod: gle, narod jedan, i jedan jezik u svijeh, i to počеше raditi, i neće im smetati ništa da ne urade što su naumili“ (1. Mojsijeva 11,6). Taj ambiciozni plan naroda bio je, zapravo, veoma loš.

Mada Sveto pismo o tome ne govori izričito, Elen Vajt kaže da oni nisu poverovali u Božje obećanje da nikad više neće uništiti zemlju vodom (1. Mojsijeva 9,14.15). Gradili su s namerom da obezbede sopstvenu sigurnost, umesto da veruju Božjoj reči. Bez obzira na njihove krajnje motive, Bog je znao da im namere nisu čiste, već ispunjene sebičnom ambicijom, pa ih je sprečio da ostvare svoje ciljeve.

Da li ste deo neke grupe ili etničke zajednice kojoj je najprirodnije unutar sebe same? Na koje načine možete da uspostavite kontakt sa drugima koji nisu pripadnici vaše rase, etničke grupe ili nacionalnosti?

KAKO SE POSTAJE BLAGOSLOV CELOM SVETU

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 12,1-3. U kom smislu je Božji nalog Avramu bio zapravo poziv u misiju?

Bog je pozvao Avrama (čije ime je kasnije promenio u Avraam) da napusti svoju zemlju i svoj narod i ode u drugu zemlju. Sve je to bilo deo Božjeg plana da upotrebi Avrama kao sredstvo za ispunjenje božanskih ciljeva na zemlji. I Avram je pošao, po reči Gospodnjoj. Ako Bog ima neki plan za vas, to bi mogao biti poziv da napustite svoju širu porodicu ili svoj narod, i da odete na neko mesto gde vas On upućuje da biste Mu služili, u nameri da budete blagoslov za druge.

Pročitajte sledeće tekstove. Šta nam svaki od njih govori o Božjem zavetu, Njegovom obećanju nama?

1. Mojsijeva 3,15 _____

1. Mojsijeva 17,19 _____

4. Mojsijeva 24,17 _____

Isaija 9,6 _____

Danilo 9,24-27 _____

Matej 1,21 _____

Iz navedenih tekstova jasno se vidi da je Bog hteo da ispuni obećanje dato u Edemskom vrtu, da će doći Neko kao rešenje za problem greha. To rešenje, Isus Hristos Mesija, trebalo je da dođe preko loze Avrama i Isaka (preko Sare). U stihu Jevrejima 11,9 tvrdi se da su Isak i Jakov bili naslednici obećanja o blagoslovu koje je Bog dao Avramu.

Ne znamo tačno koliko je sam Avram razumeo i bio svestan na koji način će se obećano Seme pojaviti preko njega, ali u svakom slučaju, on se iselio u veri. „Vjerom posluša Avraam kad bi pozvan da iziđe u zemlju koju šćaše da primi u našljedstvo, i iziđe ne znajući kuda ide“ (Jevrejima 11,8).

Kakav je to primer za nas!

Pretpostavimo da ste vi pozvani od Boga da nekud odete, „ne znajući“ tačno kuda idete? Kako biste reagovali i zašto?

AVRAMOV POZIV

Poslušavši Božji poziv, Avram je ušao u zemlju u skladu sa zapovešću koju mu je Bog dao. Međutim, izgleda da se stvari od samog početka nisu odvijale baš najbolje po njega. Stigao je tamo kuda mu je Bog rekao da ide, ali, prema Bibliji, „bijahu tada Hananeji u toj zemlji“ (1. Mojsijeva 12,6) – neznabošci poznati po svojoj surovosti i nasilju. Nije ni čudo što se, odmah po dolasku, Gospod javio Avramu i rekao: „Tvojemu sjemenu daću zemlju ovu“ (1. Mojsijeva 12,7). Nema sumnje da je Avramu bilo potrebno ohrabrenje.

Međutim, stvari se *i dalje* nisu odvijale posebno dobro po njega, bar u početku.

Pročitajte 1. Mojsijeva 12,10-13,1. Šta mu se potom događalo i kakve greške je pravio taj Božji čovek?

Koliko je obeshrabrujuće za njega moralo biti to što je napustio udoban i najverovatnije imućan život u svojoj domovini, samo da bi otišao, „ne znajući kuda ide“ (Jevrejima 11,8). A jedna od prvih stvari s kojima se suočio bila je glad! Ta glad je bila toliko teška da je morao da napusti mesto u kojem mu je Bog rekao da se nastani, i da ode negde drugde. A nakon toga, stvari su postale još gore.

„Za vreme boravka u Egiptu, Avram je pokazao da nije oslobođen od ljudskih slabosti i nedostataka. Prikrivajući činjenicu da je Sara njegova žena, pokazao je nepoverenje u božansku zaštitu, nedostatak čvrste vere i hrabrosti, osobine koje je tako često i sjajno pokazivao... Avramov nedostatak vere doveo je Saru u veliku opasnost. Vladar Egipta, obavešten o njenoj lepoti, naredio je da je dovedu u njegovu palatu, nameravajući da je uzme za ženu. Međutim, Gospod je, u svojoj velikoj milosti, zaštitio Saru, šaljući svoje sudove na vladarsku porodicu.“ – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 130 (original).

Ne može se nipošto reći da je misionjski posao lak, ali Avram je svojim laganjem, i time što se poslužio prevarom, samo još više pogoršao stvari. Na sreću, Bog je Bog strpljenja i nije odbacio svog slugu zbog te greške, koja, nažalost, nije jedina koju je Avram napravio. Kako je utešno znati da, uprkos našim greškama, ako se budemo držali Gospoda u veri i pokornosti, kao što je to Avram činio, ne samo da nam greške, gresi i mane mogu biti oprošteni, već nas Gospod i dalje može upotrebiti u svojoj misiji.

Koje pouke možemo izvući iz priče o Avramu u Egiptu?

RANA CRKVA I ZONE UDOBNOСТИ

Pročitajte tekst Dela 8,1-4. Šta je u ranoj crkvi dovelo do rasejanja vernika izvan njihove zone udobnosti?

Do tog trenutka, rana crkva je uglavnom bila stacionirana u Jerusalimu (ili na jevrejskoj teritoriji i među jevrejskim narodom). Međutim, kada je počelo progonstvo, u koje je Savle, pobožni Jevrejin i farisej, bio aktivno uključen, crkva iz Jerusalima se raspršila po celoj Judeji i Samariji. Isus je u tekstu Dela 1,8 predvideo: „Bićete mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji.“ Ta izjava se ispunila, a u tekstu Dela 8,4 navodi se da „oni što se bijahu rasijali prolažahu propovijedajući riječ“.

Čak i nakon što je crkva počela da izlazi iz Jerusalima, vernici su i dalje propovedali u oblastima naseljenim Jevrejima ili u susedstvu jevrejskih naseobina u drugim gradovima. Stih Dela 11,19 ukazuje na to da je crkva bila raštrkana sve do Fenikije (Libana) i Kipra, ali oni u ovoj fazi nisu iznosili poruku nikome drugom osim Jevrejima. Isusovi učenici i prva crkva nisu nameravali da se potrude kako bi i neznabošci, a ne samo Jevreji, došli Gospodu. I dalje su imali veoma uska shvatanja o tome šta bi trebalo da bude misija crkve.

Petar, Isusov učenik i jedna od vodećih figura u ranoj crkvi, pokazivao je odbojnost prema tome da evanđeosku poruku iznosi paganima, čak i nakon što je Pavle počeo to da čini. Petar je bio poznat kao apostol obrezanih (što je značilo Jevreja), a Pavle kao apostol neznabožaca (Galatima 2,8). U početku, Petar nije želeo čak ni da bude viđen u društvu neznabožaca (Galatima 2,11.12). Međutim, Bog je isterao Petra iz njegove zone udobnosti i promenio njegovo srce. On je počeo da uči o tome šta evanđeoski nalog zapravo podrazumeva i šta je Isusovom smrću trebalo da se postigne za ceo svet.

Pročitajte tekst Dela 10,9-15.28.29. Koju poruku je Gospod tom prilikom dao Petru, i na koji način smo mi, u naše vreme, dužni da primenimo to načelo na misionско delo?

POČETI ODANDE GDE SE NALAZIMO

Pročitajte stih Dela 1,8. Koje je načelo Isus tu predstavio u vezi sa objavljivanjem poruke i svedočenjem o Njemu pred svetom?

To Isusovo načelo pokazuje nam kako bi trebalo da se ponašamo kao Njegovi učenici, koji imaju dobru vest koju treba podeliti sa drugima. Objavljivanje istine ne sastoji se u tome da ubeđujemo druge koliko greše, već u tome da govorimo o Isusu na način na koji je On prikazan u porukama tri anđela iz teksta Otkrivenje 14,6-12.

Dakle, postoje izvesna načela koja nalazimo u Isusovim rečima zapisanim u stihu Dela 1,8.

Prvo, „bićete mi svjedoci... u Jerusalimu“. Kao što smo već videli (ali вреди ponoviti), mi treba da budemo Njegovi svedoci tamo gde boravimo fizički. To uključuje naš sopstveni dom, našu crkvu, naše susedstvo i našu društvenu zajednicu. Moramo biti Njegovi svedoci najpre tamo gde se nalazimo, na području na koje nas je On prvobitno postavio – kod kuće ili na poslu – pred ljudima koji su nam najbliži. To mogu biti članovi naše uže ili šire porodice, ljudi iz crkve, kolege s posla, komšije i šira društvena zajednica.

Ponekad su ljudi zainteresovani samo za odlazak u neku daleku zemlju i u neke strane kulture da bi tamo bili Njegovi svedoci, a ne svedoče ljudima oko sebe. Trebalo bi da počnemo tamo gde se nalazimo, i da odatle krenemo kuda god nas Gospod vodi.

A zatim, „i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje“ (Dela 1,8). Isus tu ponovo potvrđuje činjenicu da svedočenje uključuje prelazak kulturalnih granica. Pošto počnemo od mesta na kom se nalazimo, možda ćemo biti pozvani da se preselimo u druga područja da bismo došli do različitih društvenih, etničkih i verskih grupa. Ako pripadam određenoj etničkoj ili jezičkoj grupi, možda će mi biti mnogo lakše da svedočim upravo toj grupi, zbog minimalnih kulturnih barijera koje treba preći. U nekim delovima sveta, samo jedan klan ili pleme imaju svoje predstavnike u sastavu crkve. Međutim, Isusov Veliki nalog nam govori da je od presudne važnosti da, kao Njegovi svedoci, izađemo iz svoje zone udobnosti i da ulažemo sredstva u doseganje takvih grupa ljudi. I njima je potrebna Isusova poruka.

Izazov: Uočite grupe ljudi sa posebnim potrebama u vašoj zajednici, i napravite spisak takvih grupa do kojih se crkva nije potrudila da dopre.

Dodatni izazov: Počnite da se molite za priliku da se u bliskoj budućnosti angažujete u misiji za ljude sa posebnim potrebama.

ZA DALJE PROUČAVANJE

U knjizi Apostolska crkva – Hristovim tragom od Elen G. Vajt pročitajte poglavlja pod naslovom „Veliki nalog“, str. 25-34 (original) i „Čovek koji je tražio istinu“, str. 131-142 (original).

„Hristos je svojim učenicima, pre nego što se vazneo na Nebo, dao zadatak. Kazao im je da treba da budu izvršiooci testamenta po kome je On namenio svetu riznice večnoga života. Vi ste bili svedoci da sam živeo životom žrtvovanja za svet, rekao im je. Videli ste moj trud oko Izrailja. Iako moj narod nije došao k meni da bi stekao život, iako su mi sveštenici i glavari učinili ono što su želeli, iako su me odbacili, ipak treba da dobiju još jednu priliku da prihvate Božjega Sina. Vi ste već videli da sam otvoreno primio sve one koji su došli k meni i priznali svoje grehe. Onoga koji dolazi k meni ni na koji način neću odbaciti. Vama, svojim učenicima, poveravam ovu vest milosti. Ona treba da bude objavljena i Jevrejima i neznabošcima – prvo Izrailju, a onda svim narodima, jezicima i plemenima. Svi koji poveruju treba da se okupe u jednoj Crkvi.“ – Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 27, 28 (original).

Veliki nalog je jasan: „Idite dakle i naučite sve narode“ (Matej 28,19). Prema tome, svakako je reč o odlaženju drugima, posebno drugim narodima.

„Evandeoski zadatak predstavlja veliku misionisku povelju Hristovog carstva. Učenici iskreno treba da se trude oko duša, objavljujući svima poziv milosti. Nisu smeli da čekaju da ljudi dođu k njima; trebalo je da pođu ljudima i da im odnesu svoju poruku.“ – Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 28 (original).

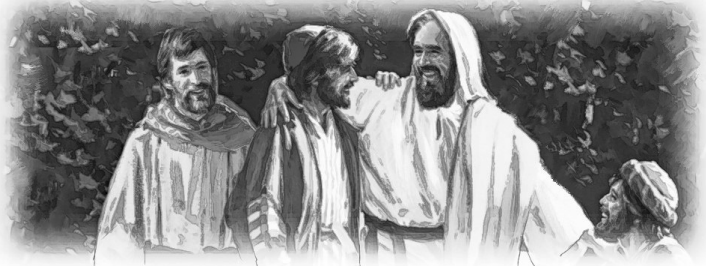
„U našem svetu ima mnogo ljudi koji su bliže Božjem carstvu nego što mislimo. Gospod u ovom mračnom svetu greha ima mnogo skupocenih dragulja, kojima će uputiti svoje vesnike. Na sve strane ima onih koji će se opredeliti za Hrista. Mnogi će Božju mudrost ceniti više od svih prednosti ovoga sveta, i postaće verni nosioci svetlosti... Uvereni da je Petrovo ponašanje bilo u potpunom skladu sa Božjim planom, i da su njihove predrasude i isključivost potpuno suprotni duhu Jevanđelja, slavili su Boga, govoreći: 'Dakle i neznabošcima Bog daje pokajanje za život!' I tako, pošto su oslobođeni međusobnog sukobljavanja, predrasude su bile uklonjene, isključivost utemeljena na stoletnim običajima bila je napuštena i otvorena je put objavljivanju Jevanđelja među neznabošcima.“ – Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 140-142 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kako biste definisali reč „misija“ kad je primenite na sopstveni život?
2. Na koje načine biste mogli svakodnevno da sprovodite misiju svojim stavom i ponašanjem? Kako možete biti više usmereni na misiju dok obavljate svoje svakodnevne zadatke?
3. Koliko je važno da preispitujemo svoje srce i tražimo silu odozgo da bismo se očistili od predrasuda prema onima koji nisu slični nama?

OBAVLJANJE BOŽJE MISIJE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Mojsijeva 18; Jakov 5,16; Rimljanima 8,34; Jevrejima 7,25; 1. Mojsijeva 19,1-29; 1. Mojsijeva 12,1-9.

Tekst za pamćenje: „Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom. Po tom će svi poznati da ste moji učenici ako uzimate ljubav među sobom“ (Jovan 13,34.35).

Od samog početka, Avram je želeo da ga Bog upotrebi u misiji. Da je to istina može se videti, na primer, u tekstu 1. Mojsijeva 18, kada ga je Bog upozorio šta će se dogoditi sa Sodomom i Gomorom. „Jer Gospod Gospod ne čini ništa ne otkrivši tajne svoje slugama svojim prorocima“ (Amos 3,7). A u priči o Sodomu i Gomoru „Njegov sluga prorok“ bio je Avram.

Avram se odmarao u vrelini dana kad je ugledao tri putnika. „Avram je u svojim gostima video samo tri umorna putnika, a nije ni pomišljao da bi među njima mogao da bude Onaj kojeg bi mogao da obožava ne grešeći.“ – Elen G. Vajt, Stvaranje, patrijarsi i proroci, str. 138, 139 (original).

Ipak, Avram se ubrzo lično uključio u Božju misiju. Njegovo učešće, kao što se pokazalo u ovom poglavlju, sastojalo se u tome da se moli i zastupa narod Sodoma i Gomora. Odnosno, želeo je da vidi da li se ti ljudi, nekako, uprkos sebi samima, još uvek mogu spasiti. U izvesnom smislu, ako to nije suština misije – šta jeste?

U ovom poglavlju otkrivaju se tri velika Avramova duhovna kvaliteta: gostoprimitstvo, ljubav i molitva – osobine koje mogu u velikoj meri doprineti misiji.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 28. oktobar.

DAR GOSTOPRIMSTVA

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 18,1-15. Koji elementi gostoprimstva se pokazuju u odgovoru koji Avram daje svojim gostima?

Avram je sedeo na ulazu u svoj šator usred podnevne žege. To je bilo dosta neobično. U to doba dana leti, kada je sunce u zenitu, svi traže hlad i svež povetarac. Ali, možda je Avram trpeo vrućinu upravo zato da bi pritekao u pomoć mogućim prolaznicima.

Dok je tu sedeo, ugledao je tri putnika. Njegov običaj je, najverovatnije, bio da ponudi gostoprimstvo strancima. Zato je inicijativa za susret potekla upravo od Avrama. Naime, u tekstu vidimo da im je on potrčao u susret. To je takođe važan momenat – Avram je preuzeo inicijativu da ih upozna i pre nego što su mu prišli.

„Da vam donesemo malo vode i operite noge, te se naslonite malo pod ovijem drvetom. I iznijeću malo hljeba, te potkrijepite srce svoje, pa onda pođite, kad idete pored sluge svojega“ (1. Mojsijeva 18,4,5).

Avram je bio svestan svoje misije, koja se sastojala u tome da svoje znanje o Gospodu deli sa svima u svetu ogrezlom u paganstvo, idolopoklonstvo i mnogoboštvo. Kao što vidimo u ovom slučaju, najneposredniji način na koji je on ispunjavao svoju misiju bilo je gostoprimstvo prema tim strancima, koji su se, naizgled, tek tako pojavili na horizontu.

Uzgred rečeno, Avramovo „veliko domaćinstvo imalo je više od hiljadu duša, mnogi od njih bili su glave porodice, a bilo je dosta i obraćenika iz neznaboštva. Takvo domaćinstvo zahtevalo je čvrstu ruku na kormilu. Slabe, kolebljive metode tu ne bi koristile... Avramov uticaj širio se i izvan njegovog doma. Gde god je podizao svoj šator, pored njega je podizao i oltar za žrtve i bogoslužjenje. Kad bi šator bio uklonjen, oltar bi ostao; mnogi hananski nomadi, koji su svoje znanje o Bogu stekli na osnovu života Avrama, Njegovog sluge, zaustavljali su se kod oltara da prinesu žrtvu Gospodu.“ – Elen. G. Vajt, Vaspitanje, str. 187 (original).

Od samog početka, ovom čoveku je bilo jasno da ga je Bog pozvao u misiju, i da njegov put u Obećanu zemlju nije bio odlazak na odmor, već prilika da postane blagoslov za one oko sebe, a preko svog potomstva, i za ceo svet.

Koje principe nalazite u Avramovom primeru gostoprimstva, na koje biste mogli da se ugledate u svom životu?

AVRAMOVA LJUBAV PREMA SVIMA

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 18,16-33. Kako je Avram pokazao ljubav posebnog kvaliteta prema svim ljudima, bez obzira na njihovu pripadnost određenom plemenu, rasi ili narodu?

Drugi Avramov kvalitet koji dolazi do izražaja u tekstu 1. Mojsijeva 18 bila je njegova ljubav prema ljudima, čak i prema onima koje nije lično poznao. To je velika pouka za svakoga od nas. Ljudi iz Sodoma i Gomora bili su grešnici, ni blizu njegovom merilu vrednosti, ali njegovo srce bilo je puno ljubavi prema svima, bez obzira na njihovu rasu, pol, jezik ili religiju.

A onda Bog otkriva Avramu svoju odluku da uništi gradove Sodom i Gomor. „I reče Gospod: vika je u Sodomu i Gomoru velika, i grijeh je njihov grdan. Zato ću sići da vidim eda li sve čine kao što vika dođe preda me; ako li nije tako, da znam“ (1. Mojsijeva 18,20.21).

Sa velikom poniznošću i dubokim poštovanjem, Avram je Bogu uputio svoju molbu: „Nemoj to činiti, ni gubiti pravednika s nepravедnikom, da bude pravedniku kao i nepravедniku; nemoj; eda li sudija cijele zemlje neće suditi pravo?“ (1. Mojsijeva 18,25).

Avram se nadao da će svojom ljubavlju spasiti sve ljude u tim gradovima, a ne samo pravednike. Naravno, njemu je bilo jasno koliko su zli i pokvareni bili ljudi koji su tamo živeli. Ko zna kakve je sve priče čuo o njima i njihovim navikama? A prema onome što znamo o njima, što nam je otkriveno u sledećem poglavlju, u ružnoj priči o Lotu i rulji ispred njegove kuće (videti 1. Mojsijeva 19,1-11), bili su to veoma pokvareni ljudi.

Pa ipak, Avram, pošto je lično poznao Božju ljubav, obratio se Njemu i pokušao da posreduje u njihovu korist. Znao je da uvek postoji mogućnost da se ljudska bića vrte Bogu u pokajanju. Po Avramovom mišljenju, spasavanje stanovnika tih gradova pružilo bi im priliku da se pokaju.

U krajnjoj liniji, Avram je svoju molbu zasnivao na onome što je iz ličnog iskustva znao o Božjoj ljubavi prema ljudima. I sam je gajio veliku ljubav prema grešnicima, svestan da dok postoji život, postoji i nada u spasenje.

Zašto je posrednička molitva toliko važna u našem molitvenom životu? Kako molitva za druge kojima je pomoć potrebna pomaže i nama da duhovno rastemo i bolje iskusimo stvarnost Božje ljubavi prema grešnicima?

AVRAMOV DUH MOLITVE

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Mojsijeva 18,23-32 i Jakov 5,16. Čemu bi to trebalo da nas nauči u vezi sa silom posredničke molitve?

Dijalog između Avrama i Boga je tip ili primer posredničke molitve. Avram je u ovom poglavlju predstavljen kao neko ko pred Bogom posreduje za narod Sodoma i Gomora. On se zalagao za njih, u njihovo ime; to jest, on je na neki način bio tip, simbol Isusa Hrista kao našeg Zastupnika pred Ocem. Naša misija u današnje vreme biće uspešna samo ako nastavimo da upućujemo takve molitve.

Avram je naučio da voli stanovnike Sodoma, Gomora i drugih obližnjih gradova. Zato je njegova molitva bila iskrena. On se već borio protiv nekih vladara koji su svojevremeno savladali vladare Sodoma i Gomora. Posle Avramove pobeđe, Vala, vladar Sodoma, izašao je u susret Avramu zajedno sa Melhisedekom. Vala je tražio da se njegovi ljudi vrate svojim kućama: „Daj meni ljude, a blago uzmi sebi“ (1. Mojsijeva 14,21). Tu se vidi ljubav tog vladara prema svom narodu. A budući da je ljubav bila jedna od velikih osobina kojima se Avram odlikovao, on je zavoleo vladare Sodoma i Gomora, te se molio za njih i njihov narod. „Ljubav prema dušama koje ginu pokrenula je Avrama na molitvu.“ – Elen G. Vajt, Stvaranje, patrijarsi i proroci, str. 140 (original).

Avram je pokazao poniznost i istrajnost u svojim molitvama. Čim je Bog prihvatio njegovu prvu molbu, da spase grad ukoliko se u njemu nađe 50 pravednika, nastavio je sa svojim posredovanjem.

Naša misija ne može biti uspešna bez molitve – posredničke molitve. Nakon susreta sa nekim, nakon držanja propovedi ili proučavanja Biblije, moramo se moliti za ljude s kojima smo došli u dodir. Bog uslišava te molitve dotičući srca onih s kojima smo ostvarili kontakt. Naša rečitost nije ono što će preobratiti naše prijatelje i poznanike, već to čini Sveti Duh. Zato se u svakoj misiji u kojoj učestvujemo moramo moliti za svaku osobu pojedinačno.

Pročitajte tekstove Rimljanima 8,34 i Jevrejima 7,25. Šta nam oni govore o tome šta Isus čini za nas, i kako bi ta istina mogla da nam pomogne da bolje razumemo svoju ulogu kao posrednika za druge?

AVRAMOVA MISIJA

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 19,1-29. Kakav je bio rezultat Avramovog duha gostoprimstva, ljubavi i molitve?

Taj tekst nam daje zanimljiv nagoveštaj u vezi sa položajem koji je Lot zauzimao u Sodomu: „Lot sjeđaše na vratima Sodomskim“ (1. Mojsijeva 19,1). To znači da je bio važna ličnost u gradu, svakako jedan od zvaničnika, jer je sedenje na kapiji bilo privilegija javnih službenika, sudija i vladara (2. Samuilova 19,8; Jeremija 38,7; Ruta 4,1).

Devetnaesto poglavlje 1. Mojsijeve gotovo je paralelno sa 18. poglavljem i pričom o Avramovom susretu sa anđelima. I Avram i Lot su sedeli na ulazu ili kapiji (1. Mojsijeva 18,1; 1. Mojsijeva 19,1); i Avram i Lot su pozivali strance da se odmore u njihovom domu (1. Mojsijeva 18,3,4; 1. Mojsijeva 19,2); i Avram i Lot su pripremili hranu za svoje posetioce (1. Mojsijeva 18,4-8; 1. Mojsijeva 19,3). Izgleda da je Lot, bez obzira na greške koje je pravio, ipak imao i neke dobre osobine.

„Tada pusti Gospod na Sodom i na Gomor od Gospoda s neba dažd od sumpora i ognja, i zatr one gradove i svu onu ravan, i sve ljude u gradovima i rod zemaljski“ (1. Mojsijeva 19,24,25).

Ne znamo koliko je ljudi živelo u Sodomu i Gomoru u vreme o kom govori ovaj izveštaj, ali među svim tim hiljadama ljudi samo je četvoro napustilo grad, a samo troje je spaseno. Isti slučaj je bio i sa potopom iz 1. Mojsijeve. Ne znamo koliko ih je bilo živo u to vreme, ali znamo da većina nije spasena.

Mali broj stanovnika Sodoma koji su spaseni govori nam nešto što ima veze i sa našom misijom – naime, neće svi biti spaseni. Mi bismo želeli da svi prihvate Isusa i Njegov plan spasenja, ali svako ima svoju slobodnu volju. Naš zadatak je da pozovemo što više ljudi da se opredele za Isusa. Sve dok izvršavamo svoju misiju, Bog nam pomaže posredstvom Svetog Duha, ali On nikad ne ide protiv bilo čije volje. Postojanje slobodne volje znači da će, na kraju krajeva, bez obzira šta mi radimo, koliko god da se molimo, spasenje zavisi od izbora svakog pojedinca.

Kako možemo naučiti da se ne obeshrabrimo ako ne vidimo rezultate kakve želimo kada se bavimo misijom?

POTČINJAVANJE BOŽJOJ VOLJI

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 12,1-9. Čemu nas ti stihovi uče kad je reč o potčinjavanju Božjoj volji, čak i kada je put pred nama nejasan?

Jedna od glavnih Avramovih osobina bila je njegova spremnost da se potčini Božjoj volji. Sva njegova iskustva sa Bogom karakterišu se tim potčinjavanjem.

Njegov poziv: Avram je dobio zahtevan poziv sa neba: „I reče Gospod Avramu: idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju koju ću ti ja pokazati“ (1. Mojsijeva 12,1). Kada je čuo glas sa neba, njegova prva reakcija mogla je biti da to potpuno zanemari, smatrajući da ima halucinacije. Ili je mogao da se suprotstavi toj poruci, govoreći nešto poput ovoga: *Ne želim da idem; sviđa mi se ovde.* „U zemlju koju ću ti ja pokazati“ – to deluje kao neobičan opis odredišta! Ipak, on je prihvatio poziv. Svoju volju je potčinio Božjoj volji i napustio dom svog oca i svoju zemlju: „Tada pođe Avram, kao što mu kaza Gospod“ (1. Mojsijeva 12,4).

Izbor zemlje: Izbila je svađa između Lotovih i Avramovih slugu, ali Avram nije bio čovek koji bi se sukobio sa sopstvenim telom i krvlju. Potčinio se volji Boga koji ga je ponovo blagoslovio: „A Gospod reče Avramu, pošto se Lot odijeli od njega: podigni sada oči svoje, pa pogledaj s mjesta gdje si na sjever i na jug i na istok i na zapad. Jer svu zemlju što vidiš tebi ću dati i sjemenu tvojemu dovijeka“ (1. Mojsijeva 13,14.15).

Uništenje Sodoma i Gomora: Kada mu je Bog otkrio sudbinu ta dva grada, Avram je, vođen ljubavlju, pokušao da ih spase. Ali, pošto u tim gradovima nije bilo ni deset pravednika, oni su uništeni. Avram se ponovo potčinio Božjoj volji i prihvatio Božji sud nad tim gradovima.

Gospod je mogao da upotrebi Avrama upravo zbog te njegove spremnosti da Mu se potčini u svakoj prilici. Tako mora biti i sa nama danas.

Izazov: Mi se u našim gradovima suočavamo sa preprekama kada je reč o propovedanju evanđelja na odgovarajući i delotvoran način. Zato se moramo moliti Bogu da se On umeša.

Dodatni izazov: Pronađite način da stupite u kontakt sa nekim ko je direktno pogođen teškom situacijom sličnom nekoj od onih kroz koje ste i sami prošli. Recite toj osobi da se molite za nju i tražite od Boga da vam pokaže šta biste još mogli učiniti da joj pomognete.

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Ljubav prema dušama koje ginu pokrenula je Avrama na molitvu. Iako je mrzeo grehe tog pokvarenog grada, želeo je da se grešnici spasu. Njegovo iskreno zalaganje za Sodom pokazuje kakvu bi duboku zabrinutost za sudbinu nepokajanih i mi morali da osećamo. Moramo gajiti mržnju prema grehu, ali osećati samilost i ljubav prema grešniku. Svuda oko nas su duše koje će zadesiti propast tako beznadežna, tako strašna kao ona koja je zadesila Sodom. Svakoga dana za nekoga se završava vreme milosti. Svakoga sata neko odlazi izvan domašaja milosti. A gde su glasnici opomene, gde su pozivi grešniku da izbegne svoju strašnu sudbinu? Gde su ruke ispružene da ga vrate iz naručja smrti? Gde su oni koji će se ponizno i istrajno boriti sa Bogom za njega?

Avramov duh bio je Hristov duh. Božji Sin je veliki Posrednik za grešnika. Onaj koji je platio cenu za otkupljenje ljudske duše zna njenu vrednost. Iako je osećao odvratnost koju prema zlu može da oseti samo savršeno čista duša, Hristos je prema grešniku pokazao ljubav koja se mogla začeti jedino u beskrajno dobrom srcu. U agoniji raspeća, dok je i sam bio opterećen užasnim bremenom greha celoga sveta, On se molio za svoje klevetnike i ubice: 'Oče! oprostí im; jer ne znadu šta čine' (Luka 23,34).“ – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 140 (original).

„Među okolnim narodima Avram je uživao ugled moćnog kneza i mudrog i sposobnog glavarara. Nije se trudio da svoje susede isključi iz područja svoga uticaja. Svojim životom i karakterom, upadljivo različitim od života i karaktera obožavalaca idola, širio je snažan uticaj u korist prave vere. Njegova odanost Bogu bila je nepokolebljiva, svojom ljubaznošću i velikodušnošću budio je poverenje i prijateljstvo, dok je zbog netaknutog ugleda uživao poštovanje i čast.“ – *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 133, 134 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Na koje nam još primere pojedinaca, koji su se odazvali svom pozivu u misiju, Sveto pismo ukazuje? Šta je sa Jovanom Krstiteljem? Da li biste njega nazvali uspešnim?
2. Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 19,30-36. Šta nam on govori o karakteru pojedinih osoba koje su spasene iz Sodoma?
3. Šta još možemo naučiti na osnovu Avramovog primera u vezi sa misijom i načinom na koji se ona sprovodi?
4. Razmislite o sledećem: da li smatrate da je Avramovo posredovanje za Sodom i Gomor bilo uspešno ili neuspešno?

IZGOVORI ZA IZBEGAVANJE MISIJE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jona 1-4; Naum 1,1; 2. O carevima 17,5,6; Psalmi 24,1; Jakov 1,27; Isaija 6,1-8.

Tekst za pamćenje: „Potom čuh glas Gospodnji gdje reče: koga ću poslati? I ko će nam ići? A ja rekoh: evo mene, pošlji mene“ (Isaija 6,8).

Nisu svi koji su pozvani u misiju bili tako poslušni kao Avram. Jona je jedan takav primer (pročitajte Knjigu proroka Jone). Bog je pozvao Jonu da prorokuje protiv Ninive, glavnog grada Asirije. Taj grad, koji se nalazio na teritoriji današnjeg Iraka, bio je oko 900 kilometara udaljen od Jerusalima, što je zahtevalo dobrih mesec dana putovanja. Jona ne samo da je odbio da ide – već je požurio u suprotnom smeru. Stigavši u Jopu, kupio je kartu za Tarsis, mesto na jugu današnje Španije. Putovanje brodom na razdaljinu od preko 3.000 kilometara trajalo je najmanje mesec dana, u zavisnosti od vremenskih prilika. Dakle, Jona je, ne želeći da se sukobi sa asirskim carem, nameravao da tih mesec dana, koliko bi mu trebalo da stigne do Ninive, iskoristi kako bi pobegao od nje. Zašto je on, Božji čovek, uradio tako nešto?

Ninivljani su bili ozloglašen narod, poznat po svom zlu i okrutnosti, koji je tokom istorije napadao Izrael i Judu. Ipak, Bog je pozvao Jonu da ode u Ninivu i da prorokuje protiv njene velike zloće (Jona 1,2). Izbor reči ovde je veoma sličan onome koji je Bog upotrebio u razgovoru sa Avramom u vezi sa Sodomom i Gomorom, u tekstu 1. Mojsijeva 18,20.21. Međutim, kao što ćemo videti, Jona nije bio kao Avram.

Šta možemo, na osnovu Joninog stava, naučiti o izgovorima koje nalazimo da se ne bismo bavili misijom?

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 4. novembar.

NAŠI IZGOVORI – STRAH

Pročitajte sledeće tekstove: Naum 1,1; Naum 3,1-4; 2. O carevima 17,5,6; 2. O carevima 19,32-37. Šta ti stihovi otkrivaju o Ninivi i odnosu između Asirije i Izraela? Kako je taj odnos mogao da utiče na Joninu odluku da umesto u Ninivu ode u Tarsis?

Jedan od razloga zbog kojih je Jona verovatno bio nespreman da ode u Ninivu bio je strah. Asirci su bili strašan neprijatelj, a Niniva je bila prestonica njihovog carstva.

„Među gradovima starog sveta, u vreme podeljenog Izrailja, jedan od najvećih bila je Ninevija, prestonica asirskog carstva... U vreme svog prolaznog blagostanja, Ninevija je bila središte zločina i pokvarenosti. Nadahnuta knjiga opisuje Nineviju kao 'grad krvnički... pun laži i otimanja'. Simboličkim jezikom prorok Naum upoređuje Ninevljane sa surovim, gladnim lavom. 'Jer koga, pita se prorok 'nije stizala zloća tvoja jednako?' (Naum 3,1.19).“ – Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 265 (original).

Niniva je bila veličanstven grad. Istoričari kažu da je Senahirim u velikoj meri proširio grad, uključujući i izgradnju ogromne jugozapadne palate dimenzija 503 sa 242 metra i sa najmanje 80 soba. Napravio je takođe i 18 kanala za vodu kojima se voda dopremala u grad sa udaljenosti od čak 65 kilometara. I sama veličina tog grada ulivala je strah.

Osim toga, i Asirci su bili nemilosrdni. U svom izveštaju o osvajanju Vavilona, Senahirim se hvalio da je ispunio ulice tog grada leševima njegovih stanovnika, mladih i starih, a reljefne rezbarije pronađene tokom iskopavanja prikazuju scene vojnika koji žrtve nabijaju na kolac. To nisu bili ljudi koje biste želeli da naljutite. Nisu se ustručavali da upotrebe nasilje, i to nezamislivo okrutno, prema onima koji im se nisu dopadali. Zaista, pri samoj pomisli da bi trebalo da prođe kroz masu ljudi u Ninivi, Jona mora da je zadržao od straha.

Uprkos svemu tome, mi priču o Joni često čitamo sa neodobravanjem jer je dozvolio da, u njegovom slučaju, strah stane na put izvršavanju Božjih uputstava. Ali ono što ne shvatamo jeste da bismo i mi mogli da učinimo to isto, tj. da dopustimo da nas kontrolišu strahovi, a ne Bog.

Setite se nekog trenutka kada ste imali snažan utisak da vas Bog upućuje da učinite nešto što, iz straha, zaista niste želeli. Šta ste naučili na osnovu tog iskustva?

NAŠI IZGOVORI – POGREŠNA SHVATANJA

Kad je nastupila oluja, Jona je okrivio sebe (Jona 1,1-12). Njegov stav otkriva dosta o pogledu na svet i razumevanju Boga i „bogova“ mnogih ljudi tog vremena. Dok su razni bogovi, kako se verovalo, vladali različitim zemljama, more se smatralo haotičnim carstvom demona. Prema shvatanjima mornara iz Knjige o Joni, bila je neophodna žrtva da bi se gnev tih demona umirio. Mada je Jona bio Jevrejin, sasvim je moguće da je i njegov pogled na svet bio pod uticajem tradicionalnih verovanja tog vremena.

Pročitajte tekst Jona 2,1-3.7-10. Šta nam ti stihovi otkrivaju o tome kako je Jona počeo da shvata Božje providenje?

Mada je bežao sa teritorije naroda koji je Jahvea smatrao za svog Boga, Jona je ipak morao (na teži način) da nauči da je Jahve još uvek suveren, i pored toga što se on uputio ka stranim kulturama. Vetar i talasi pripadali su Bogu. Riba takođe. „Gospodnja je zemlja i što je god u njoj“ (Psalmi 24,1). I Jonino srce bilo je okrenuto ka suverenom Vladaru zemlje i mora, tako da je on ipak priznao svoju krivicu i bio spasen.

I mi možemo imati pogrešna shvatanja o Bogu i o tome šta On očekuje od nas. Jedno od uobičajenih pogrešnih shvatanja jeste da Bog od nas želi da se usredsredimo na sopstveno spasenje i da se klonimo pokvarenosti sveta koji nas okružuje. Međutim, iako smo pozvani da držimo „sebe neopoga-njena od svijeta“ (Jakov 1,27), ipak treba da se usredsredimo na to kako da svoju nadu i Božje blagoslove odnesemo onima kojima su potrebni.

Još jedna zabluda koja nas sprečava da prihvatimo Božji poziv u misiju je verovanje da uspeh zavisi od nas samih. Međutim, mi ne možemo da spasemo ni jednu jedinu dušu baš kao što ni Jona nije mogao da spasi Ninivu. Ipak, može se dogoditi da usvojimo mentalitet „spasitelja“ u svom odnosu prema misiji. Ali mi nismo pozvani da spasavamo, već da saradujemo sa Bogom u *Njegovom* spasonosnom delu. Mi iznosimo svoje svedočanstvo hvaleći Boga zbog izuzetnih načina na koje nas On menja, ali samo Bog je taj koji može da privuče ljude k sebi. Mi možemo da posejemo seme istine, ali samo Bog može da preobradi srce. Nažalost, često svoju ulogu mešamo sa Božjom, što je mnogima dovoljan izgovor da odustanu od svedočenja. Da, Bog je upotrebio Jonu, ali samo je Bog, a ne Jona, mogao da preobradi Ninivu.

Zadobijanje duša je teško, suviše teško da bi ljudi to mogli da urade sami. Kako ipak možemo naučiti da dopustimo Bogu da osvaja duše, ali preko nas, preko našeg života i svedočenja?

NAŠI IZGOVORI – NELAGODNOST

Jonino iskustvo u ribljem truhu (videti Jona 2) bilo je dramatična predstava Božje ljubavi i milosrđa, a njegova molitva otkriva da mu nije promakla Božja poruka ljubavi. Međutim, to što je imao neverovatan susret sa Bogom, nije značilo i da će se njegove stare misaone navike i stavovi lako promeniti, i pored toga što je na kraju ipak otišao u Ninivu.

Pročitajte tekst Jona 3. Kako su ljudi reagovali na Jonino propovedanje? Koje pouke tu nalazimo za sebe kad je reč o svedočenju?

Šta god da je on lično osećao prema Ninivljanima, Jona je propovedao ono što mu je Bog rekao, a rezultati su bili zapanjujući. Ninivljani su bili pokrenuti na pokajanje! Da, Jona je morao da prođe kroz mnogo toga, i da uradi ono što nije želeo. Ali kad je to konačno učinio, Bog je bio proslavljen.

Prema tome, Božju misiju na svojim ramenima nose oni koji su spremni da se žrtvuju, čak i ako to nerado čine. Naše lične vrednosti moraju ustupiti mesto Božjim prioritetima u radu za izgubljene. I mi, poput Jone, ponekad gajimo predrasude koje nas sprečavaju da dopremo do neke osobe ili grupe ljudi.

Suočavanje s našim predrasudama zahteva poniznost. Misija takođe zahteva naše vreme i emotivnu energiju. Ulaganje u tuđe živote i istinska briga o njima uzima svoj danak. U vreme kada nam izlaženje na kraj sa sopstvenim životnim potrebama i problemima stvara užasan stres, pružanje emotivne podrške nekom drugom može nam delovati preteško.

I na kraju, učešće u misiji često zahteva promenu naših osećanja i trošenje sopstvenog novca. Bilo da pružamo negu ljudima, kupujemo literaturu i druge materijale, ili plaćamo razne usluge i pogodnosti da bismo imali više slobodnog vremena za rad u delu, postoje troškovi koji su vezani za misiju. Bilo kako bilo, misionski rad zahteva žrtvu.

Ali dobra vest je to što je, uprkos Joninim nedostacima, Bog silno delovao i doveo Ninivljane do pokajanja. Nažalost, Jona nije učestvovao u tom blagoslovu nebeske radosti.

Kakvu žrtvu Bog traži da vi podnesete – ili da budete spremni da to učinite – da biste nekom drugom govorili o Božjoj ljubavi? Da li potpuno verujete u to da će On ispuniti svoje obećanje i obogatiti vaš život kroz žrtvu?

NAŠI IZGOVORI – NEPRIJATNA SUOČAVANJA

„I pomoli se Gospodu i reče: Gospode! ne rekoah li to kad još bijah u svojoj zemlji? zato šćah prije pobjeći u Tarsis; jer znah da si ti Bog milostiv i žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem, i kaješ se oda zla“ (Jona 4,2). Kako lepa molitva sa Jonine strane. Ili možda ne?

Pročitajte tekst Jona 4. Šta nije bilo u redu s tim čovekom?

Jona je gajio duboku mržnju prema narodu kojem ga je Bog poslao, u toj meri da je smatrao da mu je bolje da umre, nego da izgubi obraz ukoliko se njegova najava o sudnjem danu nad Ninivom ne obistini. Jona je želeo da Niniva bude sledeći Sodom i Gomor. Nadao se Božjem sudu nad tim omraženim narodom. Pošto se to nije dogodilo, njegov pogled na svet bio je uzdrman do srži, a Jona bi radije umro nego dopustio da se njegov svet okrene naglavačke.

Po drugi put u priči o Joni, Bog mu se suprotstavlja, ne putem neke propovedi ili naredbe, već putem ličnog iskustva. Pogled na svet se ne formira na nečiji zahtev. Niti se menja tako što čujemo nešto novo ili drugačije. Pogled na svet se obično formira ili menja na osnovu životnih iskustava i načina na koji se ona tumače i objašnjavaju.

Novo iskustvo koje je Bog dao Joni trebalo je da mu pomogne da postane svestan svog iskrivljenog pogleda na svet. Bog je učinio da neka biljka, na čudesan način, izraste za samo jedan dan, i postane dovoljno velika da napravi hlad, koji je Jonu mogao da zaštiti od vreline sunca. I Jona je bio zahvalan, ali ne Bogu koji je učinio to čudo – već biljci. Umesto kao na nezasluzeno čudo, on je na to gledao kao na prikladan blagoslov za koji su zaslužna njegova dobra dela. A kad se biljka sasušila, doživeo je to kao nesreću koja ga je razljutila i poljuljala njegovo samopoštovanje, tako da je počeo da gaji samoubilačke misli.

Međutim, nakon tog iskustva čuje se Božji glas koji mu upućuje blagi ukor, i pomaže mu da sagleda koliko je od njega nerazumno to što jednu biljku ceni više od mnogih hiljada muškaraca, žena i dece u Ninivi, kao i njihove stoke.

Priča se ne završava izveštajem o Joninom pokajanju. Umesto toga, ta nedovršena priča se okreće ka nama. Šta ćemo mi učiniti povodom Božje zabrinutosti za zle ljude, za nasilnike, za nedosegnete grupe širom sveta?

EVO MENE, POŠALJI MENE

Jonina priča je više nego čudesna. Činjenica da je Bog uspeo da spase Ninivljane uprkos Joninom nevoljnom svedočenju, predstavlja snažan podsetnik da se naša uloga sastoji samo u tome da budemo provodnici Božjeg uticaja, jer je On jedini koji može da osvedoči i preobrati srca. To je podsetnik da Bog traži samo voljne i ponizne glasnike koji će slediti Njegove smernice.

Pročitajte tekst Isaija 6,1-8. Koja je ključna ideja izražena u tom odlomku?

Poziv je upućen. Bog traži dobrovoljce. Na taj poziv trebalo bi da odgovorimo tako što ćemo se potčiniti Njegovom vođstvu, oslušivati Njegov glas, a zatim odlučiti da poslušamo Boga, šta god da nam On kaže.

Priča o Joni otkriva, između ostalog, i Božju ljubav prema ljudima koji žive na mestima gde se Njegova ljubav ne oseća i Njegov glas ne čuje. Kao što se sažalio na Ninivu, Bog sažaljivo gleda i na milione ljudi koji danas naseljavaju gradove, u kojima zgrade zamenjuju cveće i drveće, a stalna buka otežava smirenje i slušanje. Za stanovnike Ninive Bog je rekao da „ne znaju šta je desno šta li lijevo“ (videti Jona 4,11). Zato su Mu potrebni glasnici voljni da prenose Njegovu poruku nade onima koji su ophrvani stalnom zauzetošću i životom u kom nema lepote.

Isaija je čuo glas koji je pitao: „Ko će ići?“ Kako biste vi odgovorili na to pitanje?

Izazov: Na praznom listu papira, ili u svom molitvenom dnevniku, sastavite listu od 10 ljudi za koje znate da nisu vernici. Nazvaćemo ih vašim „učenicima“. Ako je moguće, navedite ih po imenu. Čuvajte tu listu na dohvat ruke, i molite se svakodnevno do kraja tromesečja za svakog od svojih 10 učenika. Molite se da vam Bog pomogne da se zblížite sa onima koje tek površno poznajete. Molite se da razvijete dublje, prisnije, poverljivo prijateljstvo sa onima s kojima se povremeno viđate. Dok produbljujete svoje odnose, pažljivo posmatrajte i slušajte, da biste mogli da uočite njihove konkretne potrebe i probleme. A onda se molite da im Bog izađe u susret u tim oblastima.

Dodatni izazov: Izaberite jedan grad u vašoj blizini, i jedan na drugom kraju sveta. Počnite da se molite za ljude koji žive i rade u tim gradovima. Tražite od Boga da ojača adventističko prisustvo u tim mestima, da bi mogla da se objavljuje istina kakvu poznajemo – istina o Isusovom skorom dolasku.

ZA DALJE PROUČAVANJE

Elen G. Vajt upućuje snažno upozorenje onima koji imaju poteškoća da slede Isusov poziv na svedočenje ljudima oko sebe.

„Opravdanja koja iznalaze oni koji su neuspešni u obavljanju ovog posla ne oslobađaju ih odgovornosti, a ukoliko svesno biraju da ne rade taj posao, zapostavljaju duše za koje je Hristos umro, zanemaruju svoju Bogom danu dužnost, i upisuju se u nebeske knjige kao neverne slugе. Da li propovednik postupa kao što je Učitelj činio, pružajući snagu i blagoslov drugima, ako se sklanja od onih kojima je njegova pomoć potrebna? Oni koji propuštaju da se lično povežu sa ljudima postaju egocentrični, i nedostaje im upravo to iskustvo uspostavljanja komunikacije sa braćom, da bi razumeli svoje duhovno stanje i naučili kako da hrane Božje stado, dajući svakome odgovarajući obrok u pravo vreme. Oni koji zanemaruju taj posao pokazuju da im je neophodna moralna obnova. Tek tada bi videli da nisu izneli teret dela kao što je trebalo.“ – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, August 30, 1892.

Mada te veoma snažne reči naglašavaju važnost koju Bog pridaje misiji, mi nismo ostavljeni bez nade. „U okviru postavljenog zadatka, Joni je bila poverena teška odgovornost. Međutim, Onaj koji mu je rekao da ide bio je u stanju i da podrži svog slugu i da mu osigura uspeh. Da je prorok bez oklevanja poslušao, izbegao bi mnoga gorka iskustva i bio bi bogato blagosloven. Ipak, Gospod nije odbacio Jonu u najtežim trenucima njegovog života. Kroz niz nevolja i neobičnih zbivanja, trebalo je da se obnovi prorokovo poverenje u Boga i Njegovu beskrajnu silu spasenja.“ – Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 266 (original).

Možda je i nama, baš kao Joni, lakše da nalazimo izgovore za neučestvovanje u misiji. Razlozi koji nas navode da tražimo te izgovore mogu biti mnogobrojni. Ipak, naš poziv u misiju nije ništa manje poseban od Joninog poziva. Pitanje je, međutim, šta ćemo mi izabrati: Kakav će biti naš odgovor?

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Koje izgovore ste vi u iskušenju da koristite za neučestvovanje u misiji? Šta je vaša Niniva?
2. Razmislite o tome koliko je dragocena istina koju mi kao adventisti sedmog dana imamo. Razmislite o tome koliko ste blagosloveni time što znate te istine. Šta vas sprečava da sa drugima podelite to što sami toliko volite?
3. Kako možete Božjom blagodaću naučiti da prevaziđete svaki strah koji možda imate u vezi sa svedočenjem i misijom?

MOTIVACIJA I PRIPREMA ZA MISIJU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 24,1-12; Luka 24,36-49; Dela 1,12-26; Jevrejima 10,24.25; Dela 2,1-41; 1. Korinćanima 11,1.

Tekst za pamćenje: „Ovo su riječi koje sam vam govorio još dok sam bio s vama, da sve treba da se svrši što je za mene napisano u zakonu Mojsijevu i u prorocima i u psalmima“ (Luka 24,44).

Pavle je pisao Filibljanima: „Istina, jedni iz zavisti i svađe, a jedni od dobre volje Hrista propovijedaju. Tako ovi uz prkos Hrista objavljuju nečisto, misleći da će nanijeti žalost mojijem okovima; a ovi iz ljubavi, znajući da za obranu jevanđelja ležim u tamnici. Šta dakle? Bilo kako mu drago, dvoličenjem ili istinom, Hristos se propovijeda; i zato se radujem, a i radovaću se“ (Filibljanima 1,15-18).

Moćne reči! Bilo „dvoličenjem ili istinom“, Hristos se propoveda – a Pavlu je to bilo važno. Međutim, u idealnom slučaju, naše pobude za propovedanje Hrista, za misiju, za doseganje drugih dobrom veću, treba da proističu iz ljubavi i istine – a ne iz sebične ambicije, zavisti ili nesloge.

Koje su, dakle, neke od pobuda za propovedanje Hrista, i na koje načine se možemo pripremiti za to?

Ove sedmice razmotrićemo neke događaje u ranoj crkvi koji nam mogu pružiti smernice u vezi s tim ključnim aspektima misije.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 11. novembar.

DELJENJE DOBRE VESTI

Pročitajte tekst Luka 24,1-12. Kakva je bila reakcija onih koji su čuli za vaskrslog Hrista?

Luka kaže da je u nedelju rano ujutru, posle Isusove smrti, nekoliko žena otišlo na Njegov grob. Ponele su sa sobom balsame, pa je verovatno da su sada, kada se subota završila, htele da se pobrinu za Isusovo telo. Očekujući da će pronaći još uvek zapečaćenu grobnicu, bile su šokirane kada su otkrile da je ona prazna. Ne znajući šta da rade, još više su se uplašile kada su im prišla dva čoveka u sjajnoj odeći. Međutim, ti ljudi su imali poruku za njih. Podsećajući ih na Isusove reči, kazali su ženama da je On zaista vaskrsao, kao što je i najavio. Presrećne zbog te vesti, odmah su se vratile tamo gde su bili učenici i mnogi drugi Isusovi sledbenici, da bi im ispričale šta su videle i čule, jer svoje uzbuđenje više nisu mogle da obuzdaju. To jest, podelile su sa drugima ono što su saznale o Hristu.

Možete li da zamislite kako su se te žene osećale? Upravo su doživle nešto neverovatno, što ih je sigurno ispunilo strahopoštovanjem, ali učenici su to smatrali „praznim pričama“ i nisu im poverovali. I tako je Petar, neodlučan da li da veruje tim ženama ili ne, otrčao do groba da se lično uveri.

Petar je – kao što bi i mnogi od nas – oklevao da prihvati nešto samo zato što je to neko drugi rekao. Mada je čuo šta su žene rekle, Petar je isto iskustvo imao tek kasnije. U prvom trenutku, sve što je video bio je prazan grob, i kao što Luka kaže, otišao je „čudeći se u sebi šta bi“ (Luka 24,12). Njegovo iskustvo kod groba nije bilo isto kao iskustvo tih žena.

Bez obzira na Petrovu reakciju, ove žene su, čim su čule vest o Isusu, želele da je podeli sa drugima. Koju veću motivaciju za misiju su mogle da imaju od želje da drugima kažu šta je Isus učinio za njih? Koja bi pobuda mogla biti bolja od širenja dobre vesti o spasenju u Isusu, jedinoj nadi koju bilo ko od nas ima?

Naravno, i nama je potrebno da imamo lično iskustvo sa Bogom da bismo mogli da ga podelimo sa drugima. Želja da sa drugima podelimo ono što toliko volimo mora biti ključni deo naše motivacije za misiju. Na kraju krajeva, ne možemo deliti nešto što ni sami nemamo, zar ne?

Kakva iskustva ste imali u vezi sa stvarnošću Božjeg postojanja i Njegove ljubavi? Zašto su vam ti trenuci tako dragoceni i kako vas oni motivišu da doprete do drugih sa dobrom vešću?

PROROČKI TEMELJ

Pročitajte tekst Luka 24,36-49. Šta se tu dogodilo i zašto je to iskustvo bilo od tako ključne važnosti za apostole?

Zanimljivo je da učenici najpre nisu verovali iz straha. Zatim, pošto su videli Isusa i uverili se da je zaista živ, nisu mogli da veruju *od radosti* (Luka 24,41). Da li ste ikad pomislili da je nešto suviše dobro da bi bilo istinito? Upravo to je bilo iskustvo učenika i ostalih u gornjoj sobi.

I da ih je Isus ostavio samo sa tim iskustvom, njihova vera posle Njegovog odlaska možda ne bi potrajala. Moć iskustva s vremenom može da izbledi. Jednostavno bi ga zaboravili, a onda bi možda počeli čak i da ga dovode u pitanje. Zato Isus nije prestajao da im pokazuje svoje ožiljke i da jede ribu pred njima. A onda ih je uputio na Reč i pokazao im proročki temelj svog rada i službe. Dakle, i pored velikog iskustva koje su imali sa Njim, Isus je ipak želeo da njihova vera bude utemeljena na Božjoj Reči.

„Ovo su riječi koje sam vam govorio još dok sam bio s vama, da sve treba da se svrši što je za mene napisano u zakonu Mojsijevu i u prorocima i u psalmima“ (Luka 24,44).

Tu takođe nalazimo moćnu motivaciju za svedočenje, za misiju, a to je Božja Reč. Isus je znao da je učenicima, da bi se utvrdili u svom iskustvu, potrebno da razumeju zašto je On morao da umre i šta je Njegovo vaskrsenje značilo. Njihov pogled na svet trebalo je da se preusmeri sa političkog i ovozemaljskog carstva na veliko rešenje za problem greha i Hristovu pobedu nad smrću. Evanđelje je podrazumevalo mnogo više od postizanja političkog suvereniteta za Izrael. Ono je otkrivalo Hristovu pobedu nad sotonom i garantovalo da će jednog dana sve zlo u svetu biti uništeno, da će zemlja biti ponovo stvorena i da će Bog biti među svojim narodom. Isus je morao da im „otvori um“ (Luka 24,45) da bi mogli da shvate te istine koje je trebalo da podele sa svetom.

Ni naše iskustvo sa Isusom ne može da se održi ako nije utemeljeno na Njegovoj Reči, uključujući i proročanstva koja upućuju na istoriju i događaje koji su doveli do prvog, a dovešće i do drugog Hristovog dolaska. Kada dobro razumemo te istine, bićemo spremni i motivisani za misiju.

Koliko ste dobro utemeljeni u proročanstvima koja ukazuju na Hrista, i na Njegov prvi i drugi dolazak? Zašto je, naročito u vreme posletka, toliko važno da budemo utemeljeni na Božjoj Reči, uključujući i proročanstva, i zašto je od presudne važnosti da ih razumemo, posebno kad je reč o misiji?

ČEKANJE I MISIJA

Tekst Luka 24 završava se Isusovim vaznesenjem na nebo (Luka 24,50-53). Ali to nije kraj priče. Autor, Luka, nastavlja i piše knjigu Dela apostolska. Neposredno pre nego što se vazneo na nebo, Isus je učenicima dao misiju, obećanje i jasno uputstvo da čekaju u Jerusalimu na „silu s visine“ (Luka 24,49; videti takođe Dela 1,4-8).

Isus je, dakle, uputio učenike da čekaju u Jerusalimu dok On ne ispuni svoje obećanje da će poslati obećanje Oca (Sveti Duh), što će ih osposobiti da budu svedoci u Jerusalimu, Judeji, Samariji i šire.

Pročitajte tekst Dela 1,12-26. Šta su učenici, kojih je sad bilo oko 120 na broju – muškaraca i žena, radili dok su čekali?

Isus je učenicima dao jasnu misiju – trebalo je da svetu svedoče o Njemu. A oni su se, dok su čekali, pripremali za svoju misiju na dva načina. Prvo, kaže Luka, bili su neprestano u zajedničkoj molitvi i moljenju. Niko od njih nije dovodio u pitanje koja je to misija koju im je Isus dao, i svi su je prihvatili. To ih je podstaklo da se ujedine u molitvi. Luka ne kaže za šta su se molili, ali je sasvim izvesno da su se molili za mudrost, snagu i hrabrost da zajedno ispune svoju misiju. Kakav je to primer za nas!

Drugo što su preduzeli dok su čekali bilo je da se logistički pripreme za svoju misiju. Juda je predao Isusa na pogubljenje, a zatim sebi oduzeo život. Tako je među dvanaesticom ostalo upražnjeno mesto. I zato, dok su čekali, učenici su tražili Božje vođstvo da bi izabrali njegovu zamenu. U suštini, učenici su se sami organizovali i planirali početak svoje misije. U donošenju tih odluka, Petar je imao vodeću ulogu. Niko nije osporio taj njegov potez. Svi su u tome videli Božju mudrost. Postojalo je opšte razumevanje i poverenje da Bog deluje, radi i kreće se u njihovoj sredini. To vreme čekanja nije bilo ispunjeno besposlicom, već svrhom i misioniskim usmerenim delovanjem.

Tako se i mi, dok čekamo da se Sveti Duh izlije kako bi nam pomogao da završimo veliku Božju misiju, moramo ujediniti da bismo ohrabрили jedni druge (Jevrejima 10,24.25), moleći se za Božjeg Svetog Duha. Takođe, trebalo bi da sebe i svoju crkvu dovedemo u sklad sa Božjim prioritetom – spasavanjem izgubljenih.

Kako možete naučiti da čekate na Gospoda, a da pri tom ne izgubite veru? U međuvremenu, dok čekate, kako možete najbolje iskoristiti te trenutke, kao što su to činili učenici u ranoj crkvi?

„KOGA VI RASPESTE“

Drugo poglavlje Dela apostolskih beleži izlivanje Svetog Duha na dan Pedesetnice. Dok su se Isusovi sledbenici molili, vatreni jezici su se spustili na njihove glave. Oni su u tome prepoznali silu Svetog Duha koja im je obećana, i koja im je tom prilikom data.

Pročitajte tekst Dela 2,1-41. Šta se desilo sa učenicima kao rezultat primanja Svetog Duha na Pedesetnicu?

Učenici su počeli da govore drugim jezicima, „kao što im Duh davaše te govorahu“ (Dela 2,4). Ono što je ovde od ključne važnosti jeste činjenica da je Bog osposobio svaku osobu za dobrobit nevernika. Taj blagoslov nije bio namenjen samo za njihovo dobro. On nije trebalo samo da ih osposobi za nebo ili da im olakša poslovanje na stranom jeziku. Taj blagoslov je dat radi ispunjenja Božje misije prema izgubljenima. I danas Bog poziva svakog od svojih sledbenika da iskoristi svoje lične darove u korist Njegove misije prema nevernicima. Darove smo dobili, a ima li većeg poziva u misiju nego da upotrebimo to što nam je dato da bismo doprli do drugih ljudi?

Izlivanje Svetog Duha dovelo je do toga da se mnogi pokaju što su odbacili Mesiju, jer su neki od njih sigurno bili u Jerusalimu kada je On umro. Zamislite kakva je to sila – Petar je neke od njih optužio da su razapeli Hrista. Očigledno je da su shvatili šta su uradili i, pošto su osvedočeni, povikali su: „Šta ćemo činiti, ljudi braćo?“ (Dela 2,37).

I zaista, čak i oni su mogli da prime oprostjenje. Petar im je rekao: „Pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oprostjenje grijeha; i primićete dar svetoga Duha“ (Dela 2,38).

Radeći zajedno, u slozi sa Svetim Duhom i jedni s drugima, ti Isusovi sledbenici su propovedali pokajanje i oprostjenje greha – čak i za one koji su možda direktno učestvovali u Isusovom raspeću! To je sila evanđelja! Ako nas ta poruka ne motiviše za misiju, onda šta će? Pozvani smo da širimo evanđelje po svetu – grešnom, palom, pokvarenom svetu sa grešnim, palim i pokvarenim ljudima. Naš posao nije da sudimo, naš posao je da svedočimo o Isusovoj spasonosnoj sili.

Zašto bi ideja da je čak i nekima od onih koji su učestvovali u Hristovom ubistvu ponuđeno spasenje trebalo da nas: (1) ohrabri u vezi sa spasenjem naše sopstvene duše i (2) podstakne da svedočimo drugima, ma koliko nam se oni činili lošim?

PORTRET RANE CRKVE

Pročitajte tekst Dela 2,41-47. Kakva slika rane crkve je tu prikazana?

Drugo poglavlje Dela apostolskih završava se jednom prelepom slikom rane crkve. Stih Dela 2,41 kaže: „Dodade se onoga dana Crkvi oko tri hiljade duša“ (Čarnić). To bismo mogli shvatiti jednostavno kao da je neko pravio računicu, pa broj novih vernika pridodao broju postojećih, utvrđujući novo ukupno brojčano stanje grupe. Međutim, to bi bilo plitko razumevanje teksta. Ideja koja se u tom tekstu zapravo krije jeste da su se ti novokršteni vernici pridružili grupi kao ravnopravni članovi.

Osnovna uloga rane hrišćanske crkve bila je učenje. Kada bi se pridružili crkvi, novi članovi su poučavani na tri načina. Prvo, nastavili su da se poučavaju apostolskoj nauci i zajedništvu. Reči „nauka“ i „zajednica“ u ovom tekstu (Dela 2,41-47) bukvalno znače „pouka“ i „partnerstvo“. Apostolsko propovedanje se hvatalo u koštac sa pogrešnim verovanjima i nudilo nova objašnjenja za ono što su ljudi videli i doživljavali. Međutim, to nije moglo da ih nauči kako da tu novu istinu primene u svom životu. Do primene istine na nečiji život dolazilo je unutar međusobnih odnosa u okviru grupe. Novi vernici su pažljivo i svesno poučavani putem direktnog učenja, kao i kroz učešće u svakodnevnom životu drugih vernika, a sve pod nadzorom i vođstvom duhovno zrelih i utemeljenih apostola.

Loše propovedanje je ono koje ljudima govori šta treba da rade, ali ne i kako da to urade. Međutim, čak i ako čitamo knjige sa uputstvima, ili slušamo propovedi koje objašnjavaju kako se nešto radi, to ne može da nam zameni priliku da posmatramo kako ljudi nešto rade, i da ih zatim oponašamo. Pavle je to znao, pa je svoje sledbenike pozivao da ga oponašaju kao što je on sam oponašao Isusa (1. Korinćanima 11,1). Kada drugi mogu da vas posmatraju i uvere se u stvarnost vašeg iskustva sa Hristom, to će uticati i na njih.

Izazov: Setite se nekoga u svom životu za koga biste želeli da bude vernik. Molite se svakog dana da on ili ona steknu lično iskustvo sa Isusom.

Dodatni izazov: Koga vi poučavate i dovodite u vezu sa Isusom? Potražite način da tu osobu uvedete u zajedništvo sa drugim vernicima.

ZA DALJE PROUČAVANJE

Naš misijski rad mora da proizlazi iz duboke ljubavi i zahvalnosti za ono što je Isus učinio, i što čini u našem životu. Svaka druga motivacija je pogrešna. Ostati uronjen u Reč i u saglasju sa Rečju predstavlja ključ uspešnog doseganja ljudi i evangeliziranja.

„Naš život treba da bude povezan sa Hristovim životom; od Njega moramo stalno crpiti, hraniti se Njime, živim Hlebom koji je sišao s Neba, napajati se sa svežeg, nepresušivog izvora Njegovog bogatstva. Ako Gospoda imamo stalno pred sobom, ako svom srcu dozvoljavamo da Mu se obraća sa hvalom i zahvaljivanjem, naš verski život stalno će biti osvežavan. Naše molitve dobiće oblik razgovora sa Bogom kao prijateljem. On će nam otkrivati svoje tajne. Radosna svest o Isusovoj prisutnosti biće naše svojstvo. Naše srce često će goreti u nama kada nam se bude približavao da razgovara s nama, kao što je činio sa Enohom. Kada se to ostvari u iskustvu hrišćanina, u njegovom životu zapaziće se jednostavnost, skromnost, krotost, poniznost srca, osobine koje će svima s kojima dolazi u dodir pokazati da je bio sa Isusom i šta je naučio od Njega.“ – Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 129, 130 (original).

„U životu koji je okrenut sebi neće biti nikakvog rasta ni donošenja roda. Ako ste prihvatili Hrista za svog Spasitelja, treba da zaboravite na sebe i trudite se da pomazete drugima. Govorite o Hristovoj ljubavi, pričajte (drugima o Njegovoj samopožrtvovanoj ljubavi prema vama)... Kada budete primili Hristovog Duha, Duha nesebične ljubavi i rada za druge, vi ćete rasti i donositi rod... Vaša vera će rasti, vaše uverenje će se produbljivati, vaša ljubav usavršavati.“ – *Pouke velikog Učitelja*, str. 67, 68 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kako razumete Pavlove reči upućene Filibljanima, o tome da se Hristos ponekad propoveda iz zavisti, svađe ili sebične ambicije? Kako možemo biti sigurni da nismo i sami krivi za tako nešto?
2. Kakvo je vaše lično iskustvo u vezi sa stvarnošću Božjeg postojanja i Njegove ljubavi? Drugim rečima, da li biste mogli, na osnovu sopstvenog iskustva, iskreno i pošteno da propovedate drugima o Božjoj dobroti i ljubavi? Kako bi glasilo vaše svedočenje?
3. Kakvo je vaše iskustvo čekanja na Gospoda, i čemu vas je ono naučilo kad je reč o poverenju u Njega i o veri uopšte?

MISIJA ZA MOG BLIŽNJEG

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 10,25-37; 2. Timotiju 3,16; Jakov 2,17-22; Matej 22,37-40; Galatima 5,14; Mihej 6,6-8.

Tekst za pamćenje: „A on odgovarajući reče: ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svom misli svojom; i bližnjega svojega kao samoga sebe“ (Luka 10,27).

Svi znamo stih: „Ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svom misli svojom“ (Luka 10,27). Ipak, naša ljubav prema Bogu može postati vrlo površna ako kažemo da volimo Boga, ali Mu se ne pokoravamo. Mi mislimo da volimo Boga, ali kako se ta ljubav pokazuje u našem svakodnevnom životu? Ljubav prema Bogu zahteva potpunu posvećenost našeg srca, duše, tela i uma – i to svakodnevno. Svako može reći da voli Boga, ali da bismo Ga zaista voleli, potrebno je da uložimo svestan napor.

Međutim, iako je dobro i važno da volimo Boga, On želi da volimo i druge, jer ljubav prema drugima odražava našu ljubav prema Bogu, i to na snažan i vrlo stvaran način. Stih 1. Jovanova 4,20 glasi: „Ako ko reče: ja ljubim Boga, a mrzi na brata svojega, laža je; jer koji ne ljubi brata svojega, koga vidi, kako može ljubiti Boga, koga ne vidi?“ U Galatima 5,14 Pavle takođe kaže da se „sav zakon izvršuje u jednoj riječi, to jest: ljubi bližnjega svojega kao sebe“.

Ove sedmice učićemo kako se ta pouka može primeniti u našem životu.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 18. novembar.

PITANJE SVIH PITANJA

Ko smo mi? Zašto smo ovde? Šta se dešava s nama kad umremo? Koja je naša konačna sudbina? Ovo su, po mnogo čemu, najvažnija pitanja koja mogu da postave smrtna bića – bića koja znaju da su smrtna (ostrige i kokoške su takođe smrtno, ali to ne znaju). A u Evanđelju po Luki vidimo nekoga ko prilazi Isusu sa nečim što je, u stvari, najvažnije od svih pitanja.

Pročitajte stih Luka 10,25. Koje pitanje je postavio ovaj poznavalac zakona i zašto je to učinio?

Koliko god da je to pitanje samo po sebi ozbiljno, Biblija jasno kaže da je on zapravo došao da *iskuša* Isusa. Znamo da nam ljudi ponekad prilaze sa skepticizmom i nepoverenjem, da mogu biti čak i neiskreni u svom postavljanju pitanja, ali i do njih se ipak može dopreti. Upravo tako je Isus postupio sa ovim zakonikom, mada je znao da njegove prvobitne namere nisu bile iskrene. Ipak, i za tog zakonika i za ostale slušaoce, to pitanje je pružilo zgodan uvod koji je Isus iskoristio kako bi ih podstakao da preispitaju svoja srca. Mada je znao kakvi su bili motivi tog zakonika, Isus ga ipak nije ignorisao niti je pokazao nepoštovanje prema njemu.

Na kraju krajeva, koje pitanje može biti važnije od toga? „Šta ću činiti da dobijem život vječni?“ Kakvi god da su naši verski rituali ili običaji, iza svih njih stoji to ključno pitanje. Šta bi drugo, osim toga, moglo biti zaista važno za bića čiji je život opisan kao „para, koja se za malo pokaže, a potom je nestane“ (Jakov 4,14)? Jer, koja još opcija postoji, osim večnog života, ako ne večna smrt?

Pročitajte tekst 1. Korinćanima 15,30-32. Koju poentu Pavle ovde izvlači da bi naglasio važnost večnog života?

Koliko god njegovi motivi bili sumnjivi, zakonik je postavio ključno pitanje, a Isus se, vodeći računa da svaku priliku iskoristi za misiju, posluzio time da bi dopro do duša.

Kako da i mi povedemo računa o tome da svaku priliku koja nam se ukaže iskoristimo za svedočenje, čak i ako okolnosti nisu baš idealne?

ISUSOV METOD I ODGOVOR

Biblija nam kaže da je taj zakonik došao da bi iskušao Isusa, ali Isus je bio svestan njegovih namera. Zaista, Bog poznaje žudnje i htenja našeg srca bolje nego i mi sami. A ono što sigurno ne poznajemo, to su srca i pobude onih koji nas ispituju, zar ne?

Ponekad nas pripadnici drugih religija ispituju o našoj veri. Na primer, naši muslimanski prijatelji nam postavljaju pitanja vezana za Isusovo božanstvo, kao na primer: „Gde je u Bibliji Isus rekao da je Bog?“ Ili: „Zašto kažete da postoji jedan Bog kada imate tri osobe u Trojstvu?“ Mada deluje da su to provokativna pitanja, ona ipak mogu odavati duboku, iskrenu potrebu za Isusom, i skrivenu čežnju ili osećaj praznine kod onih koji ta pitanja postavljaju. Mi ne poznajemo njihova srca, a to nije ni potrebno. Treba jednostavno da služimo drugima najbolje što možemo, bez obzira na njihove najdublje pobude.

Pročitajte sledeće tekstove: Matej 26,56; Dela 17,11; 1. Korinćanima 15,3 i 2. Timotiju 3,16. Kako nam ti stihovi pomažu da razumemo Isusov odgovor zakoniku u tekstu Luka 10,26?

Ponekad tražimo odgovore, ali se ne trudimo da sami do njih dođemo. Isus je rekao: „Šta je napisano u zakonu? kako čitaš?“ (Luka 10,26). On je tu ukazao na veoma važan aspekt učenja. Umesto da samo slušamo ono što drugi imaju da nam kažu, treba sami da čitamo Sveto pismo (Božju Reč). Odgovori su već tu, a Sveti Duh deluje na naša srca da bi nam stavio do znanja šta treba da radimo.

Bog nam je dao svoju Reč. U njoj nalazimo sve što treba da znamo o tome kako da živimo, kako da se ponašamo prema drugima i kako možemo da „nasledimo život večni“. Naravno, učitelji i propovednici imaju svoju ulogu u tome, ali u krajnjoj liniji, moramo se obratiti Bibliji da bismo došli do istina koje su zaista bitne. „Riječ je tvoja žizak nozi mojoj, i vidjelo stazi mojoj“ (Psalmi 119,105). Taj stih nije samo poezija. To je sveta istina, koja nas upućuje na Božju Reč i njenu važnost za vernika.

**Isus, Reč Božja koja je postala telo, uvek je upućivao ljude na Pisa-
nu Reč. Šta nam to govori o važnosti Biblije, i o tome zašto bismo
moralni da odbacimo svako filozofsko i teološko rezonovanje koje
umanjuje naše poverenje u Bibliju?**

NASLEDITI VEČNI ŽIVOT

Pročitajte tekst Luka 10,27.28. Koji je bio zakonikov odgovor na sopstveno pitanje?

Zakonik je postavio pitanje i sam je dao odgovor: „Ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem...“ i „bližnjega svojega kao samoga sebe“ (Luka 10,27).

I kakav je bio Isusov komentar? Rekao mu je: „Pravo si odgovorio“ (Luka 10,28). A zatim ga je podstakao da i učini nešto povodom toga, rekavši: „To čini i bićeš živ“ (Luka 10,28).

Većini vernika nije toliko teško da daju prave odgovore u vezi sa doktrinom i verom. Međutim, pravi izazov nastaje kada treba da učine ono što znaju da je ispravno i da slede ono u šta veruju. Mnogi koji znaju dovoljno da bi bili spaseni, ipak će biti izgubljeni, jer nisu poslušali ono što su znali. Eto koliko je to pitanje ozbiljno. Nije dovoljno samo znati da treba voleti Boga i bližnje. Treba to i učiniti!

Pročitajte tekst Jakov 2,17-22. U kom smislu su ti stihovi paralelni sa onim što je Isus kazao zakoniku?

Ako volimo Boga, čitaćemo Njegovu Reč, molićemo se, držaćemo Njegove zapovesti i bićemo poslušni Njegovom glasu „svim srcem svojim“. Ako kažem da volim druge, ali ne marim za druge ljude u crkvi, ili ako zanemarim potrebe drugih iako mogu da pomognem, kakva je korist od moje vere? Hrišćanstvo nije samo skup različitih verovanja, to je način života.

„Ako, na priliku, brat ili sestra goli budu, ili nemaju šta da jedu, i reče im koji od vas: idite s mirom, grijte se, i nasitite se, a ne da im potrebe tjelesne, šta pomaže?“ (Jakov 2,15.16).

Koliko vam je stalo do dobrobiti drugih? U kojoj meri sledite Pavlove reči: „Ne gledajte svaki za svoje, nego i za drugijeh“ (Filipljanima 2,4)? Kako možete, posredstvom Božje blagodati, naučiti da vodite više računa o drugima?

VOLETI DRUGE KAO SEBE SAME

Pročitajte tekst Matej 22,37-40. Kako se to što je Isus ovde rekao slaže sa onim što je odgovorio zakoniku u tekstu Luka 10,27.28?

Prema tekstu Matej 22,37-40, Isus nam je jasno stavio do znanja da svakodnevni izraz istinskog verovanja počiva na te dve zapovesti. A u tekstu Luka 10,27.28 jasno se kaže da će onaj ko izvršava te dve zapovesti imati život večni.

„Ljubav je temeljno načelo Božje vladavine na Nebu i na Zemlji i zato mora da postane temelj hrišćanskog karaktera. Jedino ga ona može učiniti i održati nepokolebljivim. Jedino ga ona može osposobiti da se odupre nevoljama i iskušenjima.“ – Elen G. Vajt, Pouke velikog Učitelja, str. 49 (original).

Pročitajte sledeće tekstove: Galatima 5,14; Mihej 6,6-8 i 1. Jovanova 4,20.21. Kako ti stihovi dodatno naglašavaju ono što nam je Isus rekao?

Prema Pavlu, „sav /se/ zakon izvršuje u jednoj riječi, to jest: ljubi bližnjega svojega kao sebe“ (Galatima 5,14). Pavle smatra da se ljubav prema Bogu može u praktičnom smislu videti samo kroz primer našeg ophođenja prema drugima. Mada je rekao da će „pravednik... od vjere živ biti“ (Rimljanima 1,17), ipak življenje od vere nije nešto što je skriveno, nepoznato i nevidljivo pred drugima. Pavle, Mihej i Jovan jasno ističu da su praktična dela to što pokazuje realnost vere koju ispovedamo.

U 1. Korinćanima 13, Pavle vrlo energično tvrdi da ako neko poseduje veliko znanje, ili čini velika dela, ili ima veliku veru, pa se čak odrekne i sopstvenog života, ali nema ljubavi, onda je ta osoba kao „zvono koje zvoniti, ili praporac koji zveči“ (1. Korinćanima 13,1).

Pogledajte gore navedeni citat Elen G. Vajt. Zapazite da ona kaže kako samo ljubav omogućava ljudima da ostanu nepokolebljivi i odupru se iskušenjima. Kako ta ideja pokazuje da zapovest o ljubavi ne podrazumeva spasenje delima, već predstavlja izraz vere koju imamo u Isusa?

PRIČA O DOBROM SAMARJANINU DANAS

Kada je pohvalio zakonika zato što je dao ispravan odgovor, Isus je dodao: „To čini i bićeš živ“ (Luka 10,28). Time je dotakao najdublju nit čovekovog srca. Davanje tačnih odgovora lako je padalo ovom zakoniku, ali postupanje u skladu s njima predstavljalo je problem pre 2.000 godina, i još uvek je problem za mnoge od nas danas. Zakonik je hteo da uhvati Isusa u zamku i da se pohvali svojim znanjem. Zato je postavio dodatno pitanje: „A ko je bližnji moj?“ (Luka 10,29).

Pročitajte tekst Luka 10,30-37. Kako biste ukratko izrazili šta je Isus hteo da poruči ovom pričom?

Ima li oko nas ljudi prema kojima su se drugi nepravedno poneli? Da li smo učinili sve što je u našoj moći da bismo im pomogli?

Tačno je da ponekad pastori, starešine i vernici ne pomažu onima kojima je to potrebno. Ponekad su ljudi druge vere ljubazniji od nas u postupanju prema pojedincima u našoj društvenoj zajednici. Mi govorimo o tome da treba biti ljubazan, ali možda je neko drugi taj koji zaista zadovoljava potrebe ljudi kojima se mi ne bavimo. Ali, ako hoćemo da naša vera uopšte nešto znači, onda moramo posegnuti ka ljudima i pomoći onima kojima je to potrebno.

Isus je priču o dobrom Samarjaninu zaključio pitanjem ko je od trojice pomenutih ljudi zaista bio bližnji osobi kojoj je trebala pomoć.

„Tako je na pitanje ‚ko je moj bližnji‘ za sva vremena dat odgovor. Hristos je ukazao na to da naš bližnji nije samo onaj koji pripada našoj Crkvi i veri. To nema nikakve veze sa rasom, bojom kože ili društvenim statusom. Naš bližnji je svaka osoba kojoj je potrebna naša pomoć. Naš bližnji je svaka duša koju je ranio i izmučio neprijatelj. Naš bližnji je svako ko je Božja svojina.“ – Elen G. Vajt, Čežnja vekova, str. 503 (original).

Izazov: Počnite svakodnevno da se molite za nekoga ko je drugačiji od vas, ili čak za nekoga ko vam se možda lično ne dopada.

Dodatni izazov: Navedite najmanje tri imena svojih poznanika (neadventista), uočite njihove potrebe (emocionalne, fizičke, društvene) i razmislite kako biste mogli lično da se pozabavite tim potrebama. Šta možete u praktičnom smislu da učinite za njih u predstojećoj sedmici?

ZA DALJE PROUČAVANJE

U knjizi *Čežnja vekova* od Elen G. Vajt pročitajte poglavlje pod naslovom „Dobri Samarjanin“, str. 497-505 (original).

U našem svetu danas ima mnogo gladnih, siromašnih i zlostavljanih ljudi kojima je potrebna pomoć. I mi možemo dati svoj doprinos u tome, koliko god „sitan“ on izgledao. Ipak, nećemo uspeti da rešimo sve probleme ovog sveta pre nego što se Isus vrati. Nismo ni pozvani da to učinimo. Ali do tada, naš rad može biti tako jednostavan kao što je pomaganje nekome koga poznajemo a ko nema dovoljno hrane, ili nekom članu crkve koji se suočava sa nepravdom, možda čak i sa predrasudama i netrpeljivošću, što je i dan-danas problem realno prisutan u našem svetu.

„Čista i besprekorna vera pred Ocem je ova: 'Obilaziti sirote i udovice u njihovijem nevoljama, i držati sebe neopoganjena od svijeta' (Jakov 1,27). Dobra dela su plod koji Hristos zahteva od nas da donosimo: ljubazne reči, dela dobročinstva, nežna obzirnost prema siromašnima i napaćenima. Kada saosećamo sa obeshrabrenima i tužnima, kad naša ruka udeljuje siromahu, kada odenemo gole, a strancu načinimo mesta u svom domu i srcu, tada su nam anđeli veoma blizu, i mi dodirujemo strunu koja odzvanja na nebu. Svaki čin pravde, milosti i dobročinstva nalazi odjeka na nebu. Otac sa svog prestola posmatra one koji čine ta dela milosrđa i ubraja ih u svoje najdragocijnije blago. 'Ti će mi biti blago, veli Gospod nad vojskama, u onaj dan kad ja učinim' (Malahija 3,17). Svako delo milosrđa prema siromašnima i nevoljnima računa se kao da je učinjeno Isusu. Kada pomažemo siromahu, kad saosećamo sa napaćenim i potlačenim, kada se sprijateljimo sa siročetom, tada dovodimo sebe u bliži odnos sa Isusom.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 25.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kako možemo biti sigurni da smo ispravno razumeli to da poštovanje zapovesti da volimo Boga i bližnje nije spasenje delima? S obzirom na to ko je Isus i šta je On učinio za nas na krstu (videti Filibljanima 2,5-8), zašto je pomisao da bismo mi mogli da uradimo bilo šta čime bismo stekli ili zaslužili spasenje tako velika zabluda? Kako možemo naučiti da pravimo razliku između dela kojima bi pokušali da se spasemo, što bi bila kobna greška, i dela kojima u svom životu otkrivamo spasenje koje već imamo u Isusu?
2. Kako možemo naučiti da prepoznamo neke od duboko usađenih predrasuda koje možda gajimo prema onima koji su drugačiji od nas?
3. Osim stihova koje smo proučavali u okviru pouke za ovu sedmicu, koje još biblijske tekstove nalazite koji podupiru shvatanje da je potrebno pokazivati ljubaznost prema drugima, ko god oni bili?

MISIJA ZA ONE KOJIMA JE POTREBNA POMOĆ

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 5,17-26; Jovan 5,1-9; 5. Mojsijeva 10,19; 3. Mojsijeva 23,22; Matej 25,34-40; Jovan 15,13.

Tekst za pamćenje: „I odgovarajući car reći će im: zaista vam kažem: kad učiniste jednome od ove moje najmanje braće, meni učiniste“ (Matej 25,40).

Tekst Luka 5,17-26 sadrži više ilustracija o tome kako Bog pomaže onima kojima je to potrebno. Ponekad On koristi druge ljude da bi pomogao nama, a ponekad koristi nas da bi pomogao drugima. Taj posao može biti izazovan, ali donosi velike nagrade. Pomažući onima kojima je pomoć potrebna, mi vršimo službu po uzoru na Isusa Hrista. Ponekad se lako može zaključiti kome je potrebna pomoć, ali ima slučajeva kada je to teško uočiti. Ipak, kakva god da je situacija, pozvani smo da budemo Božji pomagači svim ljudima koji su u nevolji, bez obzira na njihovo poreklo.

Biblija nas podstiče da se zblizavamo sa ljudima koje ne poznajemo i da, zadobijajući njihovo poverenje, saznamo kako da im na najbolji način pomognemo da nađu Isusa.

U pouci za ovu sedmicu, naša tema pod naslovom „Misija za one kojima je potrebna pomoć“ pokazuje da Bog ima plan da dopre do onih koji se, iz najrazličitijih razloga, mogu naći u teškim okolnostima. Njihove potrebe mogu biti fizičke, emocionalne, finansijske ili čak društvene, jer ima onih koji su praktično izopštenici iz svoje zajednice ili porodice. Kakve god da su njihove potrebe, moramo biti spremni da učinimo sve što je u našoj moći da bismo im pomogli. To je suština onoga što znači biti hrišćanin i zato mora biti sastavni deo naše misije.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 25. novembar.

VERA PRIJATELJA

Jedna upečatljiva priča iz Evandjelja otkriva kroz šta su sve neki ljudi prošli da bi osobu koja je bila u nevolji, verovatno prijatelja, doveli pred Isusa. Na osnovu onoga što se tu dogodilo, saznajemo koliko se napora ponekad mora uložiti u službi onima kojima je potrebna pomoć.

Pročitajte tekst Luka 5,17-26 (videti takođe: Matej 9,1-8; Marko 2,3-12). Koje pouke možemo izvući iz te priče kad je reč o misiji i službi?

Dovodeći svog prijatelja Isusu, ti ljudi su preuzeli odgovornost da se pobrinu za njega. Bog i nas poziva da budemo poput prijatelja ovog čoveka – da one kojima je potrebna pomoć dovedemo Isusu Hristu. Takav rad zahteva veru, preduzimljivost, strpljenje i spremnost, ako je potrebno, da se uradi i nešto neuobičajeno. Ljudi su hteli da dođu do Isusa, ali su naišli na prepreke. Svog bespomoćnog prijatelja nisu mogli da dovedu pred Isusa uobičajenim putem. Ipak, nisu odustali, već su pronašli inovativan način da to učine. *Spustili su svog prijatelja sa krova!* I, prema Luki, njihov postupak je naišao na Isusovo odobravanje (videti Luka 5,20).

Isus želi da Mu mi dovedemo svoje bespomoćne prijatelje. Biblija govori o Isusu kao o Velikom lekaru koji žudi da oprostí onima koji pate, i da ih izleči, ko god oni bili.

Elen G. Vajt nas takođe poziva da pomažemo bespomoćnima: „Ne čekajte da vam se ukaže na vašu dužnost. Dobro otvorite oči i pogledajte ko se nalazi oko vas. Upoznajte se sa bespomoćnima, napaćenima i onima koji su u oskudici. Ne skrivajte se od njih i ne pokušavajte da zataškate njihove potrebe. Ko pruža dokaze o tome da poseduje čistu veru, neokaljanu sebičnošću i pokvarenošću, kakva se pominje u Jakovljevoj poslanici? Ko su ti koji nestrpljivo čekaju da učine sve što je u njihovoj moći kako bi doprineli velikom planu spasenja?“ – *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 29.

Isus je ličnim primerom pokazao kako treba pomagati bespomoćnima, i pozvao nas je da i mi tako činimo. Prvo, treba da se sprijateljimo s njima, zatim da saznamo koje su njihove potrebe, i konačno, da ih dovedemo do Isusa, koji im jedini može pomoći. Upravo to su uradili ljudi u ovoj priči, a i mi treba da postupamo na isti način u kojoj god situaciji da se nađemo. Pomozimo ljudima da dođu do Jedinog koji može da ih spase – Isusa Hrista.

Kome je u vašem okruženju, u ovom trenutku, potrebna pomoć? Šta ćete učiniti za te ljude?

SAMO HRISTOV METOD

Čemu nas sledeće priče uče u vezi sa služenjem onima kojima je potrebna pomoć?

Jovan 5,1-9 _____

_____

_____

Marko 1,23-28 _____

_____

_____

Elen G. Vajt opisuje Isusov metod kao proces od pet koraka koji pokazuje kako treba služiti drugima, posebno onima kojima je potrebna pomoć: „Samo Hristov metod doneće pravi uspeh u približavanju ljudima. Spasitelj se mešao sa ljudima kao onaj koji im želi dobro. Pokazivao je saosećanje prema njima, služio je njihovim potrebama i zadobijao njihovo poverenje. Tek onda ih je pozivao: 'Hajdete za mnom.'“ – U potrazi za boljim životom, str. 143 (original).

Prvo, moramo se družiti sa bespomoćnima, provoditi vreme s njima, da bismo ih upoznali i razumeli njihove potrebe, s namerom da im učinimo dobro. Pogledajmo šta je Isus učinio za oduzetog čoveka u banji Vitezdi. On je bio upravo tamo, usred tog mnoštva „bolesnika, slijepijeh, hromijeh, suhijeh“ (Jovan 5,3).

Drugo, treba da pokažemo saosećanje. To je ponekad izazovno jer nailazi na nepoverenje, zato što ima ljudi koji se ponašaju ljubazno i zadobijaju poverenje drugih samo da bi ih kasnije zloupotrebili. U svakom slučaju, Bog nas poziva da pokazujemo saosećanje ne očekujući ništa za uzvrat.

Treći korak je služenje ljudskim potrebama. To podrazumeva nešto više od reči. Treba preduzeti nešto da bi se zadovoljile potrebe prijatelja ili stranaca. Isus je razgovarao sa oduzetim čovekom, pitao ga je šta želi, pa je tek onda učinio čudo za njega. U priči o čoveku koga je zaposeo „nečisti duh“, Isus je preuzeo potpunu kontrolu nad situacijom, učinivši za bespomoćnog čoveka ono što on sam nije mogao da uradi za sebe.

Četvrti korak je sticanje poverenja. Kada služimo ljudima, kada im pomažemo, oni će naučiti da veruju i nama i našim rečima, pa će biti spremniji da nas slušaju i onda kad im budemo govorili o Isusu. Jer, Isus nije želeo samo fizički da leči ljude. Želeo je da oni imaju večni život u Njemu (videti Jovan 10,10).

Poslednji korak je dovođenje ljudi do Isusa – čin koji zahteva veru i sa vaše strane i sa strane onoga kome pomažete.

Uopšte uzev, mi nismo u stanju da činimo čuda kakva je Isus činio. Ali na koji način ipak možemo da poslužimo onima kojima je potrebna pomoć?

IZBEGLICE I IMIGRANTI

Tema o imigrantima i izbeglicama postala je predmet žestokih debata, posebno zato što njih danas ima jako mnogo. Bilo da su raseljeni zbog rata, prirodnih katastrofa ili nade u bolju budućnost u ekonomskom smislu, milioni ljudi širom sveta napustili su svoje domove i očajnički im je potrebna pomoć.

U tekstu Matej 2,13.14 vidimo da je Isus takođe bio izbeglica. Njegovi zemaljski roditelji, Josif i Marija, bili su primorani da iz Vitlejema pobegnu usred noći i da utočište potraže u Egiptu, kako bi izbegli Irodovu ubilačku ruku. Biblija ne govori ništa o njihovom iskustvu u Egiptu, ali nije teško zamisliti da je i to vreme imalo svoje izazove, možda iste one s kojima se izbeglice danas suočavaju. Postoji, zapravo, izvesna paralela u tome kako je Isusova porodica tražila azil u stranoj zemlji, sa onim kako mnogi muslimani, budisti, hinduisti, hrišćani i neverujući ljudi danas traže azil u novim zemljama.

Uopšteno govoreći, lakše je družiti se sa ljudima iz sopstvene kulture i jezičke grupe, jer imamo mnogo toga zajedničkog. Teže je pronaći zajednički jezik sa imigrantima i izbeglicama koji izgledaju drugačije od nas, ne govore naš jezik, ne dele iste verske vrednosti i ne jedu istu hranu. Međutim, evanđelje nas poziva da izađemo iz svojih etničkih, nacionalnih i kulturnih zona udobnosti, i dopremo do onih kojima je potrebna pomoć, bez obzira koliko se razlikuju od nas.

Pročitajte sledeće tekstove: 5. Mojsijeva 10,19; Psalmi 146,9; Rimljanima 12,13 i 3. Mojsijeva 23,22. Koja važna tema se tu pominje, koji bi trebalo da imamo na umu?

Kako možemo služiti imigrantima i izbeglicama? To može biti teško, jer u nekim zemljama nije politički korektno mešati se s tim ljudima i pomagati im. Ipak, moramo činiti sve što možemo, i kad god možemo, da bismo poslužili tim ljudima, koji su sigurno prošli kroz neke veoma teške trenutke i potrebna im je naša pomoć. Dakle, moramo im pomoći u onoj meri u kojoj je to moguće.

Počnite sa molitvom, a zatim potražite informacije o imigrantima i izbeglicama. U mnogim mestima postoje organizacije koje brinu o njima. Možete početi da saradujete s nekom od tih organizacija, ili bi vaša lokalna crkva možda mogla da pokrene službu za imigrante i izbeglice.

Čak i ako je u pitanju nešto sitno, šta je to što možete učiniti da biste pomogli imigrantima i izbeglicama za koje znate?

POMAGANJE POVREĐENIMA

Ko od nas nije iskusio koliko život na ovom svetu može biti bolan? Da li ste okruženi bogatstvom i materijalizmom, ili siromaštvom i oskudicom – nije zaista bitno. Ljudi stradaju, pate, bore se. Dovoljno je pročitati, na primer, o zapanjujućoj količini novca koji se u zapadnom svetu svake godine troši na antidepresive, da bi se shvatilo da materijalno bogatstvo, samo po sebi, ne može ni približno da garantuje mir i sreću.

„Duh je Gospodnji na meni; zato me pomaza da javim jevanđelje siromasima; posla me da iscijelim skrušene u srcu; da propovjedim zarobljenima da će se otpustiti, i slijepima da će progledati; da otpustim sužnje“ (Luka 4,18). Čemu nas te reči uče u pogledu onoga što je Isus radio i što bi i mi, u svom domenu, trebalo da radimo za ugrožene osobe u našoj sredini?

Bog nas poziva da izađemo u susret potrebama svih ljudi, iako ne znamo kada će, i da li će ikada, prihvatiti Isusa. Mada je zadobijanje ljudi za Isusa temelj naše misije, moramo pomagati svima jednostavno zato što im je pomoć potrebna. Mi pomažemo ljudima zato što smo prihvatili Isusa kao svog Gospoda, i zato što nas On na to poziva.

Isusovo nastojanje da zadovolji potrebe svih ljudi predstavlja biblijski princip koji treba slediti. Mi ne znamo da li su Ga svi oni kojima je pomogao prihvatili ili ne.

Ali da bismo istinski pomogli ljudima, moramo postati svesni njihovih potreba. Svaka kultura na svoj način pokazuje kako se treba ophoditi prema prijatelju. U Indiji je, na primer, uobičajeno da se posluži hrana i piće kada se ugošćavaju posetioci. S druge strane, lakše je nekome koga ne poznamo dati simboličan novac, nego utešiti prijatelja koji je upravo izgubio voljenu osobu. Vašem prijatelju u tom trenutku može biti potrebno nešto više od novca i materijalnih stvari. Vaša saosećajna podrška u vreme velikog gubitka verovatno bi bila mnogo korisnija.

Da bismo bili Isusovi saradnici u pomaganju našim prijateljima, važan princip je da im pristupimo sa ciljem da pokažemo nesebičnu ljubav prema njima i da razumemo njihove potrebe pre nego što se ponudimo da im pomognemo. A zatim treba i da im pružimo potrebnu pomoć, čak i ako ne znamo da li su spremni da slede Isusa ili ne.

Pročitajte tekst Matej 25,34-40. Koja poruka za nas se tu nalazi?

VEĆA LJUBAV

Kao što svi znamo – i to znamo veoma dobro – potrebe nikad ne prestaju. Ako ste spremni da pomažete drugima, imaćete mnogo prilika. Bilo da se radi o bliskim prijateljima ili izbeglicama izdaleka, ljudi imaju svoje potrebe i mi treba da učinimo sve što možemo, i kad god možemo, da bismo im pomogli. Tokom svoje zemaljske službe, Isus je sve vreme pomagao ljudima koji nisu mogli da pomognu sami sebi. U nekim slučajevima, On je čak preuzimao inicijativu i prilazio onima kojima je bila potrebna pomoć. U drugim prilikama, kao u slučaju oduzetog čoveka koga su sa krova spustili pred Isusa, njegovi prijatelji su preuzeli inicijativu.

„Od ove ljubavi niko veće nema, da ko dušu svoju položi za prijatelje svoje“ (Jovan 15,13). Kako da taj princip primenimo na svoju službu drugima?

Jedna misionarska porodica služila je šest godina u karipskoj državi Trinidad i Tobago. Prve tri godine živeli su u pretežno hinduističkoj i muslimanskoj zajednici. Mnogi hinduisti su se žalili da hrišćani odbijaju njihove pozive na godišnju službu povodom Dana zahvalnosti. Ali ova hrišćanska porodica je jednom prilikom prisustvovala toj službi kod svog novog hinduističkog prijatelja. Uradili su to ugledajući se na Isusov primer – On je posećivao prijatelje kada su Ga pozivali na svoje proslave. Hinduizam zapravo uči da posetioci i prijatelji donose blagoslove u kuću domaćina.

Hajde da ove sedmice pokušamo da sklopimo prijateljstvo s nekim tako što ćemo biti blagoslov za tu osobu. Proučite najpre svoje okruženje, zajednicu, selo ili grad. Da li znate za neke izbeglice ili imigrante koji tu žive? Šta je sa ljudima koji stanuju u vašoj ulici? Da li ih sve poznajete? Bez obzira na vašu situaciju, sklapanje prijateljstva sa potpunim strancem nije lak zadatak. Molite se Bogu za to i tražite pomoć od Njega. On poznaje svakog čoveka, pa i stranca s kojim želite da se sprijateljite. Ne zaboravite, vaš cilj je da se sprijateljite s tom osobom pomažući joj tako što ćete je uputiti na Boga za pomoć.

Izazov: Saznajte nešto o strancima i nehrišćanima koji žive u vašoj zemlji. Internet stranica joshuaproject.net je mesto na kom se možete informisati o nedosegnutim etničkim grupama u vašoj kulturi.

Dodatni izazov: Izdvojte nekoga unutar svoje sfere uticaja. Počnite redovno da se molite za tu osobu nakon što odgovorite na sledeća pitanja:

- Da li je ta osoba moj prijatelj – u skladu sa Isusovim merilom prijateljstva?
- Da li sam upoznat/upoznata sa njegovim/njenim životnim potrebama?
- Kako da nju ili njega dovedem do Isusa radi isceljenja?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Ako ste u mogućnosti, pročitajte sledeće: Arthur White, „A Few Days at Long Point“, Ellen G. White: *The Australian Years: 1891-1900*, vol. 4, pp, 100-104.

Pisci Evandjelja zabeležili su primere Isusovog običaja da gradi mostove sa pripadnicima drugih kultura kako bi mogao da ih spase (Matej 8,28-34; Marko 5,1-20). I mi smo takođe pozvani da sklapamo prijateljstva i služimo pripadnicima drugih kultura. Hristos je umro za sve ljude, bez obzira na poreklo, rasu, nacionalnost ili imovinsko stanje. To je nešto što nikad ne smemo zaboraviti. „I on očičša grijeha naše, i ne samo naše nego i svega svijeta“ (1. Jovanova 2,2).

„Ljudi ne ispunjavaju Božji naum time što jednostavno izražavaju naklonost unutar svog porodičnog kruga... dok uskraćuju ljubav onima koje bi mogli da uteše i blagoslove time što bi zadovoljili neke od njihovih životnih potreba...“

Kada nas poziva da činimo dobro ljudima izvan svog doma, Gospod ne misli da naša naklonost prema sopstvenim ukućanima treba da se umanj, i da treba manje da volimo svoju porodicu ili zemlju, samo zato što On želi da svoje saosećanje proširimo i na druge. Međutim, svoju naklonost i saosećanje ne treba da ogradimo u svoja četiri zida, i da blagoslov koji nam je Bog dao ograničimo tako da drugi ne mogu da imaju koristi od njega, i da uživaju u njemu zajedno s nama.“ – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, Oct. 15, 1895.

Odgovornost koja nam je poverena – da budemo blagoslov za one izvan naše zone udobnosti, bilo da je reč o pripadnicima druge kulture ili tek nekom bespomoćnom pojedincu – jeste mandat o kom se ne može pregovarati, dodeljen od samog Isusa Hrista (Dela 1,8; Marko 11,17).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Koja je vaša lična zona udobnosti i zašto morate biti spremni da iskoracite iz nje kada je to potrebno?
2. Koje su posledice toga što se za Isusa govorilo: „Gle čovjeka izjelice i pijanice, druga carinicima i grješnicima“ (Matej 11,19)? Šta je to Isus činio što je dovelo do te optužbe, i čemu nas to uči kad je reč o misiji?
3. U kojoj meri hrišćanin treba da prisustvuje proslavama nevernika? Kako hrišćani mogu to da urade a da ne ugroze biblijska načela?

Subota, 25. novembar

MISIJA ZA MOĆNE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Danilo 4; 2. O carevima 5,1-19; Jovan 3,1-12; Jovan 7,43-52; Matej 19,16-22; Jovan 19,38-42.

Tekst za pamćenje: „Jer kakva je korist čovjeku ako sav svijet dobije a duši svojoj nauđi? ili kakav će otkup dati čovjek za svoju dušu?“ (Matej 16,26).

Mada je napisana pre više vekova, Biblija, Božja Reč, predstavlja otkrivenje Božje istine za naš svet. A među mnogim istinama koje nam otkriva je ona o ljudskoj prirodi, i o tome da su, bilo da je reč o Judeji u sedmom veku ili Brazilu u dvadeset prvom veku, ljudi u osnovi isti – grešnici kojima je potrebna božanska blagodat.

To obuhvata i bogate i moćne. Bogati i moćni ljudi iz biblijskih vremena nisu se mnogo razlikovali od bogatih i moćnih u moderno doba, posebno u pogledu težnje za bogatstvom, slavom i moći, često (ali ne uvek) na račun ranjivih i nejakih. Pa ipak, Bog je podjednako zainteresovan za spasenje bogatih i moćnih kao i za spasenje slabih i siromašnih. Sveto pismo nam pruža neke zanimljive primere biblijskih karaktera koji su bili moćni, ili bogati, ili oboje, i opisuju kako ih je Bog upotrebio da budu blagoslov za mnoge narode: Avram, Isak, Jov, Solomon i Josif, da navedemo samo neke.

Ove sedmice izučaćemo Božju misiju za bogate i moćne. Pridružite nam se na tom putovanju, dok budemo razmatrali kako je Bog dosegao neke od tih ljudi, i kako On poziva i priprema adventiste sedmog dana da svedoče takvim ljudima danas.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 2. decembar.

9. Biblijska doktrina: od 25. novembra do 1. decembra

NAVUHODONOSOR

Kao adventisti sedmog dana, mi verujemo u takozvano „neograničeno pomirenje“. To znači da, za razliku od nekih drugih hrišćana, verujemo da je Hristos umro za celo čovečanstvo, a ne samo za posebnu grupu onih koje je Bog predodredio za spasenje. Budući da Bog želi „da se svi ljudi spasu, i da dođu u poznanje istine“ (1. Timotiju 2,4), Isus je prineo sebe na žrtvu za „grijehe naše, i ne samo naše nego i svega svijeta“ (1. Jovanova 2,2). Zato su svi ljudi izabrani „kroz njega prije postanja svijeta“ (Efescima 1,4), i pored toga što neće svi zauzvrat izabrati Njega. Ipak, u Bibliji nalazimo izvještaje o raznim kategorijama ljudi koji su zadobijeni za Boga.

Pročitajte tekst Danilo 4. Šta se tu desilo sa carem i šta nam to govori o spasenju jednog od najmoćnijih ljudi na svetu?

Upečatljiv biblijski primer o tome kako Bog doseže do moćnih nevernika je priča o caru Navuhodonosoru. Božja presuda nad njim izvršena je na sličan način kao u slučaju nekih izraelskih careva (videti, na primer, 2. Dnevnika 32,25.26; 1. O carevima 14,21-31; 1. Samuilova 28). Biblijski izvještaj o Navuhodonosoru, koji je došao k sebi i priznao Boga Stvoritelja, pokazuje da je Bogu stalo do bogatih i moćnih, kao i do slabih i siromašnih. U 37. stihu, najmoćniji čovek na zemlji izjavljuje: „Sada ja Navuhodonosor hvalim, uzvišujem i slavim cara nebeskoga, čija su sva djela istina i čiji su putovi pravedni i koji može oboriti one koji hode ponosito“ (Danilo 4,37). Kad bi samo svi bogati, moćni i ponositi među nama smrtnicima shvatili tu istinu!

Šta možemo naučiti iz ove priče? Prvo, Bog koristi posvećene vernike, poput Danila, kao most da bi došao do moćnih nevernika. Drugo, Bog može direktno da se umeša u proces svedočenja kako bi dosegao do nekog moćnog nevernika. Navuhodonosor je bio ponižen od Boga zbog svoje gordosti i arogancije. I mada je ova priča veoma dramatična, postoji mnogo drugih načina na koje se bogati, moćni i oholi mogu poniziti.

Čak i ako nismo bogati i moćni po svetovnim merilima, zašto moramo voditi računa da izbegnemo tu vrstu oholosti kakvu je pokazao ovaj car? Zašto bi i nama moglo da se dogodi, i to lakše nego što mislimo, da zauzmemo isti takav stav?

Hristos je umro za sve ljude, bez obzira na njihovo poreklo, imovinsko stanje, etničku pripadnost ili društveni status. Bog neprestano privlači k sebi čitav ljudski rod, uključujući i one pojedince koji se ubrajaju među moćne nehrišćane u svetu (videti: Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 416 /original/).

Pročitajte 2. O carevima 5,1-19. Koju pouku možemo izvući iz te priče u vezi sa doseganjem ljudi za Gospoda?

U tekstu 2. O carevima 5,17-19, Neman, nakon što je izlečen od gube, upućuje dva neobična zahteva. Prvo, traži da ponese sa sobom u Siriju onoliko izraelske zemlje koliko može da se natovari na dve mazge, i to u svrhu obožavanja živog Boga. On kaže: „Jer sluga tvoj neće više prinostiti žrtava paljenica ni drugih žrtava drugim bogovima, nego Gospodu“ (2. O carevima 5,17). Iako je sada očito verovao u jedinog istinitog Boga, Nemanov prvi zahtev pokazuje da su paganski uticaji, u izvesnoj meri, još uvek zadržali kontrolu nad njegovim načinom razmišljanja. Taj sirijski vojvoda je smatrao da se izraelski Bog može poštovati samo na tlu te zemlje. Mada je spoznao realnost da nema drugog Boga osim Gospoda Boga Izraelovog, Neman nije u potpunosti odbacio pojam da je Bog, na neki poseban način, povezan sa izraelskom zemljom. Zato je želeo da u sopstvenoj domovini obožava Boga na zemlji koju je poneo iz Izraela.

Nemanov drugi zahtev pokazuje iskrenost njegove vere. Iako je doneo čvrstu odluku da će služiti samo nebeskom Bogu, bilo mu je jasno da sprovođenje takve odluke u njegovoj idolopokloničkoj zemlji neće biti lako. Štaviše, car Sirije je još uvek obožavao boga Rimona, a Neman je, shodno svojoj službi, trebalo da bude u carevoj pratnji. Mada nije nameravao da napusti svoje dužnosti prema zemaljskom caru, Neman ipak nije želeo da ga smatraju za nekoga ko se klanja na bogoslužju Rimonu. Pošto je predao svoje srce Jahveu, nije hteo da pravi nikakav ustupak idolopoklonstvu kroz obožavanje paganskog boga. A nije želeo ni da glasine o tome stignu do Jelisija.

Prorok je na tu Nemanovu molbu odgovorio rekavši: „Idi s mirom“ (2. O carevima 5,19). „Te reči ne smemo shvatiti ni kao odobravanje ni kao neodobravanje zahteva koji je Neman uputio na rastanku. On je trebalo da ode s mirom, a ne sa sumnjom ili osećajem nespokojstva i neizvesnosti. Bog je pokazao ljubaznost prema njemu i on je trebalo da nađe sreću i mir u poznavanju i obožavanju Boga. Neman je bio novoobraćenik, čovek osetljive savesti, koji je trebalo da raste u snazi i mudrosti ukoliko se bude držao svoje novopronađene vere. Bog novoobraćene vernike vodi korak po korak. On zna kada je povoljan trenutak da nekoga pozove na reformu u pogledu određene stvari. To načelo bi trebalo uvek da imaju na umu oni koji rade na spasavanju duša.“ – *The SDA Bible Commentary*, vol. 2, p. 878.

Šta bi trebalo da naučimo iz ove priče kad je reč o tome da ljude ne treba požurivati, a posebno ne one koji potiču iz nehrišćanske sredine?

SVEDOČENJE UČENIMA – NIKODIM

Nikodim je bio učen čovek. Biblija ga opisuje kao jevrejskog kneza (Jovan 3,1), a Isus ga je nazvao učiteljem Izraela (Jovan 3,10). On je dobro razumeo Bibliju i osećao je duhovnu glad za Gospodom. Iz ljudske perspektive, izgledao je kao Božji sledbenik. Držao se svih zapovesti i bio je cenjeni vođa među Jevrejima. Bio je moćan i bogat. Mnogi su na to gledali kao na znake da ga je Bog blagoslovio. Ipak, ispostavilo se da je ono što se spolja videlo bilo upravo to – samo puka spoljašnjost.

Pročitajte tekst Jovan 3,1-12. Šta nam ta priča otkriva o Nikodimovim duhovnim potrebama i o tome kako se Isus pozabavio njima bez okolišenja?

Kada je došao Isusu, Nikodim je pokušao da sačuva svoju fasadu – status quo. Ali Bog je poznao njegovo srce. Bog isto tako poznaje srca i potrebe svih bogatih i moćnih, bez obzira na njihovo poreklo. Nikodim je došao Isusu jer su ga Isusova učenja osvedočila da mu nešto nedostaje. Ponos ga je sprečavao da otvoreno prizna Isusa Hrista za Gospoda, ali ga je ta noć zauvek promenila. Ipak, čak i nakon što se uverio da je Isus poslan od Boga, još uvek nije bio spreman da se otvoreno izjasni kao Njegov sledbenik.

Pročitajte tekstove Jovan 7,43-52 i Jovan 19,39. Šta nam ti tekstovi govore o Nikodimu i Isusu?

U tim stihovima možemo videti da je Isus, očigledno, izvršio veliki uticaj na Nikodima. Za Isusovog života, Nikodim je nastojao da Ga zaštiti, a zatim, posle Njegove smrti, i da Mu oda počast. Isus je, bez sumnje, dopro do Nikodima koji je, i pored znanja i mudrosti kojima se mogao pohvaliti, ipak osećao duboku potrebu za Spasiteljem, baš kao i svi mi.

Zašto moramo voditi računa da ne padnemo u zamku pomišljajući da je, budući da „imamo istinu“ (a zaista je imamo), samo poznavanje te istine dovoljno da nas spase? Koliko će duša biti izgubljeno, iako su imale više nego dovoljno znanja – čak i o porukama tri anđela – da bi bile spasene?

MISIJA ZA BOGATE

Pročitajte tekst Matej 19,16-22. Koje pouke možemo izvući iz ove priče, čiji protagonista, za razliku od Nikodima, nije prihvatio Isusa?

Isusov razgovor sa bogatim mladim knezom pokazuje da bogatstvo može predstavljati opasnu zamku. Obratite pažnju na sledeće reči: „I još vam kažem: lakše je kamili proći kroz iglene uši negoli bogatome ući u carstvo Božije“ (Matej 19,24). To, naravno, ne znači da bogati ne mogu biti spaseni, već samo da, ako ne povedu računa, bogatstvo zaista može postati prepreka za njihovo spasenje.

Na kraju i bogate i siromašne čeka ista sudbina – grob. To znači da je i bogatima očajnički potrebno spasenje kao i svima drugima. Šta god novac mogao da nam obezbedi, ne može da nam obezbedi oslobođenje od smrti. To oslobođenje dolazi samo kao dar, koji je Isus besplatno ponudio svakome ko se na njega pozove verom. „Ja sam vaskrsenije i život; koji vjeruje mene ako i umre življeće“ (Jovan 11,25).

Pročitajte tekst Luka 19,1-10. Po čemu se ova priča razlikuje od priče o bogatom mladiću

---

Zakhej je odgovorio Isusu na način na koji, nažalost, bogati mladi knez nije. Zapazite, Isus Zakheju nije rekao da proda sve što ima i podeli siromašnima, kao što je tražio od bogatog mladića. Isus je sigurno znao koliko je taj bogati knez bio vezan za svoj novac, zbog čega mu je to i tražio. Nasuprot tome, mada ne znamo o čemu se sve govorilo dok je Isus boravio u njegovoj kući, Zakhej je očigledno bio osvedočen od Isusa, i shvatio da mora da izvrši neke promene u svom životu, posebno kad je reč o njegovom bogatstvu.

„Jer kakva je korist čovjeku ako sav svijet dobije a duši svojoj naudi? ili kakav će otkup dati čovjek za svoju dušu?“ (Matej 16,26). Šta taj stih poručuje svima nama?

MISIJA ZA MOĆNE

Isus je znao kako da se sprijatelji sa moćnicima. Mnogi od tih ljudi su Mu se divili i poštovali Ga, dok su Ga, u isto vreme, mnogi i prezirali. Moćni ljudi iz Biblije koji su dolazili da potraže pomoć od Isusa sigurno su osećali da je Njemu stalo do njih. S druge strane, mnogi bogati i moćni pojedinci nisu odmah otvoreno prilazili Isusu, već su čekali da se uvere da je On zaista Božji Sin. Takav je bio slučaj i sa Nikodimom i sa Josifom iz Arimateje.

Pročitajte tekst Matej 27,57-60 (videti takođe: Marko 15,43-47; Luka 23,50-53 i Jovan 19,38-42). Šta nam taj izveštaj govori o tome kako je Gospod upotrebio jednog bogatog čoveka na koga je Isus očigledno izvršio snažan uticaj?

Do ovog trenutka nismo čuli ništa o Josifu iz Arimateje. Odjednom se pojavljuje taj bogataš, skoro niotkuda, i daje svoj doprinos ispunjenju proćanstva. Bog je koristio i nastaviće da koristi bogate ljude za svoje ciljeve. Zato i mi moramo imati misiju usmerenu, između ostalog, i ka njima.

Odakle početi? Ta prva faza je verovatno najteži deo kad je reć o sklapanju prijateljstva sa moćnim ljudima. Uglavnom, bolje je ne truditi se da im pridete – neka oni pridu vama. Isus je tako postupao. Oni su bili svedoci Njegove poruke, Njegovih isceljenja i sile potekle od Boga. Tako su se, izbegavajući javnost, uverili da je On zaista Božji Sin.

Moćni ljudi će tražiti da se pridruže odgovarajućoj službi, i to iz više razloga. Oni hoće da budu deo nećega dobrog, što ljudima menja život. Svesni su da je to jedan od načina na koji i njihov život može da se promeni. To je dobar način da bogati i moćni dođu do pomoći koja im je potrebna, a da ne moraju javno da je zatraže.

Druga faza je osnivanje neke takve, znaćajne službe kojoj će bogati i moćni želeći da se pridruže, što je put da i oni postanu deo Božje misije. Odvojte jedno vreme koje ćete uložiti u život bogatih i moćnih ljudi u vašem društvu.

Izazov: Svojoj listi svakodnevnih molitvi dodajte nekoga ko je na poziciji moći, koji nije vernik i sa kim možete povremeno stupiti u kontakt.

Dodatni izazov: Pošaljite pismo ili imejl nekome ko se nalazi na poziciji moći – čak i ako je to neko s kim se nikad niste sreli – i recite toj osobi da se molite za nju ili njega.

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte sledeća poglavlja: Elen G. Vajt, „Služba bogatima“ iz knjige *U potrazi za boljim životom*, str. 209-216 (original) i „Zarobljena devojčica se stara o Nemanu“, iz knjige *Slični Hristu*, str. 330 (u originalu: str. 337).

Isus podjednako voli siromašne kao i bogate i moćne ljude na ovom svetu. On je umro za vladare kao i za prosjake. Isus je znao koji je najefikasniji način da se dopre do njihovih srca. I upozorio nas je da je „lakše... kamili proći kroz iglene uši negoli bogatome ući u carstvo Božije“ (Marko 10,25). Ove sedmice smo stavljeni pred izazov da dopremo do moćnih i bogatih pojedinaca da bismo ih upoznali sa evanđeljem o Isusu Hristu. I njima je spasenje potrebno kao i svima drugima, čak i ako oni to, nažalost, ne uviđaju, zbog „sigurnosti“ koju im, kako veruju, njihovo bogatstvo pruža.

„Mnogo je rečeno o našoj dužnosti prema zanemarenoj sirotinji. A zar ne treba posvetiti određenu pažnju zanemarenim bogatašima? Mnogi posmatraju ovaj stalež kao beznadežan... Hiljade bogataša sišlo je u grob, a da nisu bili opomenuti. Međutim, bez obzira koliko ravnodušni izgledali, mnogi između bogatih nose u sebi teret za duše.“ – Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 210 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Isus je rušio kastinske i klasne barijere služeći podjednako bogatima i siromašnima tokom svoje zemaljske službe. Kako se mi kao adventisti bavimo tim pitanjem, jazom između bogatih i siromašnih, koji je tako duboko ukorenjen u svakom društvu?
2. Isus je rekao sledeće: „A posijano u trnju to je koji sluša riječ, no briga ovoga svijeta i prijevara bogatstva zaguše riječ, i bez roda ostane“ (Matej 13,22). Šta je, po vama, Isus mislio pod tim „prijevara bogatstva“? Zašto nije neophodno da budemo bogati da bismo bili prevareni bogatstvom?
3. Razgovarajte u razredu o pitanju postavljenom na kraju proučavanja predviđenog za utorak, u vezi sa činjenicom da poznavanje istine nije isto što i spasenje pomoću nje. Zašto je ta razlika od tako ključne važnosti za nas? Ako nas samo poznavanje istine ne može spasti, šta onda može?
4. Šta još možete navesti kao razlog što je bogati mladić odbacio Isusa, dok ga je Zakhej prihvatio?

MISIJA ZA NEDOSEGNUTE – 1. DEO

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Dela 17; 1. Korinćanima 2,2; Rimljanima 1,18-25.

Tekst za pamćenje: „Bog koji je stvorio svijet i sve što je u njemu, on budući gospodar neba i zemlje, ne živi u rukotvoreni-jem crkvama“ (Dela 17,24).

Opisujući ono što je Pavle radio u Atini, Luka beleži: „I raspravljao se s Judejcima u sinagogi i svakodnevno na trgu s bogobožnim ljudima koji su se tu našli“ (Dela 17,17, Čarnić).

Naravno, Pavlu bi bilo najprijetnije da radi među Jevrejima, koji su bili njegova krv i telo. Ipak, nije hteo da se zadovolji samo radom među sopstvenim narodom. Bio je pozvan da dosegne i druge.

Takođe, mogao je da radi samo sa „bogobojažljivim“ neznabošcima, čiji je pogled na svet već pretrpeo suštinsku promenu. Oni su već imali biblijski temelj na koji je Pavle mogao da se nadogradi, mada je tek trebalo da upoznaju Boga prema kom su pokazivali „bojažljivost“ – Isusa Mesiju.

Ali ne. Dok je boravio u Atini, gradu poznatom po filozofiji, Pavle je nastojao da dopre i do tamošnjih ljudi. Mnogi od njih su imali radikalno različito zaleđe i pogled na svet u odnosu na Jevreje i njihovu svetu istoriju, što je činilo temelj vere kojoj je Pavle želeo da pouči Atinjane.

Šta je Pavle činio trudeći se da dopre do tih ljudi i šta možemo naučiti iz njegovih nastojanja?

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 9. decembar.

JEVREJIN U ATINI

Pročitajte tekst Dela 17,1-16. Kako se Pavle obreo u Atini i kako je reagovao na ono što je tamo zatekao?

Atina je bila „grad pun idola“ (Dela 17,16). Pošto je poznao istoriju svog naroda i njegovu sklonost (uprkos beskrajnim upozorenjima) idolo-poklonstvu, Pavle je sigurno bio uznemiren zbog svih idola na koje je tu naišao. Ipak, on je, bez sumnje, bio pokrenut saosećanjem prema Atinjanima, koji bi umrli u svojim gresima ako ne bi saznali za pravog Boga.

Danas su naši gradovi puni idola, mada su oni manje očigledni od onih koje je Pavle viđao. I nažalost, mnogim vernicima ne smeta da prolaze kroz neki grad, a da uopšte ne reaguju na njegove idole. Pavle je, međutim, bio dovoljno osetljiv za delovanje Svetog Duha te je spremno reagovao. Za razliku od nekih drugih vernika, koji još uvek nisu shvatali da je evanđelje namenjeno celom svetu, Pavle je bio svestan da Bog želi da i Atinjani budu spaseni zajedno sa svima ostalima. Shvatio je koncept globalne misije – da evanđelje treba odneti i onima koji su potpuno nedosegnuti, uključujući pagane koji se klanjaju idolima, i filozofe kojih su ulice Atine bile pune.

Zato je Pavle često posećivao tržnicu na kojoj su se ti ljudi mogli naći. Moglo bi se čak reći da je on osnovao prvi Centar za proučavanje globalne misije, koristeći tržnicu za proučavanje i isprobavanje metoda kojim se mogu dosegnuti srca i umovi tih pagana.

Pavle je znao da Atinjanima ne može da pristupi na isti način na koji je prilazio Jevrejima, pa čak i bogobožnim neznabošcima. To su bili ljudi čiji polazni osnov nije bio Bog Izraela niti Njegova dela među izraelskim narodom. Koliko god da su ti pojmovi i verovanja bili od suštinske važnosti za Jevreje i bogobožne neznabošce, ljudima koje je Pavle sretao na atinskoj tržnici oni nisu značili ništa. Dakle, bio mu je potreban potpuno novi pristup.

Mi danas često nastojimo da dopremo do ljudi čije duhovno zaleđe nema ništa zajedničko sa onim što se naziva „judeohrišćanstvom“. Zato i mi, kao i Pavle, moramo da se prilagodimo. Pristup koji bi mogao da bude uspešan, na primer, u Buenos Ajresu verovatno bi bio potpuno beskoristan u Bangkoku.

Koju vrstu idola obožavaju ljudi u vašem društvu i kako im možete otvoriti oči da sagledaju njihovu bezvrednost?

PAVLE NA AREOPAGU

Gde god da se nalazio, Pavle je, po Božjem nalogu, propovedao evanđelje. I upravo to je nameravao da radi u Atini.

Pročitajte tekst Dela 17,18-21. Na koje su različite načine pagani na tržnici reagovali na Pavlovo govorenje i ispitivanje?

Pavle je sa svojim „novim bogovima“ očigledno ostavio izvestan utisak na ljude sa tržnice (Dela 17,18), pa su ga odveli na Areopag, deo grada gde su se rešavala pravna i verska pitanja, mada ne deluje kao da se Pavle tu suočio sa neakvim pravnim postupkom i suđenjem. Reklo bi se da su Atinjani samo hteli da saslušaju njega i tu njegovu „novu nauku“ (Dela 17,19). Bilo je teško zanemariti čoveka Pavlove elokvencije, strasti i inteligencije, čak i ako je zastupao ideje koje su tim ljudima izgledale veoma čudno.

U stihu Dela 17,21 kaže se da Atinjani nisu radili ništa drugo osim što su slušali i razmenjivali najnovije ideje. Da li ih je to Luka optužio za lenjost? Verovatno ne. Verovatno je samo hteo da istakne da su to bili vrsni mislioci i debateri. Na kraju krajeva, Grci su dali takve ljude kao što su bili Sokrat, Platon i Aristotel, filozofi čiji uticaj seže i do naših dana. Na Atinu se vekovima gledalo kao na centar intelektualne i filozofske misli. Mada uglavnom nisu bili ateisti, svakako ne u smislu u kom danas shvatamo ateizam, mnoge njihove filozofske ideje radikalno se razlikuju od hrišćanskog učenja. Teško je, na primer, u filozofiji epikurejaca i stoika naći mesta za nekoga poput vaskrslog Mesije.

Pavle je očekivao da će, u Atini, Sveti Duh moći da upotrebi njegovo znanje i govorničke veštine, što je stekao tokom školovanja pod Gamalailom. Ali ono što je Sveti Duh mogao još bolje da upotrebi, bila su zapravo saznanja do kojih je došao na ulicama Atine. „Najmudriji među njegovim slušaocima bili su zapanjeni slušajući njegovo razmišljanje. Pokazalo se da je on upoznat sa njihovim umetničkim delima, njihovom literaturom i njihovom religijom.“ – Elen G. Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 237 (original).

Posle tog iskustva s neznabošcima i filozofima u Atini, Pavle je pisao Korinćanima: „Odlučio /sam/ da među vama znam samo Isusa Hrista – i to raspetoga“ (1. Korinćanima 2,2, Čarnić). Koja lekcija se tu krije za nas, u vezi sa središnjom ulogom koju Hristos mora imati u našoj poruci, bez obzira kome propovedamo?

PAVLE I NEPOZNATI BOG

Zapazite da Pavle ne omalovažava lažnu religiju i lažne bogove Atinjana. On bira sve dobro što se moglo naći i, koliko god malo toga bilo, koristi to.

Pročitajte tekst Dela 17,22.23. Šta Pavle tu čini u nastojanju da dosegne te ljude evanđeljem?

„Ljudi Atinjani! po svemu vas vidim da ste vrlo pobožni“ (Dela 17,22). Pavle odaje priznanje paganima! Njihova religija je bila pogrešna u svakom pogledu, ali je Pavle ipak pohvalio njihovu privrženost veri.

On zatim nastavlja: „Jer prolazeći i motreći vaše svetinje...“ (Dela 17,23). Pozivajući se na sopstveno proučavanje religije Atinjana, Pavle zauzima stav poštovanja prema tom narodu. On ne žuri da se nametne kao nekakav samozvani stručnjak, koji ima sve odgovore o tome kako bi narod trebalo da se menja. Ali, realno, on jeste bio stručnjak i, realno, jeste imao odgovore koji su tom narodu bili potrebni! Ipak, nije se tako predstavio, jer bi ga inače odmah odbacili. A ovako su gledali na njega kao na nekoga kome je stalo do njih i ko im želi dobro.

Komentarišući natpis „BOGU NEPOZNATOME“ (Dela 17,23), Pavle koristi ono što bi se moglo smatrati zajedničkim tлом. Atinjani su verovali u boga (zapravo, u više njih), što je bio odličan početak (u odnosu na one koji ne veruju uopšte), i moglo je utrti put za dublje razgovore. Pavle se nije rugao ideji o podizanju oltara nepoznatom bogu. Naprotiv, cenio je to, i divio se ljudima kojima je bilo dovoljno stalo do duhovnih stvari, da su se upustili u napor i trošak da bi obožavali nešto o čemu nisu ništa znali, jednostavno u slučaju da su nešto propustili.

Da li su bili u zabludi? Naravno, ali to se moglo rešiti. Ono što je za početak bilo važno je to što su bili verni u onome što jesu razumeli. To je, po Pavlovom mišljenju, bio materijal s kojim je Sveti Duh mogao da radi.

Pavle je pronašao temu za razgovor koja je pobudila njihovo interesovanje.

Kojih mostova i dodirnih tačaka možete da se setite, koji bi stvorili prilike za dublji razgovor sa onima s kojima dolazite u dodir?

PREDSTAVLJANJE JEDNOG NOVOG BOGA

Sada, kad je privukao pažnju mislilaca u Atini, Pavle je svoje slušaocima uputio na nebeskog Boga.

Pročitajte tekst Dela 17,24-27. Koji pristup Pavle tu koristi u nastojanju da dopre do tih ljudi?

Onima koji su dovoljno marili za duhovne stvari da su čak sagradili oltar nepoznatom bogu, Pavlove reči zvučale su intrigantno – o Bogu Stvoritelju koji ne živi u hramu i nije Mu potrebno ništa od ljudi, već je, naprotiv, On taj koji zadovoljava ljudske potrebe. Za kulturu ogrezlu u grčkoj mitologiji, prema kojoj su bogovi nepredvidivi, egocentrični i okrutni, ideja o Bogu kakvog je Pavle opisao, bila je čudesno primamljiva. I tako su ljudi sa Areopaga napravili svoje prve „bebeće“ korake ka Bogu ljubavi.

Činjenica je da se taj Bog, koji im je bio nepoznat, mogao upoznati! Zaista, On je čak i želeo da im bude poznat.

Pavle je na Areopagu verovatno rekao više od tih par reči koje je Luka izneo u ovoj priči. Čini se razumnim da je Luka, zbog prostora, jednostavno sažeo Pavlov govor. Ako je to tačno, onda je svaki od koncepata o kojima smo do sada čitali Pavle verovatno detaljnije objasnio. Zato ćemo razložiti Pavlov govor na te posebne koncepte:

1. Pavle najpre pohvaljuje njihovu trenutnu duhovnu osvešćenost i iskrenost.
2. Zatim pokazuje da je proučavao njihovo verovanje i da je, u tome što je saznao, našao nešto što cenimo.
3. Onda im govori o pojedinosti za koju je, proučavajući njihovu religiju, saznao da su oni svesni da je ne razumeju.
4. Posle toga im otkriva jedan aspekt Božje ličnosti za koji je znao da im je očajnički potreban, a to je činjenica da Bog postoji, da ih voli i da nije daleko od njih.
5. Konačno, na kraju svog govora, Pavle ih upozorava šta znači odbaciti saznanje o tom Bogu kog još uvek ne poznaju.

Pavle ih je odveo najdalje što je mogao, na osnovu onoga što je znao o njihovim verovanjima. I ako je uspeo dotle da ih dovede, to je bio dobar napredak.

Zapazite Pavlovo pozivanje na stvoreni svet i Boga kao Stvoritelja (videti takođe i Rimljanima 1,18-25). Zašto je to tako dobar pristup, bar u početku, za većinu ljudi? Šta je to u stvorenom svetu što tako snažno upućuje na Boga?

PRELAŽENJE GRANICE

Pročitajte Dela 17,24-34. Kako Pavle nastavlja svoje svedočenje?

Zanimljivo je primetiti da Pavle čak citira neke od njihovih pesnika, koji su mu, pišući o nečemu prilično bliskom biblijskoj istini, pružili priliku da svoje slušaoce povede dalje. Drugim rečima, on svoje poznavanje njihovih verovanja koristi da bi pronašao zajednički jezik s njima, i da bi onda mogao da ih povede dalje. Nema sumnje da, u nastojanju da se dopre do drugih, poznavanje njihovih verovanja i traženje zajedničkih osnova, predstavlja moćan metod da bi se doseglo do tih ljudi.

Zapazite, takođe, da Pavle koristi taj zajednički osnov da bi ih odveo tamo gde je želeo – do Isusovog vaskrsenja i nade koju je ono pružalo svima njima. Luka zatim opisuje reakcije na Pavlove završne reči u vezi sa vaskrsenjem. Neki su se podsmevali toj ideji, drugi su izjavili da bi želeli ponovo da ga čuju u vezi s tim, a neki su poverovali. Ono što je ključno za nas u ovoj priči je to što su ga *svi oni zaista saslušali*. A tome se Pavle nadao od početka.

Znamo da će neki ljudi odbaciti evanđelje, ali mi moramo učiniti sve što je moguće da bi oni, pre nego što se to dogodi, jasno shvatili šta odbacuju. Svojim metodom rada među Atinjanima, i strateškom upotrebom onoga što je o njima saznao i naučio, Pavle je obezbedio da oni koji su bili otvorenog uma čuju da postoji Bog koga ne poznaju, a koji ih je stvorio. Taj Bog ih je voleo i želeo je da Ga upoznaju. Bio im je milostiv uprkos njihovom neznanju. Ali Sudnji dan je bio pred njima. A ako im je sve to zvučalo suviše neverovatno, Hristovo vaskrsenje je pružalo nepobitan, proverljivi dokaz.

Sada, kad su ti ljudi zaista čuli i razumeli poruku, morali su sami da odluče da li će je odmah odbaciti ili će nastaviti da istražuju. Neki su zaista odlučili da to dalje prouče i postali su Isusovi sledbenici (Dela 17,34).

Izazov: U molitvi tražite Božje posebno vođstvo, da biste znali kako na najbolji način da svedočite nekome koga poznajete.

Dodatni izazov: Istražite društvene mreže kao moguću „Areopag“ za predstavljanje evanđelja nevernicima – sa Pavlovom jasnoćom i taktičnošću.

ZA DALJE PROUČAVANJE

Jedna od osnovnih ideja koje možemo preuzeti iz priče o Pavlovom iskustvu na Areopagu je njegovo proučavanje na terenu o tome kako pristupiti nedosegnoj grupi nevernika, što je rezultiralo osnivanjem male grupe vernih u Atini.

„Reči apostola, njegovo ponašanje i njegova okolina, zabeleženi nadahnutim perom, trebalo je da budu sačuvani za buduće naraštaje, da im svedoče o njegovom nepokolebljivom poverenju, njegovoj hrabrosti dok je bio usamljen i u teškim prilikama, o pobedi koju je postigao za hrišćanstvo u samom srcu neznaboštva.

Pavlove reči predstavljaju riznicu znanja za Crkvu. Bio je u položaju da lako izgovori reči kojima bi povredio svoje ohole slušaoce, a samoga sebe doveo u nepriliku. Da je njegov nadahnuti govor predstavljao neposredan napad na njihove bogove i velike ljude toga grada, on bi se našao u opasnosti da doživi Sokratovu sudbinu. Međutim, taktičnošću koja je potekla iz božanske ljubavi, pažljivo je udaljavao njihove misli od neznabožičkih božanstava, otkrivajući im pravoga Boga, koji im je do tada bio nepoznat.“ – Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 240, 241 (original).

Direktnim kontaktom sa ljudima, proučavanjem njihove kulture i religije i pokazivanjem poštovanja prema njihovoj privrženosti duhovnim pitanjima, Pavle je postigao nešto značajno u Atini – nešto što je postalo riznica znanja za crkvu. *Izbegao je da razdraži svoje slušaoce*. I to je, samo po sebi, bilo veliko, Bogom nadahnuto dostignuće. Prema Elen G. Vajt, to je riznica znanja na koju mi, kao crkva, treba da obratimo pažnju u ovoj priči.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Uzimajući kao uzor priču o Pavlovom delovanju u Atini, koji je prvi korak koji bi trebalo da preduzme svako ko započinje novi evanđeoski projekat u nekom gradu?
2. Kakvo ponašanje je potrebno hrišćaninu da bi bio u stanju da gradi mostove sa ljudima u gradu (a iskreno govoreći, i bilo gde drugde) koji ne poznaju Boga?
3. Kada nas provociraju moderne vrste idola, šta bi trebalo da izbegavamo, posebno u početku, dok započinjemo novo delo među ljudima koji te idole obožavaju?
4. Pavle je mogao da se zaustavi nakon što je upoznao te ljude sa istinom o Bogu koji ih voli, i oni bi bili prilično zadovoljni. Ali onda je prešao granicu pomenuvši vaskrsenje, zbog čega su ti ljudi pomislili da je on u teškoj zabludi. Da li je trebalo to da uradi? Zašto jeste ili zašto nije?

MISIJA ZA NEDOSEGNUTE – 2. DEO

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. O carevima 11,1-6; Matej 4,23-25; Matej 15,22-28; Marko 7,24-30; Dela 10,34,35; Matej 8,10.13.

Tekst za pamćenje: „Tada odgovori Isus, i reče joj: o ženo! velika je vjera tvoja; neka ti bude kako hoćeš. I ozdravi kći njezina od onoga časa“ (Matej 15,28).

Bog ljubavi je od samog početka tražio svoju izgublenu decu (1. Mojsijeva 3,9), i do naših dana taj isti Bog koji voli nastoji da dopre do izgubljenih (videti Otkrivenje 14,6-12), uključujući i izgubljene koji žive u gradovima. Ujedinjene nacije su 2018. objavile svoja najnovija otkrića, koja govore da 55 odsto stanovništva planete živi u urbanim sredinama, a da će to porasti (ako vreme potraje) na 68 odsto do 2050. godine. Dakle, nemamo izbora – moramo da svedočimo onima koji žive u gradovima.

Ipak, mnogi pripadnici Božjeg naroda, kada su pozvani da svedoče u nekom gradu, ponašaju se kao Jona – traže bilo kakav razlog da pobegnu od tog zadatka. „Jer što se naprijed napisa za našu se nauku napisa, da trpljenjem i utjehom pisma nad imamo“ (Rimljanima 15,4). A to važi i za ono što je napisano o Joni.

Dok je bio na ovom svetu, Isus je služio ne samo stanovnicima gradova u Izraelu, već i u stranim krajevima, onima koji nisu pripadali jevrejskom, izabranom narodu.

Ove sedmice proučavaćemo biblijski izveštaj o Hristovoj misiji u Tiru i Sidonu, da bismo izvukli pouke koje možemo da primenimo u svom životu danas.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 16. decembar.

MISIJA ZA UDALJENE KRAJEVE

Čitamo da je Isus poveo svoje učenike iz Genizareta (Matej 14,34) i „otide u krajeve Tirske i Sidonske“ (Matej 15,21). Zašto ih je odveo iz Galileje u te paganske krajeve? On je poveo svoje učenike na to putovanje u strane predele, kako bi tu, na licu mesta, naučili nešto što ne bi mogli tako lako da nauče u Galileji. Hteo je da podučí svoje učenike nečemu što će im pomoći da se pripreme za svoj poziv da dođu do svih ljudi, uključujući stanovnike urbanih sredina.

Pročitajte sledeće tekstove: Sudije 3,1-6; 1. O carevima 5,1-12 i 1. O carevima 11,1-6. Kako nam ti tekstovi pomažu da razumemo nešto o prošlosti tih gradova?

Na osnovu teksta Sudije 3,1-6 vidimo da je Bog koristio te drevne narode da bi ispitao veru Izraelaca. Nažalost, Božji narod je pao i na tom testu, bar u ovom slučaju: „I ženjahu se kćerima njihovijem i udavahu kćeri svoje za sinove njihove, i služahu bogovima njihovijem“ (Sudije 3,6). Dakle, ti narodi su, od samog početka, bili kamen spoticanja za Izrael.

U tekstu 1. O carevima 5,1-11 vidimo da je postojao blizak odnos između Sidonaca i Jevreja. Mada je, na izvesnom nivou, njihova ekonomska povezanost bila obostrano korisna, nema sumnje da su Jevreji potpali pod negativan uticaj paganizma i idolopoklonstva svojih trgovinskih partnera.

Tekst 1. O carevima 11,1-6 otkriva koliko je negativan taj uticaj na kraju postao – car Solomon se ženio sidonskim princezama koje su ga odvele na stranputicu. „I Solomun hođaše za Astarotom, boginjom Sidonskom, i za Melhomom, gadom Amonske“ (1. O carevima 11,5).

Ali, uprkos toj istoriji paganstva i idolopoklonstva, i negativnom uticaju koji su oni vršili na izabrani narod, Isus je svoje učenike ipak odveo u ta mesta. Suprotstavljajući se njihovoj pristrasnosti i netrpeljivosti, uveo ih je u jednu međukulturalnu urbanu misiju. I na taj način je svojim sledbenicima postavio uzor holističke (sveobuhvatne) urbane misije usmerene ka svim kulturama i nacionalnostima.

Adventistički misionar se u urbanim sredinama suočava sa mnogim izazovima, među kojima su i briga o zdravlju i životnoj sredini. Neki drugi izazovi uključuju visoke troškove života, rasizam, netrpeljivost, nacionalizam i ograničenja verske slobode i izražavanja. Međutim, uprkos tim preprekama, mi moramo raditi na evangeliziranju gradova.

Šta možete preduzeti da biste pomogli onima koji su uključeni u službu za gradove?

TRAGANJE ZA MNOŠTVOM

Uprkos izazovima, spoljašnjim i unutrašnjim, Isus nas milostivo poziva u svoju misiju za gradove.

Pročitajte tekst Matej 9,35-38. Čemu nas to uči u vezi sa misijom za mnoštvo, ma gde se ono nalazilo?

Isus je bio ganut sažaljenjem prema mnoštvu koje stanuje u gradovima. Tekst Luka 19,41 opisuje kako je Isus plakao nad Jerusolimom. Mi nismo u stanju da sagledamo dubinu Isusove ljubavi prema Njegovoj deci, čak i prema „bezličnim masama“ koje žive u gradovima. Zato nam On u tekstu Matej 9,38 kaže da se molimo da naša srca i naše pobude budu poput Njegovih.

Pročitajte tekst Matej 4,23-25. Kada je Isus započeo svoju službu, sa kojih geografskih lokacija su ljudi došli?

U stihu Matej 4,25 čitamo da je mnoštvo koje je sledilo Isusa dolazilo iz Galileje, iz deset gradova-država Dekapolja sa istoka, iz Jerusalima i iz Judeje sa juga. Osim Samarije, koji region je još nedostajao? Priobalni region Tira i Sidona, kao i deo Fenikije duž Sredozemnog mora i severozapadno od Galileje. Sada vidimo zašto je Isus otišao baš u to područje! To putovanje u region Tira i Sidona bilo je jedno od Isusovih međukulturalnih misionjskih putovanja.

„Posle sukoba sa farisejima, Isus se povukao iz Kapernauma i, prešavši preko Galileje, uputio se u brdoviti predeo na granicama Fenikije. Gledajući prema zapadu, mogao je da vidi kako su se u dolini raširili stari gradovi Tir i Sidon, sa svojim mnogobožackim hramovima, veličanstvenim palatama, trgovačkim središtima i lukama punim brodova.“ – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 399 (original).

Kako možemo pomoći ljudima da uvide koliko su njihove „veličanstvene palate i trgovačka središta“, sami po sebi, beskorisni, i da postanu svesni zašto im je potreban Isus?

U TIRU I SIDONU

Izučavaoci Biblije veruju da je Matejevo evanđelje napisano posebno za jevrejsku publiku, a da je Marko pisao prvenstveno za nejevreje. Korisno je imati na umu tu razliku dok proučavamo Evanđelja.

Pročitajte tekstove Matej 15,22-28 i Marko 7,24-30. Koje razlike zapazate u tome kako je ova žena opisana?

Zapazite da Matej opisuje ovu majku ukazujući na njenu nacionalnost – kao Hananejku. S druge strane, Marka je Duh Sveti naveo da koristi dodatne izraze, i da tu majku opiše kao „Grkinju“ ili „neznaboškinju“, nakon čega daje i dodatne informacije da je „rodom Sirofeničanka“, odnosno „Sirijka iz Fenikije“, što je jedini put da se taj izraz koristi u Bibliji.

Razmislite kako bi ta priča iz 15. poglavlja Matejevog evanđelja uticala na njegovu primarnu ciljnu publiku, s obzirom na njihovo poreklo i pogled na svet. Matejeva publika bi na tu majku gledala kao na prezrenu neznaboškinju. To je poticalo iz istorijskog iskustva jevrejskog naroda sa Hananejcima kao narodom koji obožava idole, čiji su iskvareni način života i običaji dugo bili kamen spoticanja za njih same. Čak ni Hristovi učenici nisu smatrali da bi ta žena mogla da ima veru i da bude deo Božjeg carstva!

Međutim, Markova neznabožačka publika bi reagovala na drugačiji način. Neznabošci nisu imali isto iskustvo sa Hananejcima kao Jevreji. Naprotiv, pagani su mogli da se poistovete s tom ženom koja je bila „Grkinja rodom Sirofeničanka“. Isus je tom prilikom, dakle, izlečio nekoga od njihovih! Neznabošci bi na tu ženu gledali kao na požrtvovanu majku koja je, zabrinuta za sudbinu svoje ćerke, želela da je Učitelj izleči. Oni se ne bi obazirali na etničko i nacionalno poreklo te majke.

„Hristos nije odmah odgovorio na ženinu molbu. On je prihvatio ovu predstavnicu prezrenoga roda kao što bi to Jevreji učinili. Ovim je namerao da učenicima pokaže sa kakvom hladnoćom i bezdušnošću bi se Jevreji odnosili u ovakvom slučaju, što je pokazao svojim prijemom ove žene, kao i sažaljiv način na koji On želi da postupaju u takvoj nesreći, što je otkrio svojim kasnijim uslišenjem njene molbe.“ – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 400 (original).

Pročitajte stih 1. Jovanova 2,2. Kako nam taj tekst napominje da smo svi jednaki pred Bogom?

„OTPUSTI JE!“

U nedosegnutim predelima oko gradova ima mnogo onih koji čeznu za nadom. Šta je u Hristovo vreme sprečavalo Božji narod da mesijansku nadu odnese u strane gradove poput Tira i Sidona? Nacionalizam, ponos i predrasude zaslepili su Božji narod, i onemogućili im da vide kako oni koji su im bili najbliži čeznu za nadom predočenom proročanstvima o Prvom dolasku. Danas u gradovima postoje mnoge kategorije stanovništva sa kojima bi Isus Hristos želeo da Njegov narod podeli „blaženu nadu“ u vezi sa Drugim dolaskom (Titu 2,13). I kao što Isus nije mario za to koje su ljudi nacionalnosti ili rase, tako ni mi ne bi trebalo da obraćamo pažnju na to.

Pročitajte Dela 10,9-16.28.34.35. Kako biste rezimirali pouku koju Sveti Duh tu izlaže?

Dok je čekao ručak, Petar je dobio viziju posude u vidu platna, pune ptica i nečistih životinja. Tri puta mu se u toj viziji kaže da ustane i jede. Bog je upotrebio tu viziju da bi se suprotstavio Petrovom verskom ponosu i fanatizmu prema neznabošcima. Na kraju je on shvatio tu istinu: „A Petar otvorivši usta reče: zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko; nego u svakom narodu koji se boji njega i tvori pravdu mio je njemu“ (Dela 10,34.35).

Imajući na umu taj događaj, razmislimo o poukama iz naše priče o dešavanjima u Tiru i Sidonu. Pogledajmo ponovo Isusa i Njegov odnos prema onoj majci koja je došla da moli za pomoć. Koje pouke su učenici dobili na tom putovanju, a koje su povezane i sa Petrovom vizijom? Kako to možemo da primenimo na svoj današnji život i na Hristov poziv za poslednje vreme u vezi sa misijom u gradovima? Koje nas predrasude sprečavaju da sagledamo potrebe stanovnika urbanih sredina? Koje nam prilike Bog pruža u gradovima – da bismo proširili svoje razumevanje misije i suočili se sa sopstvenom netrpeljivošću, nacionalizmom i duhovnim ponosom?

Isus je strpljivo poučavao svoje učenike, koji još uvek nisu u potpunosti razumeli da se Božji veliki plan spasenja odnosi na ceo ljudski rod, a ne samo na jedan narod ili na neku ruralnu etničku grupu. Sveti Duh nam može pomoći da prevaziđemo svoju pristrasnost i predrasude da bismo dovršili misiju u gradovima.

Pročitajte tekst Galatima 2,11-13. Čemu nas to uči kad je reč o tome koliko teško može biti oslobađanje od predrasuda kojima smo izloženi od detinjstva?

VERA NA ZEMLJI?

U tekstu Luka 18,8 Isus, na kraju jedne od svojih parabola, postavlja sledeće pitanje: „Ali sin čovječij kad dođe hoće li naći vjeru na zemlji?“ Kao Hristovi učenici današnjeg vremena, mi moramo dobro da razmotrimo šta to Isus traži. Na osnovu te priče, vidimo da Isus traži veru koja sija čak i u tami.

Pročitajte sledeće tekstove: Matej 8,10.13; Matej 9,2; Matej 20,29-34; Marko 2,5; Marko 10,46-52; Luka 18,35-43. Za koga u tim tekstovima Isus kaže da ima veru?

Na toj listi su ljudi čija je vera blistala čak i u mračnim gradovima. U Kapernaumu, Isus ukazuje na nekoliko ljudi koji su imali veru. U tekstu Matej 8,10.13 vidimo preobraćenog paganskog komandira čija je vera bila velika. Zatim se upoznajemo sa četvoricom vernih ljudi koji su probušili krov da bi svog paralizovanog prijatelja doveli Isusu (Matej 9,2; Marko 2,5). U tekstu Marko 10 srećemo nekadašnjeg slepog čoveka Vartimeja, čija je vera blistala u Jerihonu.

U isto vreme, očekivali bismo da se i među Božjim narodom pokaže velika vera. Međutim, čak su i u Isusovom rodnom gradu, Nazaretu, slaba vera i čak otvoreno neverstvo postali ograničavajući faktor za Njegovu službu. U prisustvu svojih učenika, Isus je Izraelce više puta nazvao malovernim (Matej 6,30; Matej 8,26; Matej 14,31; Matej 16,8). A u tekstu Matej 17,17 On uzvikuje: „O rode nevjerni i pokvareni!“

Jedna bitna pouka koju možemo primeniti na današnje vreme je da se vera može naći na neočekivanim mestima – u gradovima, među strancima, paganima i ljudima različitih vera. Sa osećajem poniznosti, i mi moramo poći u gradove kao što je Isus to činio, tražeći one koji će, kada im se ukaže na istinu, odgovoriti spasonosnom verom u Isusa. A takvih ljudi zaista ima na tim mestima.

Izazov: Otvorite svoje srce u molitvi da biste primili veći udeo vere, putem koje ćete deliti svoju ljubav sa onima koji su blizu i koji su daleko.

Dodatni izazov: Kako ste se vi upoznali sa Isusom i dragocenim porukama tri anđela? Navedite tri duhovna blagoslova koje ste primili od Isusa u svom životu. Pripremite se da podelite to sa svojim razredom u subotnoj školi.

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Među onima koje su Jevreji smatrali neznabošcima, bilo je ljudi koji su bolje razumeli biblijska proročanstva o Mesiji nego učitelji u Izraelju. Bilo je onih koji su se nadali Njegovom dolasku kao Oslobođiocu od greha. Filozofi su pokušavali da proniknu u tajnu jevrejskog načina života. Međutim, fanatizam Jevreja sprečavao je širenje svetlosti.“ – Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 33 (original).

„Gospod Isus, moćni Spasitelj, umro je za te duše. On može da ih prene iz njihove ravnodušnosti, da probudi njihovu naklonost, da omekša njihova srca, da njihovoj duši otkrije lepotu i moć istine. Vrhunski delatnik je Bog, a ne smrtni čovek, a ipak On poziva ljude da budu posrednici preko kojih će doneti svetlost onima koji su u tami. Bog ima svoje dragulje u svim crkvama, i nije na nama da iznosimo nekakvu sveobuhvatnu kritiku takozvanog religioznog sveta, već da u poniznosti i ljubavi, svima predstavimo istinu kakva je u Isusu. Neka ljudi vide pobožnost i odanost, neka vide hristolikost karaktera, i biće privučeni istini... Oni treba da uzdižu Isusa, Iskupitelja sveta, treba da se drže reči života.“ – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, January 17, 1893.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Koje neposredne potrebe postoje u oblastima u kojima živite, a koje bi vama i vašoj crkvi mogle da pruže priliku da doprete do duša koje ne poznaju istinu koju mi znamo?
2. Pogledajte navedene reči Elen G. Vajt u vezi sa pripadnicima drugih vera: „Bog ima svoje dragulje u svim crkvama, i nije na nama da iznosimo nekakvu sveobuhvatnu kritiku takozvanog religioznog sveta.“ Drugim rečima, kako možemo ukazati ljudima na pogrešnost puta koji slede, a da u isto vreme ne ocrnimo te ljude lično?
3. „Ali sin čovječij kad dođe hoće li naći vjeru na zemlji?“ (Luka 18,8). Šta je Isus hteo da kaže postavljajući to retoričko pitanje? Koja je razlika između vere i verovanja? Zašto bi se i ljudima koji imaju ispravno verovanje moglo desiti da ih Hristos, kad se vrati, zatekne bez vere?

JESTIRA I MARDOHEJ

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Danilo 1,1-12; Danilo 6,1-9; Jestira 2,1-10.20; Jestira 3,1-15; Jestira 4,1-14; Jestira 9,1-12.

Tekst za pamćenje: „Učinih /te/ vidjelom narodima da budeš moje spasenje do krajeva zemaljskih“ (Isaija 49,6).

Jedan od najinspirativnijih izveštaja u Bibliji, izveštaj o „međukulturalnoj službi“, nalazi se u Knjizi o Jestiri. O toj knjizi je mnogo pisano tokom više od hiljadu godina, a mnogi Jevreji do današnjeg dana slave praznik Purim, na osnovu teksta Jestira 9,26-31.

Jestira i njen rođak Mardohej bili su Jevreji koji su živeli u glavnom gradu Persijskog carstva, Susanu (Suzi). Za razliku od drugih Jevreja koji su se vratili u Judeju, oni su iz nekog razloga, zajedno sa još nekima, ostali u zemlji svog zatočeništva.

A onda je, sledom neobičnih dešavanja, Jestira postala carica. „I caru omilje Jestira mimo sve druge žene, i pridobi milost i ljubav njegovu mimo sve djevojke, te joj metnu carski vijenac na glavu i učini je caricom na mjesto Astinino“ (Jestira 2,17).

Upravo u toj ulozi Jestira je, iako pomalo nevoljno, uspela da odigra veliku ulogu u biblijskoj istoriji. Ova priča na jedinstven način pokazuje kako Božji narod, čak i u stranom okruženju, može da sveđoći za istinu.

Ako vam vreme dozvoljava, pročitajte (ili bar prelistajte) Knjigu o Jestiri u okviru proučavanja za ovu sedmicu.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 23. decembar.

ZAROBLJENIK U STRANOJ KULTURI

Nikad nije lako biti prognanik u stranoj kulturi. Možda nam je danas teško da shvatimo sa čime su se Jevreji suočavali, prvo pod Vaviloncima, a zatim i Persijancima.

Retko ko od nas živi, na primer, u nekoj adventističkoj zemlji u kojoj su principi naše vere, u dobroj meri, i zakoni države. Međutim, jevrejski narod je, pre izgnanstva, živeo u svojoj domovini, u kojoj su principi njihove vere bili u sklopu zakona države.

Zamislite koliko je to, u izvesnom smislu, trebalo da olakša ljudima da budu verni Bogu. Na kraju krajeva, koliko bi lakše bilo svetkovati sedmi dan, Subotu, kada bi to bilo sastavni deo zakonskih propisa zemlje?

S druge strane, sveta istorija nam pokazuje da, bez obzira na zakonske odredbe u zemlji, čak i ako su one naklonjene veri, vernost mora da potiče iz srca, iznutra, inače će širenje greha, otpadništvo i propast sigurno uslediti.

„Zato reče Gospod: što se ovaj narod približuje ustima svojima i usnama svojim poštuje me, a srce im daleko stoji od mene, i strah kojim me se boje zapovijest je ljudska kojoj su naučeni“ (Isaija 29,13).

Nasuprot tome, one koji su čvrsto rešili da ostanu verni, čak ni najnepovoljnije okruženje ne može da odvрати od toga.

Pročitajte tekstove: Danilo 1,1-12; Danilo 3,1-12 i Danilo 6,1-9. Koliko god da je svaka od tih situacija jedinstvena, šta nam ti izveštaji otkrivaju o izazovima sa kojima Božji narod može da se suoči kad živi u stranoj kulturi?

Ipak, ko god da smo i gde god da živimo, nalazimo se u okruženju koje u izvesnoj meri, zbog samih zakona ili kulture, ili oboje, može da predstavlja veliki izazov za našu veru i svedočenje. Ti izveštaji iz Knjige proroka Danila, mada se uvek završavaju „srećno“, pokazuju da čak i u teškim okolnostima ljudi mogu ostati verni Bogu. Čak i da se nijedan od tih izveštaja nije dobro završio, nema sumnje da su ovi ljudi ipak postupili ispravno.

S kojim se izazovima za vašu veru suočavate u sopstvenoj kulturi? Kako na njih odgovarate?

NA STRANOM DVORU

Na kraju, nakon pada Vavilona i uspona Medo-Persije, mnogi Jevreji su se vratili u zemlju svojih predaka. Ali nisu svi. Neki su ostali tamo gde su živeli generaciju ili više.

Imajući to u vidu, dobijamo deo konteksta priče o Jestiri. „U to vrijeme, kad sjeđaše car Asvir na prijestolu carstva svojega u Susanu carskom gradu“ (Jestira 1,2). Tu se odvija ovaj biblijski narativ, u Persijskom carstvu i pod tim carem.

U prvom poglavlju, carica Astina pada u nemilost kod cara, što ga navodi da traži drugu caricu, koja bi je zamenila. Upravo u tom kontekstu prvi put se pojavljuju Jestira i njen rođak Mardohej.

Pročitajte tekst Jestira 2,1-9. Šta nam ti stihovi govore o situaciji u kojoj su se nalazili Mardohej i Jestira?

Izgleda da je Mardohej, kao carski službenik, sedeo na kapiji palate i boravio u gradu Susanu sa svojom usvojenom ćerkom, ili rođakom Jestinom. Zbog svog položaja i mesta gde su živeli, bili su prosto uronjeni u persijsku kulturu. To mora da je bio bar jedan od razloga što je Jestira izabrana da bude predstavljena caru: „I kad se razglasi riječ careva i zapovijest, i mnogo se djevojaka skupi u Susan grad carski pod ruku Igajevu, bi i Jestira dovedena u dvor carev pod ruku Igaja čuvara ženskoga“ (Jestira 2,8).

Pročitajte tekst Jestira 2,10.20. Šta se tu dešava i zašto joj je Mardohej to zapovedio?

Iako se u tekstu ne navodi zašto, nije teško pogoditi. Kao došljaci u stranoj kulturi koja, kao što ćemo videti, može da postane neprijateljska, mudro su ćutali o svojoj porodici i narodu.

Možete li da zamislite neke okolnosti pod kojima bi bilo mudro da se ne izjašnjavamo o svojoj veri? Ili je to nešto što nikada ne bi trebalo da krijemo? Ako ne, zašto?

MARDOHEJEVO VERNO SVEDOČENJE

Budući da su živeli u tuđini, Mardohej i Jestira bi, ako ostanu verni Bogu, pre ili kasnije, mogli da upadnu u nevolje. To se, svakako, i desilo u slučaju Mardoheja.

Pročitajte tekst Jestira 3,1-15. Šta se tu dogodilo i zašto?

U 3. poglavlju Knjige o Jestiri saznajemo da je car Kserks (Asvir) ukazao počast Amanu i postavio ga na visok položaj, što mu je davalo veliku moć. Svima je rečeno da moraju da se klanjaju pred Amanom. Ali, kao što čitamo: „Mardohej ne klanjaše se niti padaše“ (Jestira 3,2). Biblija ne navodi zašto Mardohej nije hteo da klekne pred ovim čovekom. Ali mi znamo zašto. On je bio verni Jevrejin. Mardohej nije bio spreman da se pokloni potomku Agageja, Amaličanina, neprijatelja svog naroda još od izlaska iz Egipta (5. Mojsijeva 25,19). Kako je verni Jevrejin mogao da klekne pred Amaličaninom? Ili, kad smo već kod toga, da obožava bilo koga drugog osim Gospoda?

„I sluge careve što bijahu na vratima carevijem govorahu Mardoheju: zašto prestupaš zapovijest carevu?“ (Jestira 3,3). Mada ne znamo sve pojedinosti njegovog odgovora, sledeći stih nam kaže da „im (Mardohej) bješe kazao da je Judejac“ (Jestira 3,4). Sigurno je, u okviru tog odgovora, Mardohej imao priliku da im objasni da, kao poklonik Boga koji je stvorio nebo i zemlju, nije mogao da se pokloni nijednom grešnom čoveku. Nema sumnje da je Mardohej u izvesnoj meri uspeo da im svedoči o svojoj veri, veri koje se tako čvrsto držao da je doveo u opasnost i sebe, a nažalost i druge.

„Preko Danila i njegovih drugova... blistala je jasna svetlost usred moralne tame vavilonskog carskog dvora.“ – Ellen G. White, *Advent Review and Sabbath Herald*, May 13, 1884.

Poželevši da uništi jevrejski narod, Aman ih je opisao na sledeći način: „Ima narod rasijan i rasut po narodima po svijem zemljama carstva tvoje-ga, kojega su zakoni drukčiji od zakona svijeh naroda, i ne izvršuje zakona carevijeh“ (Jestira 3,8). Narod čiji su običaji drugačiji i koji nije poslušan carevim zakonima? Savršen recept za progonstvo.

Na koje načine, čak i sada, možemo biti testirani kao Mardohej? Kako treba da odreagujemo?

„ZA OVAKO VRIJEME“

Pročitajte tekst Jestira 4,1-14. Zašto se smatralo prikladnim da se Jestira u tom trenutku izjasni kao Jevrejka?

Kad se Mardohej obratio Jestiri tražeći njenu pomoć, ona je već nekoliko godina bila udata za Asvira, ali u Persiji je postojao zakon da niko ne može da pristupi carevom prestolu, osim na carev izričiti poziv. Ko ne bi poštovao to pravilo rizikovao je da bude pogubljen. Jestira je, svesna tog rizika, ipak ušla u prestonu dvoranu – nepozvana.

Mardohej je nastojao da svojom verom probudi Jestirinu veru. Sama srž ove knjige nalazi se u rečima koje Mardohej upućuje Jestiri: „A Mardohej opet poruči Jestiri: nemoj misliti da ćeš se mimo sve Judejce izbaciti u domu carevu. Jer ako ti uzmučiš sada, doći će pomoć i izbjavljenje Judejcima s druge strane, a ti i dom oca tvojega poginućete; i ko zna nijesi li za ovako vrijeme došla do carstva?“ (Jestira 4,13.14).

Jestirina vera je stavljena na probu kad se Mardohej pozvao na njenu ljubav prema sopstvenom narodu. Niko nije znao da je Jevrejka osim Mardoheja, ali kad je donela odluku da se umeša, ona nije oklevala da stavi svoj život na kocku.

Njena vera u Boga bila je jaka, i bilo joj je jasno da bez Božje pomoći ne bi mogla da uspe. I njen odgovor Mardoheju otkriva njenu veru: „Idi, skupi sve Judejce što se nalaze u Susanu, i postite za me, i ne jedite ni pijte za tri dana ni danju ni noću; i ja ću sa svojim djevojkama postiti također, pa ću onda otići k caru, ako i nije po zakonu, i ako poginem, neka poginem“ (Jestira 4,16). Mardohej je tu vest preneo celoj jevrejskoj zajednici u Susanu, i dok su oni postili i molili se, Jestira se pripremala za taj opasan trenutak. „A treći dan obuče se Jestira u carsko odijelo, i stade u trijemu unutrašnjega dvora carskoga prema stanu carevu; a car sjedaše na carskom prijestolu svom u dvoru carskom prema vratima od dvora. I kad car ugleda caricu Jestiru gdje stoji u trijemu, ona nađe milost pred njim, te car pruži prema Jestiri zlatnu palicu koja mu bješe u ruci, i Jestira pristupi i dotače se kraja od palice“ (Jestira 5,1.2).

U situaciji kakva je tu opisana, kod Jevreja bi post svakako bio praćen molitvom. To jest, mada su već činili sve što su mogli u svom najboljem interesu, molitva je imala centralno mesto u njihovom odgovoru na opasnost. Koju očiglednu pouku možemo izvući iz toga?

ČUDO PURIMA

Komentatori već hiljadama godina ističu da se Božje ime u Knjizi o Jestiri uopšte ne pojavljuje. To je jedina biblijska knjiga u kojoj se takav fenomen javlja. Ipak, Jevreji su mogli da prepoznaju Božje delovanje u velikom izbavljenju koje je za njih postignuto, i tako je Božji narod odlučio da tu knjigu uvrsti u kanon Biblije.

Da li smo i mi u stanju da zapazimo Božje prisustvo ispod vidljive realnosti našeg svakodnevnog života? Božja dela mogu izgledati kao obični, spontani događaji, i ako ne obratimo posebnu pažnju, nećemo primetiti Njegovo prisustvo.

Pročitajte tekst Jestira 9,1-12. Kakav je bio rezultat Jestirinih napora?

Čudo Purima je poprimilo veoma neobičan oblik. Čudo je skriveno, prurušeno u naizgled normalna dešavanja. Zakon o istrebljenju Jevreja nije poništen, već je napisan novi zakon koji im je omogućio da se brane.

Takođe, zapazite šta se još dogodilo i kako je Bog uspeo da deluje preko tih događaja. Čak su i Persijanci uočili Božje delovanje u korist Jevreja.

I kakav je bio rezultat?

„Mnogi iz naroda zemaljskih postajahu Judejci“ (Jestira 8,17). To je sjajan primer Gospodnjeg rada na dovođenju izgubljenih duša do saznanja o Njemu.

Vođe jevrejskog naroda prepoznale su Božje delo. Pošto su se uspešno odbranili, Jevreji su proglasili godišnji praznik (pod nazivom Purim) u znak sećanja na svoju pobedu. Ti dani se i danas tradicionalno slave u duhu zahvalnosti Bogu, kao uspomena na Njegovo izbavljenje.

Izazov: Molite se da vam Bog da hrabrosti da, ove sedmice, sa nekim od ljudi sa vaše molitvene liste, podelite nešto što je On učinio za vas.

Dodatni izazov: Započnite da vodite dnevnik ili da jednostavno zapisujete neke posebne, sitne (ili krupne) stvari koje Bog čini za vas. Pregledajte te zapise i molite se da vas Bog u pravo vreme podseti na te događaje, kako biste mogli to da podelite s nekim.

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Svakom domaćinstvu i svakoj školi, svakom roditelju, nastavniku i detetu koje je obasjala svetlost Jevanđelja, upućeno je u ovom sudbonosnom času pitanje postavljeno carici Jestiri u onom značajnom trenutku izraelske istorije: 'Ko zna nisi li za ovakvo vreme došla do carstva?' (Jestira 4,14).“ – Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 263 (original).

„Jestira je bila prelepa Jevrejka, rodaka Mardohejeva, koji ju je uzeo u svoj dom nakon smrti njenih roditelja, i voleo je kao svoju ćerku. Bog ju je iskoristio da spase jevrejski narod u Persiji.“ (Napomena: ovaj pasus je uvodni materijal o Jestiri, uključen u knjigu *Daughters of God / Kćeri Božje!* na 45. strani, i nije ga napisala Elen Vajt. Ali sledeća dva pasusa je ona napisala.)

„U davna vremena Gospod je na divan način delovao preko posvećenih žena, koje su se udruživale u Njegovom delu sa ljudima koje je On izabrao da budu Njegovi predstavnici. Bog je koristio žene za velike i odlučujuće pobede. U više navrata ih je, u vanrednim prilikama, izvodio u prvi plan i preko njih radio na spasenju mnogih života. Preko carice Jestire, Gospod je ostvario moćno izbavljenje svog naroda. U vreme kada se činilo da ih nikakva sila ne može spasiti, Jestira i žene povezane s njom su postom, molitvom i blagovremenim delovanjem pritekale u pomoć i donele spas svom narodu...“

Proučavanje ženskog angažovanja u Božjem delu u vreme Starog zaveta naučiće nas nečemu što će nam omogućiti da se suočimo sa vanrednim prilikama koje se javljaju u delu danas. Možda nećemo dospeti na tako ključan i istaknut položaj kakav je imao Božji narod u vreme Jestire, ali preobraćene žene često mogu odigrati važnu ulogu na nekim skromnijim pozicijama. Mnoge žene su tako radile i još uvek su spremne da rade.“ – Ellen G. White, *Daughters of God*, pp. 45, 46.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Knjiga o Jestiri ostavlja nas sa nekim pitanjima na koja nemamo odgovora, posebno u vezi sa njenom ulogom na carskom dvoru, mada je bila uzdignuta na položaj carice. Kako da to pomirimo sa njenom verom, i da li je to uopšte moguće?
2. Čuvene Jestirine reči „ako poginem, neka poginem“ (Jestira 4,16), odzvanjaju kroz milenijume kao primer vernosti čak i pri suočavanju sa smrću. U kom smislu te njene reči odražavaju ono sa čim će se Božji narod suočiti u poslednjim danima, kada dešavanja najavljena u 13. poglavlju Otkrivenja postanu stvarnost?
3. Razgovarajte u razredu o pitanju postavljenom na kraju proučavanja predviđenog za ponedeljak, o tome da je ponekad bolje ne otkrivati svoju veru. Da li bi to ikada trebalo da važi za nas?

ZAVRŠETAK BOŽJE MISIJE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 1,1-7; 1. Petrova 2,9; Otkrivenje 14,6-12; Luka 11,23; 1. Timotiju 2,4; Otkrivenje 21,1-4.

Tekst za pamćenje: „Kad će se dakle ovo sve raskopati, kako-
vijem treba vama biti u svetom življenju i pobožnosti, čekaju-
ći i želeći da bude skorije dolazak Božijega dana?“ (2. Petrova
3,11.12).

Knjiga Otkrivenje ispunjava naš um prizorima kraja. Epicentar knjige bavi se kosmičkim sukobom između Hrista i sotone. Sotona je izgubio svoju vlast nad zemljom i sada proganja one koji su ostali verni Bogu. Vrhunac knjige predstavlja Isusov povratak da bi izbavio svoju decu – pravedne koji budu živi u tom trenutku i sve verne koji su umrli još od pada Adama i Eve. Ta knjiga govori takođe o uništenju sotone i zlih ognjem, i o uspostavljanju Isusovog večnog carstva na novoj zemlji.

Proučavaoci Otkrivenja sa entuzijazmom istražuju i trude se da prepoznaju prореčene znake i događaje koji su obeležili crkvenu istoriju od prvog veka nove ere do naših dana na kraju vremena. I u pravu su što to čine.

Međutim, u poslednjoj pouci za ovo tromesečje uverićemo se da je Otkrivenje zapravo misionarska priča usredsređena na Boga misionara koji nas poziva da budemo misionarska crkva. Naš poziv da svetu objavljujemo „sadašnju istinu“ trajaće sve dok svaka osoba ne napravi izbor za ili protiv Boga.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 30. decembar.

OTKRIVENJE – BOŽJA MISIJA ZA POSLEDNJE VREME

Početni stihovi Otkrivenja ukazuju čitaocu da je ta knjiga usredsređena na Božju misiju.

Pročitajte Otkrivenje 1,1-7. U čemu vidite dokaz da je Otkrivenje usredsređeno na Božju misiju na kraju vremena?

Pošto je u prvim stihovima otkriveno da je Isus izvor i fokus te knjige, tekst Otkrivenje 1,4.5 aludira na sva tri lica Božanstva, koji zajedno rade na spasavanju ljudskih bića. Otac je večni Bog – Onaj koji je bio, koji jeste i koji će doći. Sveti Duh, koji moćno deluje među crkvama u prvom veku, pominje se po imenu. Jovan se zatim priseća statusa Isusa Hrista, koji je „svjedok vjernih“, „prvenac iz mrtvih“ (Otkrivenje 1,5), i čije je ova planeta legalno vlasništvo. Sotonin pokušaj da na zemlji uspostavi svoje carstvo, propao je. Osim Božje pobjede nad sotonom, prolivena krv našeg Stvoritelja spira našu krivicu i sramotu.

Pročitajte tekstove: Otkrivenje 1,6 i 1. Petrova 2,9. Šta označavaju titule koje se iskupljenima pripisuju u tim stihovima?

Fokus Božje misije ne sastoji se samo u tome da ljude koji srljaju u propast odvuče na sigurno. Božje spasenje nam nudi novi i častan status, jer se Božji lik obnavlja u nama. Kao iskupljeni, postajemo deo carske porodice (carevi), jer smo, putem Isusove prolivene krvi, krvno povezani sa Carem univerzuma. Sada se, kao pripadnici carske porodice, pridružujemo njenoj misiji za spasenje drugih ljudi. To nas čini sveštenicima! Hristos je svoju crkvu osnovao kao „carstvo“, a njene članove je postavio za „sveštenike“. Biti pripadnik tog carstva znači biti sveštenik.

U tekstu Otkrivenje 1,7 zapažamo hitnost misije – Isus dolazi, i „zaplaćaće za njim“ narodi, jer su izgubljeni. Bog čezne za onima koji su otuđeni od Njega.

Dakle, knjiga Otkrivenje počinje Božjom misijom za ljude.

Bog nas nije samo stvorio, već nas je i otkupio, i to po neverovatnoj ceni. Zašto bi ta istina trebalo da nam pruži tako puno nade, bez obzira na naše trenutne prilike?

PORUKE TRI ANĐELA I MISIJA

Knjiga Otkrivenje pruža nam snažno i živopisno predstavljanje teme o velikoj borbi, možda najdramatičnije prikazane u tekstu Otkrivenje 12,12: „Veselite se nebesa i vi koji živite na njima. Teško vama koji živite na zemlji i moru, jer đavo siđe k vama, i vrlo se rasrdio, znajući da vremena malo ima.“ Teško je zamisliti da bi išta u Svetom pismu moglo da se razume odvojeno od motiva velike borbe, koja će svoj vrhunac dostići u poslednjim danima.

**Pročitajte Otkrivenje 14,6-12. Šta je ovde opisano i kako su ti stiho-
vi povezani sa našom misijom i porukom?**

Od presudne važnosti za misiju, Božju misiju, je poruka, Božja poruka, a to je evanđelje. Ta poruka je, u pravom smislu reči, misija. Svet treba da bude upozoren na ono što ga čeka, i svaki čovek će biti prinuđen da napravi izbor – izbor za život ili za smrt.

**„Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji sa mnom ne sabira, prosi-
pa“ (Luka 11,23). Šta Isus ovde kaže što se direktno odnosi na našu
misiju?**

Poruke tri anđela iz Otkrivenja 14 čine samu srž onoga što smo mi, kao adventisti sedmog dana, pozvani da objavimo svetu. Dve teme su od suštinske, temeljne važnosti za tu poruku: „večno evanđelje“ (Otkrivenje 14,6) i obožavanje Stvoritelja. I u opisu svetih javljaju se takođe dve teme: „Ovdje je trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu“ (Otkrivenje 14,12). Šta god drugo da radimo – koliko god dobra da činimo pomažući ljudima – nikad ne smemo izgubiti iz vida svoj poseban poziv i misiju, a to je da izgubljenom svetu pružimo nadu koja je deo „večnog evanđelja“, i da upozorimo svet na ono što će ga jednog dana snaći.

**„Koji nije sa mnom, protiv mene je“ (Luka 11,23). Kako razumete
to što Isus ovde kaže? Zašto bi te reči trebalo da nas navedu da pre-
ispitamo gde je naše srce zaista?**

ZAVRŠNA KRIZA

Isus je svojim učenicima, kao i nama, poručio sledeće: „Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime oca i sina i svetoga Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovijedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka. Amin“ (Matej 28,19.20). To je Veliki nalog, a poruke tri anđela, koje upućuju poziv „svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu“ (Otkrivenje 14,6), jednostavno su izraz Velikog naloga iz perspektive „sadašnje istine“ (videti: 2. Petrova 1,12).

Pročitajte sledeće tekstone: 1. Jovanova 4,8; 2. Petrova 3,9; 1. Timotiju 2,4 i 1. Mojsijeva 12,3. Zašto je svaka grupa ljudi važna Bogu?

Hristova ljubav obuhvata celo čovečanstvo, ne isključujući nijednu grupu ljudi. Nasuprot teologiji koja uči da je Hristos umro samo za neku predodređenu elitu, Biblija jasno kaže da je Hristova smrt bila u korist svih ljudi, bez obzira na rasu, etničku pripadnost ili bilo koji drugi faktor. Ako si ljudsko biće, Hristos je umro za tebe. I tačka. Jedino sporno pitanje koje još preostaje za svakoga od nas je, *kakav ćemo stav zauzeti u odgovoru na Njegovu smrt?*

Kada se Isus bude vratio, postojaće samo dve jasno razgraničene grupe ljudi – oni koji su se potčinili vlasti koju sotona ostvaruje preko verskih i političkih institucija, kao što je prikazano u 13. i 17. poglavlju Otkrivenja, i oni koji su se potpuno potčinili Isusu Hristu, i čija se vera ogleda u tome što drže „zapovijesti Božije“ (Otkrivenje 14,12).

Ljudi su od početka imali dokaze o tome ko je Bog, i o Njegovom putu pravednosti i ljubavi (Rimljanima 1,18-21). Zato će svima koji su živeli u prošlim vekovima biti suđeno na osnovu toga kako su saradivali sa Bogom i kako su živeli – bez obzira koliko toga su razumeli ili nisu razumeli (Rimljanima 2,11-16).

Ali u vreme kraja, dolaziće do sve veće polarizacije i sloboda savesti se više neće poštovati. Ljudi će biti primoravani da se pridruže sotoninoj strani. Zato postoji hitna potreba da se evanđelje objavi i da se razotkriju ozbiljne vesti o sotoninim strategijama. A to je upravo ono čime se bave poruke tri anđela i što je cilj naše misije.

Zadržite se u mislima na činjenici da je Hristos umro za vas lično. Postoji li išta što bi moglo da vas navede na pomisao da neko vaše delo, ma koliko loše bilo, nije u potpunosti plaćeno Hristovom smrću na krstu?

USPEŠNOST MISIJE

Šta predstavlja uspeh u misiji? Možemo doći u iskušenje da pomislimo da je to broj krštenja, velika crkva i visoka stopa rasta. Možda smatramo da se uspeh sastoji u tome da istina prodre u svako pleme i svaku etničku grupu na zemlji, što možemo ubrzati korišćenjem radija, interneta i televizije. Mada je sve to dobro, ipak, moramo imati na umu ono što je Pavle poručio zajednici vernih u Korintu: „Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade te uzraste“ (1. Korinćanima 3,6). Drugim rečima, naš fokus treba da bude na procesu, a Božji fokus će biti na rastu.

Već smo zaključili da je cilj Božje misije da se izgubljeni u svakoj grupi ljudi na zemlji spasu, tako što će postati odani Isusovi učenici, uključeni u Njegovu misiju.

Pročitajte sledeće tekstove. Šta nam oni govore o karakteru Isusovih sledbenika?

2. Korinćanima 11,2 _____

_____

Isaija 30,21; Jovan 10,27; Jovan 16,12.13 _____

_____

2. Solunjanima 2,9-11; Jevrejima 3,12.13; 1. Jovanova 1,8 _____

_____

1. Jovanova 1,9; Otkrivenje 7,14; Otkrivenje 19,8 _____

_____

Isusovi učenici ostaju čisti i odani Isusu kao što nevesta treba da bude čista pred svojim verenikom. Oni slede Isusa koji ih vodi tihim i tankim glasom Svetog Duha. To podrazumeva i da će ih On voditi u misionom radu za druge. Ti učenici nisu podlegli prevari. Oni nisu zavedeni na stranputicu sumnjom, lažnim učenjima ili nemoralom. I ne smatraju sebe moralno superiornim u odnosu na druge. Uviđaju da su nesavršeni i da im je potrebna Božja blagodat i milost koja čisti dušu. Pošto su svesni toga, oni su takođe otvoreni za ukore i savete drugih vernika. Uspeh u misiji dovodi do stvaranja takve vrste učenika.

Šta znači biti „čista devojka“ pred Hristom (videti 2. Korinćanima 11,2)? Kako mi, kao grešnici, možemo biti takvi pred Bogom, i upućivati druge ka tome da postanu neporočni pred Hristom?

ZAVRŠENA MISIJA

Pročitajte Otkrivenje 21,1-4 i Otkrivenje 21,22-22,5. Koji prizor je tu opisan?

Kakav će raj biti nova zemlja! Smrti i greha više neće biti, a sotona i zlo će biti uništeni. Srešćemo se sa svojim Spasiteljem punim ljubavi i ponovo se spojiti sa voljenima. Nova zemlja će takođe biti naseljena predstavnicima svih etničkih i jezičkih grupa.

Misionski odbor Generalne konferencije odobrio je standarde prema kojima se utvrđuje da li je neka grupa ljudi dosegnuta ili ne. „Dosegnuta grupa“ je ona koja ima odgovarajući broj vernika i potrebne resurse da bi mogla efikasno da svedoči ostatku grupe bez potrebe za spoljnom pomoći. To znači da održava bogoslužnja, da poseduje Biblije i drugu literaturu na maternjem jeziku i da postoje domaće crkvene vođe koje mogu da svedoče ostatku populacije bez pomoći prevodioca.

„Nedosegnuta grupa“ je ona koja nema autohtonu zajednicu verujućih adventista sa odgovarajućim brojem članova i potrebnim resursima za efikasno svedočenje svojoj zajednici bez pomoći sa strane.

Svaka lokalna crkva i oblast moraju da odrede koje su to grupe u njihovoj zajednici koje treba dosegnuti. Sada je pravo vreme da se ulaže u Božju misiju stvaranja učenika među svim grupama ljudi, da bismo ubrzali povratak našeg Spasitelja i, na kraju, živeli sa svima njima na novom nebu i novoj zemlji koji su nam obećani.

Izazov: Kako vi ubrzavate Hristov povratak? Da li sejete seme nade u srca onih koji treba da čuju dobru vest? Da li „zalivate“ nove vernike pomažući im da nauče šta znači voditi život odanosti i poslušnosti Hristu? Molite se za prilike da ljudima sa vaše liste svakodnevnih molitvi prenese-te obećanje o novoj zemlji.

Dodatni izazov: Neki od vaših „učenika“ su možda spremni da prihvate Hrista. To podrazumeva pridruživanje crkvi ili grupi vernika. Stavite se na njegovo ili njeno mesto i zamislite da prvi put prisustvujete bogoslužnju u svojoj crkvi. Kakvo bi to iskustvo bilo? Koliko je vaša crkva spremna da primi i podučava nove ljude? Da li ste otvoreni za osnivanje novih grupa vernika, a ne samo za podupiranje svoje već postojeće crkve? Osmislite strategiju za jačanje u onim oblastima u kojima ste slabi. Podelite svoja razmišljanja sa crkvenim rukovodstvom i saradujte s njima na sprovođenju plana da postanete crkva odlučnija u nameri da stvara učenike.

„Veliki plan otkupljenja uspeo je da svet potpuno vrati u okrilje Božje naklonosti. Sve što je izgubljeno grehom sada je vraćeno. Ne samo čovek, i Zemlja je otkupljena da bude večni stan poslušnih. Šest hiljada godina sotona se borio da Zemlju zadrži u svojoj vlasti. Sada se ostvarila prvo-bitna Božja namera koju je imao prilikom stvaranja. 'Ali će sveci Višnjega preuzeti carstvo i držaće carstvo navek i doveka' (Danilo 7,18).“ – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 342 (original).

Ali pre nego što to postane stvarnost, naša dužnost je da saradujemo sa Bogom u Njegovoj misiji i dopremo do sveta sa porukom upozorenja, kako bi ljudi mogli da je prihvate i uzmu učešća u Božjem obećanju o novom stvaranju.

„Čeznem da vidim veliko mnoštvo radnika u delu za one koji nisu upoznati sa dokazima naše vere. Mnogi su primili veliku svetlost slušajući poruke tri anđela, i sada bi trebalo da objavljuju te poruke u svim delovima sveta. Želim da obavim svoj deo i utrem put drugima koji nose svetlost istine. Neka nam Gospod pomogne da obučemo Njegov oklop. Verni treba da se udruže u tom svečanom delu iznošenja poslednjeg upozorenja svetu.“ – Ellen G. White, *Letter 390, 1907* (neobjavljeno pismo).

Tokom ovog tromesečja proučavali smo različite aspekte Božje misije i moguće probleme u vezi s njom. Ove sedmice završili smo svoju studiju istraživanjem ključeva koje nam pruža Otkrivenje, da bismo spoznali kako izgleda obnovljeni odnos sa Bogom, a vrhunac te knjige je vizija ostvarene misije – novog stvaranja i obnovljene zemlje. Mada je tačno da će trenutak uništenja greha i patnji biti najstrašnije vreme u istoriji Zemlje, Bog nam daje viziju onoga što će se dešavati nakon tih dana, i pruža nam utehu i ohrabrenje obećanjem da će zemlja biti obnovljena.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Šta je „večno evanđelje“? Zašto je ono „večno“? I zašto to učenje mora biti temelj naše misije?
2. Zašto stavljamo takav naglasak na poruke tri anđela? Kako odgovarate na tvrdnju da bi trebalo da se usredsredimo na Isusa, a ne na nešto, navodno, tako „negativno“ kao što su te poruke, koje uključuju neka veoma jaka upozorenja?
3. Kako vam je ovo tromesečje pomoglo da bolje razumete ne samo važnost misije, već i kako biste vi i vaša crkva mogli na bolji način da učestvujete u njoj, na šta ste i pozvani?

OKTOBAR

KNEZ ŽIVOTA

Ponižavanje cara

1. N Efescima 5,18.
2. P Luka 22,15.
3. U Luka 2,11.
4. S 1. Jovanova 5,11.
5. Č Psalam 16,11.
6. P Luka 23,32–42.
7. **S** Psalam 18,2.

Gospod života

Izvor života
Pravo pashalno jagnje
Dete iz Nazareta
Gospod života
Izvor svake radosti i zadovoljstva
Jedini siguran Vodič
Zaštitnik

8. N Jovan 6,14.
9. P 1. Jovanova 3,5.
10. U Otkrivenje 5,13.
11. S Efescima 2,8.
12. Č 1. Samuilova 2,2.
13. P 1. Korinćanima 1,24.
14. **S** Matej 2,11.

Pravednik

Prorok iz Galileje
Pravednik
Milostivi Spasitelj
Izbavitelj i Spasitelj svoga naroda
Večna stena spasenja
Mudriji od Solomuna
Novorođeni Car

15. N Dela 4,11.
16. P Matej 4,23.
17. U Jovan 5,40.
18. S Isaija 46,4.
19. Č Psalam 73,24.
20. P 1. Jovanova 4,20.
21. **S** 1. Petrova 1,18.19.

Knez života

Odbačeni kamen
Knez života
Jedini izvor pomoći
Onaj koji održava ljudski rod
Predivan Savetnik
Nevidljivi
Nebeski Prvenac

22. N Otkrivenje 2,1.
23. P Luka 4,8.
24. U Jovan 8,2.
25. S Jovan 17,3.
26. Č Jovan 11,48.
27. P Jakov 1,17.
28. **S** Jovan 1,18.

Neiscrpan Izvor

Pravi Stražar u Gospodnjem domu
Zakoniti Vladar
Divni Učitelj
Neiscrpan Izvor
Gospod slave
Onaj od koga potiče sve dobro
Večni um

29. N Matej 26,38.
30. P 1. Jovanova 1,9.
31. U Jovan 1,17.

Branilac istine

Pečat obećanja
Spasitelj koji oprašta grehe
Branilac istine

NOVEMBAR

CAR SVETIH

Očekivani Oslobodilac

1. S Luka 4,15. Knez svih učitelja
2. Č Matej 16,18. Stena Izrailjevog spasenja
3. P Zaharija 10,1. Izvor svakog duhovnog rasta
4. S Luka 4,18. Očekivani Oslobodilac

Primer

5. N Jovan 8,46. Nevini Otkupitelj
6. P Isaija 53,3. Čovek bola
7. U Isaija 42,4. Knez Emanuilo
8. S Luka 18,7. Primer
9. Č Kološanima 1,17. Veliko središte
10. P Marko 6,31. Onaj koji pruža odmor
11. S Jevrejima 11,27. Nevidljivi

Knez Neba

12. N Matej 25,6. Car nad carevima...
13. P Matej 4,16. Sunce Pravde
14. U Jevrejima 3,4. Vrhunski Graditelj
15. S Jovan 5,22. Onaj koji je bez krivice
16. Č 5. Mojsijeva 1,17. Veći od Mojsija
17. P Jevrejima 4,15. Knez Neba
18. S Priče 17,3. Onaj koji pročišćava

Saosećajni Spasitelj

19. N Malahija 3,17. Božji Poslanik
20. P Jovan 13,14. Sluga svima
21. U 1. Korinćanima 1,19. Božanski Učitelj
22. S Psalam 103,13. Saosećajni Posrednik
23. Č Matej 26,39. Jemac za grešni svet
24. P Marko 9,22. Saosećajni Spasitelj
25. S Zaharija 2,8. Najdraži Ljubljeni

Car svetih

26. N Matej 12,8. Gospodar od Subote
27. P Psalam 147,5. Beskonačni Pomoćnik
28. U 4. Mojsijeva 24,5.6. Vladar Izrailja
29. S 1. Jovanova 1,5. Svetlost Sunca, Meseca i zvezda
30. Č Otkrivenje 15,3. Car svetih

DECEMBAR

SVEDOK

1. P	1. Jovanova 3,3.	Svedok	Beskrajna čistota
2. S	1. Mojsijeva 16,13.	Svedok	
Božji Sin			
3. N	Jovan 1,10.	Nebeski Posetilac	
4. P	4. Mojsijeva 21,9.	Velika Žrtva za greh	
5. U	2. Korinćanima 8,9.	Onaj koji je bio sličan sinovima čovečijim	
6. S	Jovan 10,30.	Suveren Neba	
7. Č	Efescima 2,20.21.	Pravi Temelj	
8. P	1. Petrova 5,10.	Božji Sin	
9. S	Jovan 17,24.	Zastupnik na nebu	
Stražar			
10. N	1. Petrova 2,6.	Oslonac	
11. P	Otkrivenje 22,17.	Veliki Iscelitelj ljudske bede	
12. U	Jovan 6,63.	Izvor nepogrešive mudrosti	
13. S	Priče 15,3.	Stražar	
14. Č	1. Jovanova 2,2.	Knez onih koji stradaju	
15. P	Otkrivenje 3,20.	Gost	
16. S	Jovan 1,30.	Obećani	
Siguran Pomoćnik			
17. N	Jovan 1,14.	Začetnik svake istine	
18. P	Filibljanima 3,10.	Otkupitelj	
19. U	Isaija 41,10.	Siguran Pomoćnik	
20. S	Priče 30,5.	Pravi Tumač	
21. Č	Luka 9,56.	Neizrecivi dar	
22. P	Galatima 3,27.	Lični Spasitelj	
23. S	Jovan 8,10.	Bezgrešni	
Obećano seme			
24. N	Jevrejima 4,12.	Najmudriji Učitelj	
25. P	Jevrejima 7,14.	Obećano seme	
26. U	Psalam 103,19.	Zakoniti Car	
27. S	Otkrivenje 13,8.	Božje Jagnje bez mane	
28. Č	Jovan 12,35.	Izvor svetlosti	
29. P	Priče 18,10.	Neiscrpan Izvor snage	
30. S	1. Korinćanima 15,47.	Drugi Adam	
Jemac za ljudski rod			
31. N	Rimljanima 6,23.	Jemac za ljudski rod	

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Oktobar	Novembar	Decembar
1. Amos 1-3	1. Luka 7-8	1. 1. Korinćanima 10-12
2. " 4-6	2. " 9-11	2. " 13-16
3. " 7-9	3. " 12-14	
4. Avdija i Jona 1-4	4. " 15-17	3. 2. Korinćanima 1-5
5. Mihej 1-4	5. " 18-20	4. " 6-9
6. " 5-7	6. " 21-22	5. " 10-13
7. Naum 1-3	7. " 23-24	6. Galatima 1-3
	8. Jovan 1-3	7. " 4-6
8. Avakum 1-3	9. " 4-6	8. Efescima 1-6
9. Sofonija 1-3	10. " 7-9	9. Filibljanima 1-4
10. Agej 1-2	11. " 10-12	10. Kološanima 1-4
11. Zaharija 1-3	12. " 13-15	11. 1. Solunjanima 1-5
12. " 4-6	13. " 16-18	12. 2. Solunjanima 1-3
13. " 7-10	14. " 19-21	13. 1. Timotiju 1-6
14. " 11-14	15. Dela 1-3	14. 2. Timotiju 1-4
15. Malahija 1-4	16. " 4-6	15. Titu i Filimonu 1-3
16. Matej 1-5	17. " 7-9	16. Jevrejima 1-5
17. " 6-8	18. " 10-12	17. " 6-9
18. " 9-11	19. " 13-15	18. " 10-13
19. " 12-13	20. " 16-18	19. Jakov 1-5
20. " 14-15	21. " 19-23	20. 1. Petrova 1-5
21. " 16-17	22. " 24-26	21. 2. Petrova 1-3
22. " 18-20	23. " 27-28	22. 1. Jovanova 1-3
23. " 21-25	24. Rimljanima 1-3	23. " 4-5
24. " 26-28	25. " 4-6	24. 2. i 3. Jovanova
25. Marko 1-3	26. " 7-9	25. Judina poslanica
26. " 4-6	27. " 10-12	26. Otkrivenje 1-4
27. " 7-9	28. " 13-16	27. " 5-9
28. " 10-13	29. 1. Korinćanima 1-5	28. " 10-13
29. " 14-16	30. " 6-9	29. " 14-16
30. Luka 1-3		30. " 17-19
31. " 4-6		31. " 20-22

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Oktobar	Novembar	Decembar
1. Psalam 79.	1. Psalam 105,1-15.	1. Psalam 121.
2. Psalam 80.	2. Psalam 105,16-31.	2. Psalam 122.
3. Psalam 81.	3. Psalam 105,32-45.	3. Psalam 123.
4. Psalam 82.	4. Psalam 106,1-16.	4. Psalam 124.
5. Psalam 83.	5. Psalam 106,17-32.	5. Psalam 125.
6. Psalam 84.	6. Psalam 106,33-48.	6. Psalam 126.
7. Psalam 85.	7. Psalam 107,1-21.	7. Psalam 127.
8. Psalam 86.	8. Psalam 107,22-43.	8. Psalam 128.
9. Psalam 87.	9. Psalam 108.	9. Psalam 129.
10. Psalam 88	10. Psalam 109,1-16.	10. Psalam 130.
11. Psalam 89,1-13.	11. Psalam 109,17-31.	11. Psalam 131.
12. Psalam 89,14-26.	12. Psalam 110.	12. Psalam 132.
13. Psalam 89,27-39.	13. Psalam 111.	13. Psalam 133.
14. Psalam 89,40-52.	14. Psalam 112.	14. Psalam 134.
15. Psalam 90.	15. Psalam 113.	15. Psalam 135.
16. Psalam 91.	16. Psalam 114.	16. Psalam 136,1-14.
17. Psalam 92.	17. Psalam 115.	17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 93.	18. Psalam 116.	18. Psalam 137.
19. Psalam 94.	19. Psalam 117.	19. Psalam 138.
20. Psalam 95.	20. Psalam 118,1-14.	20. Psalam 139.
21. Psalam 96.	21. Psalam 118,15-29.	21. Psalam 140.
22. Psalam 97.	22. Psalam 119,1-14.	22. Psalam 141.
23. Psalam 98.	23. Psalam 119,15-29.	23. Psalam 142.
24. Psalam 99.	24. Psalam 119,30-43.	24. Psalam 143.
25. Psalam 100.	25. Psalam 119,44-56.	25. Psalam 144.
26. Psalam 101.	26. Psalam 119,57-90.	26. Psalam 145.
27. Psalam 102,1-14.	27. Psalam 119,91-117.	27. Psalam 146.
28. Psalam 102,15-28.	28. Psalam 119,118-143.	28. Psalam 147.
29. Psalam 103.	29. Psalam 119,144-176.	29. Psalam 148.
30. Psalam 104,1-18.	30. Psalam 120.	30. Psalam 149.
31. Psalam 104,19-35.		31. Psalam 150.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U OKTOBRU 2023. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Kladovo, Negotin	18,01	17,49	17,37	17,26
Bor, Zaječar, Pirot, Strumica	18,03	17,51	17,39	17,28
Vršac , Paraćin, Niš, Leskovac, Vranje, Radoviš, Kavadarci, Đevdelija , Jagodina	18,05	17,53	17,41	17,30
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Kruševac , Kumanovo, Veles	18,07	17,55	17,43	17,32
Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Tetovo, Skoplje , Prilep, Bitolj	18,09	17,57	17,45	17,34
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Valjevo, Čačak, Novi Pazar, Đakovica, Prizren, Ohrid	18,11	17,59	17,47	17,36
Sombor , Bačka Palanka, Šid, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Užice, Berane, Peć , Debar	18,13	18,01	17,49	17,38
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Pljevlja, Kolašin	18,15	18,03	17,51	17,40
Tuzla, Foča, Podgorica , Ulcinj	18,17	18,05	17,53	17,42
Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derвента, Doboj, Sarajevo , Bileća, Zelenika	18,19	18,07	17,55	17,44
Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Bosanska Gradiška , Nova Gradiška, Zenica, Mostar , Trebinje, Dubrovnik	18,21	18,09	17,57	17,46
Murska Sobota, Ormož , Čakovec, Varaždin , Prijedor, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet	18,23	18,11	17,59	17,48
Maribor , Livno, Hvar, Korčula, Ptuj , Krapina, Zagreb , Sisak, Drvar	18,25	18,13	18,01	17,50
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje , Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač	18,27	18,15	18,03	17,52
Mežica, Gospić , Šibenik, Vis	18,29	18,17	18,05	17,54
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na moru	18,31	18,19	18,07	17,56
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Cres, Lošinj	18,33	18,21	18,09	17,58
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	18,35	18,23	18,11	18,00

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U NOVEMBRU 2023. GODINE

MESTO	DATUM			
	3.	10.	17.	24.
Kladovo, Negotin	16,17	16,08	16,02	15,55
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	16,19	16,10	16,04	15,57
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	16,21	16,12	16,06	15,59
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,23	16,14	16,08	16,01
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Arandelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đevdelija	16,25	16,16	16,10	16,03
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,27	16,18	16,12	16,05
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	16,29	16,20	16,14	16,07
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj	16,31	16,22	16,16	16,09
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboј, Pljevlja, Kolašin	16,33	16,24	16,18	16,11
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin, Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	16,35	16,26	16,19	16,13
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	16,37	16,28	16,21	16,15
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	16,39	16,30	16,23	16,17
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	16,41	16,32	16,25	16,19
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,43	16,34	16,27	16,21
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	16,45	16,36	16,29	16,23
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	16,47	16,38	16,31	16,25
Koper, Lošinj	16,49	16,40	16,33	16,27
Rovinj, Pula	16,51	16,42	16,35	16,29

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U DECEMBRU 2023. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Kladovo, Negotin	15,52	15,50	15,51	15,53	15,58
Srpska Crnja, Vršac, Bor, Zaječar	15,54	15,52	15,53	15,55	16,00
Senta, Kikinda , Zrenjanin , Alibunar, Kovin, Požarevac, Knjaževac, Pirot	15,56	15,54	15,55	15,57	16,02
Subotica , Bačka Topola, Bečež, Pančevo, Beograd , Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš , Leskovac	15,58	15,56	15,57	15,59	16,04
Sombor , Bačka Palanka, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Arandelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,00	15,58	15,59	16,01	16,06
Dalj, Vukovar, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo , Kumanovo, Kavadarci, Devdeliija	16,02	16,00	16,01	16,03	16,08
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,04	16,02	16,03	16,05	16,10
Podravska Slatina, Tuzla, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Prilep	16,06	16,04	16,05	16,07	16,12
Murska Sobot, Čakovec, Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Slav. Požega, Slav. Brod, Derventa , Doboj, Pljevlja, Berane, Bitolj	16,08	16,06	16,07	16,09	16,14
Ptuj , Ormož, Varaždin , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Kolašin , Debar, Ohrid	16,10	16,08	16,09	16,11	16,16
Maribor , Celje, Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Banja Luka , Podgorica	16,12	16,10	16,11	16,13	16,18
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Jajce, Mostar , Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar, Ulcinj	16,14	16,12	16,13	16,15	16,20
Slovenj Gradec, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Livno, Metković, Dubrovnik	16,16	16,14	16,15	16,17	16,22
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Knin, Pelješac, Mljet	16,18	16,16	16,17	16,19	16,24
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Gospić, Šibenik, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,20	16,18	16,19	16,21	16,26
Gorica, Koper, Cres, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Vis	16,22	16,20	16,21	16,23	16,28
Rovinj, Pula , Lošinj, Dugi Otok	16,24	16,22	16,23	16,25	16,30

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

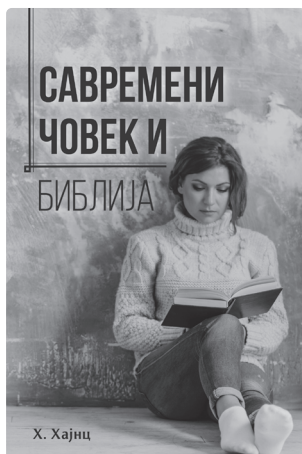
ZAPADNO-CENTRALNA AFRIČKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Kamerunska misija	997	628	117,948	27,338,000
Centralna afrička misija	142	132	16,518	31,719,000
Istočna nigerijska unija	714	661	171,839	47,395,656
Istočna sahelska misija	217	387	28,779	94,565,000
Severna ganska misija	1,027	1,125	198,113	15,345,335
Severna nigerijska unija	277	385	51,594	101,513,800
Južna ganska unija	1,036	1,241	182,590	17,027,665
Zapadna afrička misija	144	171	43,580	26,818,000
Zapadna nigerijska unija	318	476	61,505	62,489,544
Zapadna sahelska misija	68	87	16,730	47,850,000
Ukupno:	4,940	5,293	889,196	472,062,000

PROJEKTI:

1. Adventistička škola za medicinske sestre i babice, Abrepo Tikese, Gana
2. Dvojezična englesko/francuska osnovna škola, Bandžun, Kamerun

SAVREMENI ČOVEK I BIBLIJA **H. Hajnc**

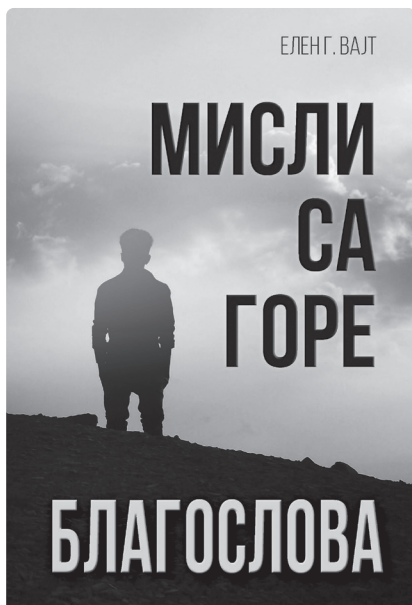
Živimo u vreme fantastičnog uzleta i napretka svih vrsta naučnih disciplina, u vreme neverovatnih pronalazaka tehničkih uređaja i aparata u svim oblastima tehnologija, a svakim danom stupaju na scenu novi pronalasci i uređaji koji nas zadivljuju i impresioniraju.

Postavlja se esencijalno pitanje: može li danas savremeni čovek okružen neverovatnim naučno-tehničkim napretkom i dostignućima verovati Bibliji, verovati u hrišćanske doktrine u koje su verovali biblijski hrišćani kroz sve vekove?

Autor ove knjige se zaista potrudio da na veoma zanimljiv način iznese veliko obilje činjenica i dokaza naučnog, kreacionističkog, istorijskog, arheološkog i biblijskog sadržaja.

Knjiga je jedinstvena po svom sadržaju, otkrićima, činjenicama i dokazima.

Knjige možete naručiti na telefon: 011/2458-054 ili na: tippreporod@gmail.com

MISLI SA GORE BLAGOSLOVA
Elen G. Vat

Propoved na Gori je nebeski blagoslov svetu. Blaženstva su Hristov pozdrav, upućen ne samo onima koji veruju, već celoj ljudskoj porodici. Hristos u svoje zaštitničko naručje poziva siromašne duhom, krotke, smerne, žalosne, prezrene i prognane, govoreći:

»Hodite k Meni... i Ja ću vas odmoriti.«

On u svojoj beskrajnoj mudrosti i ljubavi vidi čovekove mogućnosti i visine koje može da dosegne. Reči, koje je Hristos izgovorio s Gore blagoslova, sačuvaće svoju silu tokom svih vremena.

Knjige možete naručiti na telefon: 011/2458-054 ili na: tippreprod@gmail.com

NARUŽBENICA ZA 2024. GODINU

Ime i prezime _____

MOLIMO VAS PREDAJTE NOVAC POVERENIKU DO 31. OKTOBRA

rb	NAZIV	ćir	lat	mad	rum	CENA u DIN	UKUPNO:
1	Biblijska pouka za odrasle					4 x 250 = <u>1.000</u>	
2	Dečja pouka (od 1 do 3g) "Prijatelj najmladhi"					4 x 270 = <u>1.080</u>	
3	Dečja pouka (od 4 do 6 god) "Prijatelj malenih"					4 x 270 = <u>1.080</u>	
4	Dečja pouka (od 7 do 11 god) "Prijatelj dece"					4 x 270 = <u>1.080</u>	
5	Dečja pouka (od 7 do 11 god) "Prijatelj dece" mad					4 x 270 = <u>1.080</u>	
6	Dečja pouka (od 11 do 15 god) "Moj prijatelj"					4 x 270 = <u>1.080</u>	
7	Dečja pouka (od 11 do 15 god) imejdzeri					4 x 270 = <u>1.080</u>	
8	Glasnik					5 x 250 = <u>1.250</u>	
9	Znaci vremena					4 x 260 = <u>1.040</u>	
10	Zidni kalendar					<u>350</u>	
11	Jutarnji stihovi					<u>550</u>	
12	Jutarnji stihovi, <u>aplikacija</u>					<u>350</u>	
UKUPNO:							

RAZLIKA U CENI

SA PREPLATOM	BEZ PREPLATE (tokom godine)
250	300
270	300
270	300
270	300
270	300
270	300
270	300
270	300
300	350
280	330
350	400
550	650
350	350

U FUNKCIJI JE APLIKACIJA ZA MOBILNE TELEFONE I TABLETE (HACapp) PREKO KOJE MOŽETE KUPITI JUTARNJE STIHOVE (350 din) I ČITATI U ELEKTRONSKOM FORMATU. Za dodatne informacije nazvati 060/8080482